ב"ה, ברוקלין נוא יארק – ערשטע יארגאנג # 2 – הודש מנחם אב שנת תשס"ג לפ"ק – אוגוסט 8 – 03

בית דין מיוחד לחזק תקנת שלמה המלך עליו השלום: הרב אברהם שיינבערג גאב"ד - הרב שמואל לעוו ראב"ד - הרב יואל גרינוואלד דומ"ץ

מכתבים למערכת – מכתב א'

לכבוד בית דין צדק לחיזוק מצות עירובין שתיקן שלמה המע"ה איך שיק אייך דא זייער א וויכטיגן מחאה, זייט מוחל זייט דאס מפרסם אין אייער ירחון שלמה המלך חי וקים.

דער רוח הקודש פון זוהר מיטן ר"י הקדוש, תלמידי בעל שם זי"ע – וועט טאקע וויליאמסבורג ווערן די זעלבע ווי בראנקס! – וועלן מיר טאקע פארלירן אונזערע ריעל-עסטעיט, אלעס וועט גיין אין די אדמה, אזוי ווי בראנקס! – וועלן מיר טאקע בקרוב מוזן אנטלויפן פון וויליאמסבורג אזוי ווי בראנקס! – ווער וועט זיין שולדיג אין דעם אלעם!

דער זוהר הק' דער ר"י הקדוש דער רא"ש מיטן תשב"ץ מיט אלע ספרי בעל שם טוב זאגן אונז: אז אן עירוב איז רשות היחיד יחידו של עולם דאס איז די קדושה, רשות הרבים איז נחש אשת זנונים, ס"ם דאל אחר דאיהו סמא"ל, ואיהו כללא דשבעין אומין, ואיהי חללה זונה, ובעלה חילול שבת איהו, ובגין דא מאן דאפיק מרשות היחיד לרשות הרבים חייב סקילה, עירוב איהו עמודא דאמצעיתא, וביה מטלטלין מבית לבית, דאינון שכינה עילאה ותתאה, ועלייהו אתמר את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו וכו' – קומען די צדוקים מינים ואפיקורסים און שרייען אז דער עירוב איז טמא רח"ל – די תלמידי בעש"ט מיטן זוה"ק שרייען: כי מבפנים לעירוב הוא רשות הקדושה והטוב, וחוץ להעירוב הוא רשות סט"א רחמנא ליצלן, ועל ידי העירוב יופרד ויתפרש אחיזתן לגמרי וישאר אך קודש לבד ואז אינו מעורב טוב ברע כלל וכו', קומען די צדוקים אין צייטונג דער איד און שרייבן אז אן עירוב איז טומאה.[1]

1. **תיקוני זוהר:** <u>עירוב איהו עמודא דאמצעיתא וביה מטלטלין מבית לבית, דאיהו שבינתא עילאה ותתאה</u>, ועלייהו אתמר "את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו", דא מקדש, דא מקדש יו"ד. (תיקוני זוהר תיקון כ"ד)
2. **עירוב איהו עמודא דאמצעיתא** – וכמ"ש (לעיל תיקון כ"א דף נ"ב) איהו עירוב דילה מסטרא דימינא ושמאלא, דאינון ע"ב רי"ו דהיינו חסד וגבורה, ועיי"ש בביאורינו דהיינו <u>סוד הפארת עמודא דאמצעיתא מסטרא דאות ו' של הוי"ה</u> עיי"ש. (באר לחי רואי שם)
3. ו' דא קורה ועמודא לסמוך עלה בית ואינון ב' מלכות י' יסוד ספירא תשיעאה, ואיהו סומך גאולה לתפלה, וביה סומך ה' לכל הנופלים, ואיהו עירוב דישפיל ביה הקורה, אם היא למעלה מעשרים, דאיהו יו"ד דלעילא מכ', דאיהו כ' כתר איהו עילת העילות על כולא, דלית עינא שליט עליה. (תיקוני זוהר בהקדמה)
4. **רעיא מהימנא: כתיב בי' <u>במשיח (זכרי' ט, ט) "עני ורוכב על החמור"</u>, ענ"י איהו תמן בסימן <u>עירובין נ'דה י'במות</u>, ושאר מתניתין בכלל ולא איתקרי תמן מלך עד דרכיב בסוסיא דיליה כנסת ישראל. (רעיא מהימנא ר"פ כי תצא)**
5. **היעב"ץ: ז"ל במוסף השבת, צוה האר"י לערב בל ערב שבת עירובי חצירות ושיתופי מבואות, וחברוני שגם אמ"ה ז"ל היה מערב בל ערב שבת עירובי חצירות בלבד, והיה מזכה לבני עירו על ידי אחר, ומצאתי בספר מהרי"ל ז"ל שהיה נוהג בך... ובן הייתי נוהג...** (סידור היעב"ץ)
6. **האר"י הקדוש:** והנה ראיתי למורי ז"ל שבשחרית יום שבת היה מוליך עמו הטלית והחומש מביתו לבית הבנסת וגם היה מוליבו לבית הטבילה אשר מחוץ לעיר צפת ה"ו אותה הנורעת ולא היה מקפיד וחושש לחקור בענין העירוב שנעשה בשיתוף בל מבואות צפת ת"ו או אשר נעשה לבית הטבילה אם היו נעשין בהלבתן או לא. (שער הכוונות – ענין רחיצת פניו ידיו ורגליו בד"ה ענין העירוב)
7. **"ועל ידי כך (העירוב) יתתבטל כח הדינין ותתבטל אחיזת הקליפות, ויוכל האדם להכניס ולהוציא בחצרות ומבואות בלי פחד מהקליפות".** (שער המצות פרשת בשלח דרוש ג'). ראה עוד באריכות בספר **קרבן שבת** (להג"מ רבי בצלאל זצ"ל מסלוצק ופרעמיסלא פרק י"א – סוד עירובין ותחומין)

יעצט רבותי! אויב ווילט איר אז וויליאמסבורג זאל נישט ווערן די בראנקס, זאלט איר שוין זעהן מתקן זיין אן עירוב מיט אייער אייגענעם בית דין, מיט אלע אייערע חומרות. געדענקט! די צייט איז קורץ! אויב מאכט איר דאס נישט באלד, וועט שוין זיין צו שפעט. היינט איז דער יאהרצייט פון אר"י ז"ל וואס ער זאגט קלאר: <u>"ועל ידי כך (העירוב) יתתבטל כח הדינין ותתבטל אחיזת הקליפות, ויוכל האדם להכניס ולהוציא בחצרות ומבואות בלי פחד מהקליפות"</u>.

מכתבים למערכת – מכתב ב'

לכבוד התאחדות הרבנים החרדים דארצות הברית וקאנאדא לחזק מצות תיקון עירובין שליט"א.

איך שיק אייך דא זייער א וויכטיגע סגולה. זייט מוחל זייט דאס מפרסם אין אייער ירחון שלמה המלך חי וקים, ... איך וויל אייך פארציילן א מורא'דיגן נס וואס ס'האט בייאונז פאסירט. מיין טאטע איז שוין ל"ע 3 וואכן אין א קאמא, מיר רופן אן אלע גדולי ישראל אין די וועלט מען זאל מתפלל זיין, אבער לײדער די טירן זענען פארשלאסן. ביז איך האב געטראפן דעם גליון שלמה המלך חי וקים, איך בין פון דעם זייער נתעורר געווארן, איך האב מחליט געווען אז איך וועל נוצן אט דעם גליון פאר א סגולה. איך דרוק איבער דעם גליון אין טויזנט קאפיס, צוטייל דאס אין בתי מדרשים, ביי יעדן צוטיילן האב איך געזאגט, דאס אין דעם זכות פון שלמה המלך ע"ה וואס איך נעם זיך אן פאר זיין כבוד, זאל מיין טאטע האבן א רפואה שלימה, איך האב גענדיגט אויסטיילן דעם לעצטן גליון, איז געשעהן א נס גדול ונורא, מיין טאטע איז געקומען צו זיך און ער בעט צו טרינקען, ער איז זייער דארשטיק. ב"ה דער מצב איזו געווארן בעסער און בעסער, איך האב אויף מיר מקבל געווען אז יעדער גליון וואס איר דרוקט וועל איך דאס אי"ה איבערדרוקן און צוטיילן. על כן בעט איך אייך איר זאלט דאס מפרסם זיין, כדי אנדערע אידישע קינדער ווען זיי זענען אין אן עת צרה ח"ו, זאלן אויך טוען דאס זעלבע, וועלן זיי אויך געהאלפן ווערן. איך האב פארציילט דעם נס פאר מיין רבי'ן שליט"א, א רבי פון טויזנטער חסידים, האט ער מיר געזאגט, אז ביי אים איז דאס זייער פשוט, ווייל על פי חסידות בעש"ט הק', איז די סגולה פון עירוב מהפך צו זיין מדין לרחמים, על כן האט ער באלד געהאט א רפואה, השי"ת זאל העלפן דער טאטע זאל אהיימקומען געזונטערהייט מיט א גאנצע רפואה, און זאל אויך קענען מפרסם זיין מצות עירוב, ביז מיר וועלן זוכה זיין צום עני רוכב על החמור בביאת משיח צדקינו בב"א.

מכתבים למערכת – מכתב ג'

לכבוד התאחדות הרבנים החרדים והבית דין מיוחד שליט"א, שמחזיקים תקנת שלמה המלך, ולהראות ששלמה המלך עוד חי וקים.

וויאזוי מען מאכט פון רבנים גדולי ישראל 90 יאר אלט זאלן ווערן פאַפּאַגאַיס? – המבזה אביו ואמו מות יומת!

איך וויל אייך פארציילן א מורא'דיגן פאסירונג וואס איז פארגעקומען אין מאנרא בית המדרש. פון דעם זעהט מען <u>דאס נישט נאר שלמה המלך לעבט נאך, נאד סאטמארער רבי לעבט נאך אויך!</u>

איינער שרייט געוואלד! וואס טוט זיך מיטן רא"ש מיטן תשב"ץ וואס שרייען געוואלד: <u>1. שוטה. 2. חסר-מוח. 3. חסר דעת. 4. משוגע. 5. היו ממיתין אותו כדין זקן ממרא. 6. זקן ממרא. 7. נידוי. 8. לבער עושה הרעה מקרבנו. 9. וירחיקוהו ויבדילהו מעדת ישראל. 10. שלא יבוא כל שוטה חסר דעת לבטל תורת משה רבינו ע"ה. 11. מינות נזרקה בו!</u> וכו'. רופט זיך אן איינער וואס הייסט? מיר האבן אלטע רבנים גדולי ישראל וואס זאגן נאך אין נאמען פון רביה"ק אז מען טאר נישט מאכן קיין עירוב! [איך האלט איר זאלט איבערדרוקן די לשונות פון דעם רא"ש, אין קליינע שטיקלעך, יעדער זאל קענען מאכן קאפיס און געבן צו אלע חברים, ווייל די אפיקורסות ל"ע שפריצט שוין ארויס כמעט פון יעדן, די אלע זענען נעבעך תינוקות שנשבו. רבינו הק' האט געזאגט ביי די 6 טאגיגע מלחמה אז ער האט מורא אז ער האט שוין נישט קיין מנין וואס זענען נישט געכאפט אין ציונות, דעמאלטס איז דאס נאך אפשר געווען א גוזמא. אבער יעצט זעהט מען דאס אפן ווי כמעט אלע זענען געווארן צדוקים].

1) ידוע דרשות הרבים הוא מעלמא דפירודא הסטרא אחרא, ורשות היחיד הוא רשות הבורא עולם סטרא דקדושה כנסת ישראל, ראה בתיקוני זוהר (דף ס"ט עמוד א') וזה לשונו: כגוונא דא צריך בר נש נטירו דשבת, דלא לאפקא מרשות היחיד ויעול ברשות הרבים, רשות היחיד איהי שכינתא וכו', רשות הרבים נחש אשת זנונים, סם דאל אחר דאיהו סמא"ל, ואיהו כללא דשבעין אומין, ואיהי חללה זונה, ובעלה חילול שבת איהו, ובגין דא מאן דאפיק מרשות היחיד לרשות הרבים חייב סקילה, ערוב איהו עמודא דאמצעיתא, וביה מטלטלין מבית לבית, דאינון שבינה עילאה ותתאה, ועלייהו אתמר את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו ובו' עכ"ל. הצדיק הקדוש רבי שלמה זלמן עהרענרייך זי"ע משאמלויא (בעל שו"ת דרשות לחם שלמה לשמחת תורה דרוש ע') וז"ל וכן יתאמץ כל אחד ואחד במסירות נפש שלא יפריעו חס ושלום העירוב שעשינו ברוך השם על צד היותר טוב, והארכתי בביאור הטובה הרבה של העירוב וכוונתו לעשות מרשות הרבים רשות היחיד הוא רשות הבורא עולם סטרא דקדושה כמבואר בספרים הקדושים ובו', ובשעושין עירוב נעשה מרשות הרבים רשות היחיד ונתהפך מדין לרחמים, משם אלוקי"ם להוי"ה ברוך הוא, ונמתק הדין לרחמים, חבות זה יעמוד לנו להשמר מכל יגון וצרה, ויתרומם קרנינו בפרנסה טובה, ונזכה להושע בדבר ישועה ורחמים במהרה בימינו אמן, עכ"ל. ראה בספר הקדוש אוהב ישראל (פרשת מסעי) וזה לשון קדשו: והעירוב הוא סוד אבידה שלא מדעת וכו', ולזה תיקן שלמה המע"ה בחכמתו הנפלאה עירובין לשבת קודש והמוציא חוץ לעירוב הוא מוציא מרשות לרשות אחר. כי מבפנים לעירוב הוא רשות הקדושה והטוב, וחוץ להעירוב הוא רשות סט"א ר"ל. ועל ידי העירוב יופרד ויתפרש אחיזתן לגמרי וישאר אך קודש לבד ואז אינו מעורב טוב ברע כלל כי עיקר אחיזתן נמשך מבחי' יד השמאלי בחי' גבור"ה שהוא מספר רי"ו. וסוד עירו"ב הוא ע"ב רי"ו. ועי"ז נכלל השמאל בהימין כי שם הק' ע"ב הוי"ה במילוי יודי"ן הוא מקור ושורש החסד עליון. גם רי"ו אותיות ישנו בהשם הק' והנורא שם ע"ב המפורש היוצא מפסוקי (שמות יד, יט-כא) ויסע ויבא ויט והבן זה. ואז בימי שלמה המע"ה נשאר כולו טוב וחסד מזוכך ע"י חכמתו ועבודתו הקודש ואז היתה הסיהרא קדישא במילואה וטובה ולזה אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה (דה"י ב' ט, ב) וכמבואר למעלה בפרשת פינחס. וע"י התיקון שעשה בזה בחכמתו והעלה הכל לשורשו לבחי' קוד"ש עי"ז נעשה שמחה וחדוה ותענוג בבל העולמות להמשיך כל חדו ובל טיבו לכל העולמות ולהבנס"י לעילא ותתא. ולזה יצתה בת קול ואמרה בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני והבן זה, עכל"ק. – ובן איתא בספר אוהב ישראל (לחג השבועות). (וראה עוד באר מים חיים פרשת יתרו, ועיין עוד סידורו של שבת שורש כ' ענף א' בענין זה). ראה עוד תיקוני זוהר (דף ס' עמוד א'), רעיא מהימנא (השמטות דף רס"ד עמוד ב').

דער פּאָפּאַגאַי סטאַק מאַרקעט – לויפט קויפט שנעל – א האלבן מיליאן דאלער א סטאַק! – אלע לויפן כאפן דעם סטאק. – זייט געווארנט! דער פּאָפּאַגאַי סטאַק גייט קראכן, דער אמת איז שוין ארויס. – דער פּאָפּאַגאַי סטאַק האלט ביים סתימת הגולל פונקט ווי... דער עולם זאגט שוין פסוקי יחוד...

רופט זיך אן א דריטער, עס איז דאך שקר וכזב, מען איז מבזה רביה"ק באילו ער איז ארויס אפן אקעגן דעם גאנצען שו"ע מיט אלע פוסקים, זענט איר אלע משוגע צודרייט רח"ל אזוי צו טראכטן?[2]. שרייט נאך איינער, אבער די רבנים פון 90 יאר און העבער שרייען און שרייבן אין נאמען פון רביה"ק אז ער איז געווען אקעגן עירוב! – שרייט דער אנדערער, איר ווייסט וואס הייסט א פויגל וואס רופט זיך פּאָפּאַגאַי, מען לערנט אים אויס וואס צו רעדן[3], ליידער די אלטע רבנים פון 80-90 יאר אלט, זענען ליידער נישט ביים גאנצען דעת, שטעלט אייך פאר אויב מיר וואס זענען בלויז 30 יאר קען אונז דער צייטונג דער איד אזוי פארדרייען און פארטושען די מוחות, איז דאך אוודאי אז די אלטע גרולי ישראל וואס קוים זיי לעבן מיט שטארקע מעדעצינען, קומען די קינדער, די גבאים וואס פארקויפן זיך צום עגל הזהב (און דער בח הפועל בנפעל[4] ארבעט), מען רעדט זיי איין אז רעד רבי האט געזאגט, מען טאר נישט מאכן קיין עירוב צוליב: צניעות, מאווי, צייטונגען, שירעמס, אתרי דמר, בית דין קבוע[5], רשות הרבים, רוב רבנים[6] צדוקים ובו', וואס קענען די אלטע רבנים טוען, זיי זענען דאך אלט שוואך קראנק, זאגן זיי נאך ווי א פּאָפּאָגאַי וואס מען פראגראמירט זיי, מען באמבעלט זיי אריין אין קאפ, מען שרייבט אין זייער נאמען וואס מען וויל. און מיר יונגעלייט וואס דער קאפ ארבעט נאך יא, ווערן פארפירט פון די פאלשע מאמרים וואס די פארקויפטע זייפנים שרייבן אין די צדוקים צייטונגען וואס ביקן זיך צום עגל הזהב, און דער אזויגערופענער "פּאָפּאָגאַי סטאַקס מאַרקעט".

איך קען אזויפיל זאגן: די אלע רבנים וואס זייערע קינדער האבן ראס געטוהן, ובפרט די זקני הצדיקים פונעם דור וואס האבן געדינט השי"ת כל ימיהם מיט מסירת נפש ממש, עובדי ה' באמת ובתמים, קומען זייערע קינדער און מאכן זיי בסוף ימיהם פאר צדוקים מינים ואפיקורסים, וואס עס שטייט אין שו"ע אויף אזעלכע אסור להתעסק בקבורתו רח"ל, איז דען נאך דא א גרעסערער בזיון אויף די וועלט ווי דעם וואס די תוה"ק זאגט: המבזה[7] אביו ואמו מות יומת רח"ל, וואס דער זעלבער שלמה המלך ע"ה וואס האט מתקן געווען עירובין, האט שוין געזעהן ברוח קדשו, אז עס וועלן קומען קינדער פון די רבנים וגדולי ישראל און זיי מבזה זיין. שלמה המלך ע"ה זאגט ברוח הקודש אין משלי (ל, יז): עַיִן תִּלְעַג לְאָב וְתָבוּז לִיקְּהַת אֵם יִקְּרוּהָ עֹרְבֵי נַחַל וְיֹאכְלוּהָ בְנֵי נָשֶׁר.

יעצט רבותי אויב די אלע זענען גרייט ממשיך צו זיין מיט זייערע מינות וכפירה, דארף מען זיך אפטיילן פון זיי. מען טאר אפילו נישט טענה'ן מיט זיי ווייל שאני מינות דמשכי כאמרם ז"ל (סנהדרין לח:): אבל אפיקורוס ישראל כל שכן דפקר טפי.

אויב שלמה המלך ע"ה איז נישט באגלייבט מיט עירוב, איז די גאנצע סאטמארע שיטה אויס שיטה, מען דארף פארברענען דעם ויואל משה מיטן על הגאולה ועל התמורה מיט אלע זיינע ספרים רח"ל, די גאנצע שיטה פון שלש שבועות איז דאך געבויט אויף שלמה המלך ע"ה, אויב דער עירוב וואס שלמה המלך האט מתקן געווען איז נישט כשר האט מען אפגעשאכטן די גאנצע מלחמה פון רביה"ק אלע זיינע יאהרן.

אן אנדערער רופט זיך אן: רבוש"ע וואס גייט דא פאר? רביה"ק האט געבויט זיין גאנצע שיטה אקעגן ציונות אויפן פסוק שיר השירים (ב, ז): הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַםִ בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם תָּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ. יעצט אויב מען מאכט אוועק שלמה המלך מיט זיין גאנצע חכמה פון עירוב, ווי עס שטייט אין משלי (כג, טו): בְּנִי אִם חָכַם לִבֶּךָ יִשְׂמַח לִבִּי גַם אָנִי, ווייטער שטייט (פסוק יז): אַל יְקַנֵּא לִבְּךָ בַּחַטָּאִים כִּי אִם בְּיִרְאַת יְהֹוָה כָּל הַיּוֹם. אך און וויי וועט זיין ווען די אגודיסטן וועלן זיך ארויפכאפן אויף דעם זיוף, אויס שיטה רח"ל, די גאנצע הארוואניע פון רביה"ק וועט גיין אין איין טאג לטמיון? געוואלד וויאזוי זענען מיר אזוי ווייט פארקראכן.

---

2) ער גיט נאך צו: פארוואס לאזט מען נישט פארקויפן אין מאנרא דעם ספר חי אנכי לעולם? ווייל דארט שטייט דער אמת'ע שיטה פון רביה"ק ווי ער האט געהייסן מאכן עירובין, 88 רבנים שרייבן דארט אז רבינו הק' האט געהייסן מאכן עירובין. קומען אפאר מינים אפיקורסים צדוקים און מאכן ליצנות פון רביה"ק, ער האט אזוי געזאגט, אזוי געזאגט. זיי האלטן שוין אזוי ווייט אז זיי מאכן ליצנות פונעם רא"ש מיטן תשב"ץ מיטן ר"י הקדוש, און אלע 1500 מחברי השו"ע והפוסקים, וואס שרייבן וועגן די גרויסקייט פון די מצוה פון עירוב, (ביז יעצט האבן זיי געשריבן אז דער עירוב איז גאר א טמא זאך עפ"ל, היינט שרייבן זיי שוין אז עירוב איז גאר א קליינע מצוה), די צדוקים שרעקן זיך נישט פון גארנישט, מסכת עירובין מיט שו"ע הלכות עירובין האבן זיי שוין לאנג אויסגעמעקט, זיי האלטן שוין אסאך ווייטער, זיי ווילן שוין אויסמעקן אויך די פאר ערליכע אידן וואס האלטן נאך אן מיטן שו"ע, זיי ווילן עוקר מן השורש זיין יעדן וואס האלט נאך מיט די תורה הקדושה, יא עס איז שוין גארנישט קיין ליצנות, אויב וועט איר ליינען אין דער איד דעם ארטיקל פון הזייפן הידוע (וואס רופט זיך אחד הרבנים – בעסער געזאגט אחד הצדוקים), ווי ער לאכט פון כל הקודש לנו. ווי ער דרייט מיט די תורה הקדושה, ער איז מזייף פון רעכט און פון לינקס. איך וויל נישט אמאל איבערשרייבן די אפיקורסות וואס ער שרייבט, ווייל די חז"ל זאגן אין מסכת ע"ז (כז:) (ועיין בתוס' ע"ז י"ז), ופורץ גדר ישכנו נחש, שאני מינות דמשכא דאתי למימשך בתרייהו. – מיר וועלן אייך געבן א משל וויאזוי ער שרייבט, כדי איר זאלט דאס גוט פארשטיין. – עס שטייט אין די תורה הק' שמות (פרק כ' פסוק י"ג): לֹא תִּרְצָח, לֹא תִּנְאָף, לֹא תִּגְנֹב, לֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁקֶר, לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ, לֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ, וכו'. די ספרים הקדושים טייטשן: עס שטייט אין מלאכי (ג, ו): כִּי אֲנִי יְהֹוָה לֹא שָׁנִיתִי וְאַתֶּם בְּנֵי יַעֲקֹב לֹא כְלִיתֶם. נו וואס פאר אן עצה גיט מען זיך ווען עס שטייט אין די תורה לא תגנוב, לא תרצח, לא תנאף, מען וויל דאך זינדיגן, נישט קיין פראבלעם, מען נעמט אוועק דעם "לא", בלייבט איבער בלויז, תגנוב, תנאף, תרצח וכו'. דאס זאגט דער פסוק "כִּי אֲנִי יְהֹוָה <u>לֹא</u> שָׁנִיתִי וְאַתֶּם בְּנֵי יַעֲקֹב <u>לֹא</u> כְלִיתֶם". איך האב ענק געלערנט דעם <u>"לא"</u>, און איר האט דעם "לא" אויסגעמעקט, אזוי טוען די נייע אפיקורסים מיט דעם עירוב, אזוי טוען זיי מיט קדושת המקוה, אזוי האבן זיי געטוהן מיט די חלב און די שחיטה פרשה, די טרייפענע מילעך, די ווייצלעך חמץ בפסח, די סאראטויגא וואסער, דער סך הכל איז: ווי עס שטייט <u>"לא"</u>, פאר אפאר דאלער מעקט מען אויס דעם <u>לא</u> און עס ווערט <u>תגנוב, תגזול, תאכלו נבילה, תאכלו חלב, תאכלו חמץ</u>. (נעתק מספר חקרי מהר"ם ט"ב).

3) די רבנים גדולי ישראל, זענען נעבעך אזוי קראנק זיי קענען דאך נישט אמאל אונטערשרייבן זייער נאמען, יעדער ווייסט אז זיי זענען נישט געזונט, ווי שעמט מען זיך נישט דאס צו טוהן פאר אזעלכע גדולי ישראל, וויאזוי האט מען נישט קיין מורא פון השי"ת, אז מען נעמט א צדיק וואס איז שוין לאנג נישט ביי זיין פילן דעת, און מען איז עוקר כל התורה כולה מיט זיין נאמען. רבותי! היטלער האט געהרג'ט גופים, זיי הרג'נ'ן אויס צענדליגע טויזענטער נשמות פון אידישע קינדער זאלן זיך חלילה שמד'ן. שומו שמים! מיר וואלטן אלע געדארפט ארויסגיין אנגעטוהן מיט זעק און שרייען געוואלד מוחה זיין אויף די גרויסע עוולות, וואס זייט היטלער ימ"ש איז נאך אזאנס נישט געווען! דאס איז די גרעסטע בזיון פאר תלמידי חכמים צדיקים, וואס מיום בריאת העולם איז נאך אזאנס נישט געווען! מען נעמט צדיקים גדולים וקדושים וואס האבן נישט עובר געווען כל ימיהם אויף א קוצו של יו"ד און מען נוצט זייער הייליגן נאמען עוקר צו זיין די תורה הקדושה? אלעס פאר דעם עגל הזהב?

4) ראה אגרא דכלה דף שכ"ח ע"ב, שפת אמת פ' ויצא שנת תרל"ב, שם במדבר שבועות תרל"ו.

5) דער שקר איז דאך אזוי גרויס! זיי שרייען טאג און נאכט אז זיי זענען די איינציגע בית דין וואס זיי זענען כשר, נו אויב אזוי וואס מאכן זיי נישט קיין עירוב, פון דעם אליין זעהט מען דאך אז מיר האבן צו טוהן מיט די אמת'ע צדוקים מינים ואפיקורסים.

6) זיי האבן אין זייער לעבן נישט געלערנט מסכת עירובין. און אוודאי אז זיי קענען נישט שרייבן קיין תשובה. גיט א קוק אין דעם ירחון "אור ישראל", ווי אלע גדולי ישראל שרייבן תשובות להלכה וועגן עירוב. אבער די צדוקים רבנים קענען נאר סטראשען, אדרבא זאלן מיר זעהן זיי זאלן אפשרייבן א תשובה להלכה! ווי? וואס? ווען? פוסטע עם הארצים, (וועגן דעם ווייל איר קענט שוין דרש'נען מיינט נאך נישט אז איר קענט הלכות עירובין), נו אויב אזוי זענט איר דאך נישט קיין רבנים נאר טעראריסטן, איר סטראשעט די ערליכע רבנים זאלן צוריקציען פון געבן אן השגחה אויף אן עירוב! פארוואס סטראשעט איר נישט די רבנים וואס גיבן הכשרים אויף מקוואות פסולות וואס טויזענטער אידישע קינדער אין ווילימסבורג זענען נכשל געווארן מיט מקוואות פסולות, ווי קומט איר צו גיין האלטן דרשות אין אן אפיס פון צדוקים וואס גיבן השגחות אויף פסולע מקוואות.

איר ווייסט גאנץ גוט, אז רביה"ק מיט נאך 132 רבנים זענען ארויסגעקומען מיט אן איסור אקעגן פילטערס, גיט א קוק ביי אונזערע סאטמארע מקוואות שעמט מען זיך נישט צו גיין אקעגן פסק פון רביה"ק און מען נוצט פילטערס? רבם דקרו! און איר שרייט נאך אז איר מיינט כבוד רביה"ק? איר ווייסט דאך דאס אלעס און איר שוויגט? <u>איר רע-בנים צדוקים מינים ואפיקורסים, מיט אייער שרייען אויף די ערליכע רבנים צדיקים קדושים וטהורים מיינט איר דאך נאר כבוד און געלט! צו קיין בארשט דארף מען נישט קיין ציין.</u>

7) ח"ל סמ"ג מצות לא תעשה – מצוה רי"ט: ולא על ההכאה והקללה בלבד הקפידה תורה אלא אפילו על הבזיון שכל המבזה אביו ואמו אפילו בדברים ואפילו ברמיזה הרי זה ארור מפי הגבורה, שנאמר (דברים כז, טז) ארור מקלה אביו ואמו וגומר, הרי הוא אומר (משלי ל, יז) עין תלעג לאב ותבוז לקהת אם פי' לקיבוץ קמטים שבפניה (ע"פ רמב"ם ממרים פ"ה הל' ט"ו).

בספר חיי אדם (חלק ראשון כלל ס"ז סעי' י"ט) וז"ל: כל המבזה אביו ואמו אפילו בדברים אפילו ברמיזה, הרי זה בכלל ארור מפי הגבורה, שנאמר ארור מקלה אביו ואמו. ועל זה אמר שלמה ברוח הקודש במשלי (ל, יז): עַיִן תִּלְעַג לְאָב וְתָבוּז לִיקְּהַת אֵם יִקְּרוּהָ עֹרְבֵי נַחַל וְיֹאכְלוּהָ בְנֵי נָשֶׁר. ואמר ליקהת אם, ר"ל כי דבר רגיל שדברי נשים הם שטות וכ"ש כשהיא זקנה שדבריה דברי שטות. ולכן אמר שאפילו המבזה לזקנת אם, וליקהת ר"ל אסיפת, בי מחמת הזקנה נעשים בבשרה קמטים זה על זה, אפי' הכי עונשו גדול. וכתב בספר החרדים וז"ל, ומעשה היה בימינו באיש שהיה זן את אמו, רק שהיתה קלה ובזויה בעיניו לפי שנשאת לאיש אחרי מות אביו. והאיש הזה הלך דרך ים ונהרג והושלך לים, וחפשו היהודים לבקשו ומצאוהו על שפת הים, ועין אחת מנוקרת, שנקרוה העורבים, עכ"ל. ועיין ירושלמי קידושין דף בא. ועיין רבינו בחיי דברים כב, ז. ועיין רלב"ג שם. מלבי"ם שם. ועיין עין יעקב על ירושלמי מסכת פאה אות ז'. ח"ל: תָּנֵי רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי כְּשֵׁם שֶׁמַּתַּן שְׂכָרָן שָׁוֶה, כָּךְ פּוּרְעָנוּתָן שָׁוֶה. מַאי טַעְמָא? (משלי ל) "עַיִן תִּלְעַג לְאָב וְתָבוּז לִיקְּהַת אֵם". עַיִן, שֶׁהִלְעִיגָה עַל כִּבּוּד אָב וָאֵם. וּבִיזַּת עַל, (דברים כב) "לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים". (משלי ל) "יִקְּרוּהָ עוֹרְבֵי נַחַל". יָבֹא עוֹרֵב שֶׁהוּא אַכְזָרִי וְיִקְּרֶנָּה וְאַל יֵהָנֶה מִמֶּנָּה. וְיֹאכְלוּהָ בְּנֵי נָשֶׁר. יָבֹא נֶשֶׁר שֶׁהוּא רַחְמָן וְיֹאכְלֶנָּה וְיֵהָנֶה מִמֶּנָּה. ועיין מדרש שמואל פרשה ז').

מכתבים למערכת – מכתב ד׳

אחד הקוראים שלח לנו מכתב קול קורא "קול ה׳ חוצב להבות אש", שביקש לפרסם בגליונינו "שלמה מלך ישראל חי וקים"!!!

אתה הקורא!!! לקח ספר תנ"ך, ולמוד בזה מלה במלה, בפרט בספר מלכים. איננו מדברים עכשיו מן שאר הצדיקים וקדושים ראשונים ואחרונים אשר בארץ המה, רק פשוט עברי טייטש, שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך, וזה דבר שמבהיל הרעיון ממש, פחד פחדים, היאך שיכולים לקחת הצדיק שלמה המלך עליו השלום, ובשביל שנים או שלשה מהפכי המוחות ומטשטשי הלבבות עושים פורים מן כל הקודש לנו. ועיין בספר הקדוש יערות דבש (חלק ראשון דרוש י׳) שבשביל זה היה כל החורבן בבית שני, בשביל אותן הצדוקים ואפיקורסים שלא הכניעו את עצמם לצדיקי אמת ולנביאים הקדושים שבזמן ההוא, ובשביל זה בא החורבן; ועכשיו חוזר ומתרחש כל הנ"ל, שמעכבים הגאולה רח"ל, הכל הכל בשביל מטמטמי המוחות הנ"ל, והרבנים לוקחים שוחד מן אותן הערב רב רח"ל, ואין כבר עם מי לדבר, רק עם יהודים יחידים שעוד לא רוצים להשתחוות לבעל, ולעשות פורים מן כל התורה נביאים וכתובים רח"ל; והשכינה צווחת ואומרת: **"קלני מראשי קלני מזרועי"**; אתה הקורא צריך להתפלש בעפרים ולחגור שק על **"שכינתא בגלותא"** הזה שעוד לא היה מעולם, שיהודים חסידים עם שטריימעל בעקיטשע יהיו מסוגלים לעשות ככל הנ"ל; **איך יכולים לאכול ולישן ולומר** "שלום עלי נפשי", **מתי היה תיקון חצות האחרון שערכת בשביל זה, היא ממש מצב נורא ואיום!!!**

והשכינה צווחת ואומרת: "קלני מראשי קלני מזרועי"!!!

מראשי: "מראשי הדור" שכורעים ומשתחווים לעגל הזהב, ומוכרים השי"ת ותורתו הקדושה בשביל דברים של מה בכך!!!

מזרועי: מאותם הערב רב שבאים ב"זרוע", ומכריחים ועושים טערא"ר עצום על כל הרבנים, שילכו בדרכם כסל למו!!!

אתה הקורא!!! פקח עיניך וראה!!! **ראה גם ראה מה שרוצה המן-עמלק לעשות עמנו!!! – השי"ת נתן לנו "פורים" פעם אחת בשנה, וזה ה"המן" רוצה לעשות עמנו "פורים" בכל השנה.**

אנו צריכים לחגור עוז וללחום קשות עם אותו ה"המן" שעוד לא היה מעולם, זה "המן" חדש, נצר גזע מהמן-עמלק האמיתי, שרוצה לחדש מלחמה חדשה רח"ל נגד ה׳ ונגד משיחו (שלמה בן דוד המלך).

עוד לא היה מעולם המן כזה שרצה לעקור מסכת שלימה מן הש"ס (עירובין), **ומקצוע שלימה מן השו"ע הקדוש רח"ל. זה לא יהיה, אנו צריכים ללחום עמו במסירת נפש ממש.**

שלמה המלך עליו השלום צוה לנו בשיר השירים שלו שהוא כולו קודש קדשים "**צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך על משכנות הרועים**", צאי לך בעקבי אותו הצאן שאביו דוד המלך עליו השלום היה הרועה שלהם, באותו הצאן, באותו התמימות ופשיטות שקבלנו מהאבות הקדושים וממשה רבינו עליו השלום ומדוד המלך עליו השלום שכולם היו רועי צאן, באותן עקיבות של אותן רועי הצאן צריכין אנחנו לצאת; לא בעקבי הצאן של הערב רב שרוצים לפרש אותנו העברי טייטש של **"צאי לך בעקבי הצאן"**, אותם הערב רב שרוצים לעקור תקנת שלמה המלך עליו השלום, ומבטלים מצות "**תיקוני עירובין**" שיצא על זה בת קול מן השמים "**בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני**"; לא מאותם הערב רב אנו לומדים פירוש על דברי החכם מכל אדם (מכל אדם פי׳ מכל אד"ם, "אתם קרויין אדם", ששלמה המלך ע"ה היה חכם יותר מכל הצדיקים הנקראים אדם, ואינו מדבר אפילו מאותן הצדוקים פורקי עול שאינם בגדר אד"ם אפילו. אטו במתים דיברה תורה) **שלמה המלך עליו השלום "צאי לך בעקבי הצאן", צא צא טמא יקראו להם!!!**

(רציתי לבקש כ"ת הבי"ד שע"י התאחדות הרבנים החרדים דארצות הברית וקנדה, אם אפשר לפרסם בגליוניכם, הקול קורא הזה. וכן אם אפשר לפרסם שמות הרבנים הכשרים שעוד לא כרעו לבעל ולא מכרו עצמם לעגל הזהב, כדי שהיהודים הכשרים ידעו למי לפנות כשיש להם שאלות בד׳ חלקי שולחן ערוך בפרט בשאלות החמורות, יישר כוחכם למפרע)

הכו"ח ה׳ אב יומא דהילולא קדישא של איש חי קדוש אלקים האר"י ז"ל מנו"כ בעיר צפת תובב"א – שצוה לערב עירובו בכל ערש"ק, וכן היה נוהג לטלטל ע"י העירוב הטלית והחומש שהיה מוליך עמו מביתו לביהכ"נ, ולא היה מקפיד וחושש לחקור בענין העירוב שנעשה בשיתוף כל מבואות צפת ת"ו אם היו נעשין כהלכתן או לא. (שער הכוונות)

וכן כתב בשער המצוות, שע"י העירוב יתבטל כח הדינין ותתבטל אחיזת הקליפות, ויוכל האדם להכניס ולהוציא בחצירות ומבואות בלי פחד מהקליפות.

אבקש אתכם מאוד בבקשה גדולה ונמרצה, להעתיק את אלו המאמרים מהאר"י ז"ל עם המראי מקומות, וכן אם אפשר להעתיק מעוד גדולי חכמי ישראל זי"ע שכתבו שע"י העירוב יתבטלו כל הדינין וכו׳, ואפשר על ידי זה יתעוררו המתנגדים להעירוב רח"ל, און זיי וועלן זעהן מיט וואס מען שפילט זיך דא רח"ל, ממש מיט "דינים וקליפות" רח"ל, וויפיל נאך צרות דארפן יודישע קינדער דורכגיין פאר ביאת המשיח, עס איז נישט געווען גענוג; מען גייט לויפן זוכן סגולות ורפואות אין די גאנצע וועלט ממש אינעם גאנצן כדור העולם, יעדער פאר זיינע פראבלעמען, צו דעם דאקטער, צו יענעם חַכַם; מען ווייסט גאר נישט אז אלע סגולות ורפואות ליגן ביי אייך אין שטאט, "אשרי יושבי ביתך", מען דארף אין ערגעץ נישט לויפן, מען לויפט אוועק פון זיך, השי"ת שיקט אייך צו משונה׳דיגע הייליגע סגולות, מקורן ממקור מים חיים יתהלכו, וואס זוכט מען זיך לחצוב בורות נשברים אשר לא יכילו המים!!!

מען האט פאריגע וואך "שבת חזון" געליינט אין די הפטרה (ישעיה א, יב): **"כִּי תָבֹאוּ לֵרָאוֹת פָּנָי מִי בִקֵּשׁ זֹאת מִיֶּדְכֶם רְמֹס חֲצֵרָי"**, דאס טייטש: ווער בעט אייך **"לראות פני"** צו גיין זוכן תפלות סגולות ורפואות אין די זעלבע צייט וואס **"רמוס חצרי"**, וואס מען טוט טרעטן אויף **"עירובי חצרות"**, מיר בעטן די מתנגדי העירוב זאלן תשובה טוהן בעוד מועד, פאר עס איז צו שפעט ח"ו, ווי דער הייליגער ראי"ש שרייבט: **"חזור בך"**.

ווייטער שטייט אין די הפטרה (שם פסוק טו): **"גַּם כִּי תַרְבּוּ תְפִלָּה אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ יְדֵיכֶם דָּמִים מָלֵאוּ"**, דאס טייטש: אז אפילו ווען איר טרעפט שוין יא עפעס א תפלה אדער א גוטע סגולה פאר אייערע פראבלעמען, איז ח"ו **"אינני שומע"**, איך הער נישט ח"ו, די סגולה וועט אייך נישט העלפן ח"ו, ווייל **"ידיכם דמים מלאו"**, אייער הענט זענען אנגעפילט מיט געלט, איר לאזט אייך פארקויפן אייער גאנצע יודישקייט פארן עגל הזהב, טוטס תשובה בעוד מועד.

נאך אביסל ווייטער שטייט אין די אויבנדערמאנטע הפטורה (שם פסוק כג): **"שָׂרַיִךְ סוֹרְרִים וְחַבְרֵי גַּנָּבִים כֻּלּוֹ אֹהֵב שֹׁחַד וְרֹדֵף שַׁלְמֹנִים"**, דאס טייטש: דיינע הערן, דאס מיינט מען די רבנים, **"סוררים"**, קערן זיך אפ פונעם גוטן וועג, **"וחברי גנבים"**, זיי זענען חברים מיט גנבים, דאס הייסט אז אפילו די ערליכע רבנים וואס וואלטן זיך נישט אפגעקערט פונעם גוטן וועג און זיי אליין זענען נישט קיין גנבים, זענען זיי אבער **"חברי גנבים"** חברים פון גנבים, איי וועט איר פרעגן וויאזוי קומט דאס צו ערליכע רבנים צו זיין חברים מיט **"גנבים"**, ענטפערט אויף דעם ישעי׳ הנביא: ווייל **"כולו אוהב שוחד ורודף שלמונים"**, ווייל זיי האבן אלע ליב צו נעמען שוחד און נאכיאגן די גרינע דאלארן.

אויף דעם שרייט ישעי׳ הנביא (שם פסוק כא): **"אֵיכָה הָיְתָה לְזוֹנָה קִרְיָה נֶאֱמָנָה"**, וויאזוי איז זי געווארן אפגעקערט דאס **"קריה נאמנה"**, דאס באגלייבטע ערליכע שטאט [וואס איז געווען ביז יעצט באגלייבט און ערליך, און יעצט קען מען שוין קיינעם נישט טראסטן]. (נ"ב. מען וואלט געדארפט צוליגן דעם **"איכה"** פון **"איכה היתה לזונה קריה נאמנה"** צו אלע אנדערע **איכה׳ס פון תשעה באב).**

פירט אויס ישעי׳ הנביא (שם פסוק כו) **"וְאָשִׁיבָה שֹׁפְטַיִךְ כְּבָרִאשֹׁנָה וְיֹעֲצַיִךְ כְּבַתְּחִלָּה אַחֲרֵי כֵן יִקָּרֵא לָךְ עִיר הַצֶּדֶק קִרְיָה נֶאֱמָנָה"**, איין עצה איז נאך דא זאגט ער ישעי׳ הנביא, אז אזוי ווי מען קען שוין קיינעם נישט טראסטן, ווייל אלע ערליכע רבנים זענען געווארן **אוהבי שוחד ורודפי שלמונים**, וועט מען בעל כורחך מוזן צוריקנעמען פאר רבנים אלע פריערדיגע שופטים, אלע נביאים ושופטים מלכים תנאים ואמוראים ראשונים ואחרונים, עס וועט מוזן זיין **"שופטיך כבראשונה ויועציך כבתחלה"**, און דאן איז צו האפן אז: **"אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה"**, אז עס וועט צוריק ווערן דאס ערליכע באגלייבטע שטאט, טאמער אלע רבנים וועלן אויפגעבן מיט דאס רבנות זייערע און צו פסקנין שאלות, נאר מען וועט צוריקנעמען **"שופטיך כבראשונה ויועציך כבתחלה"**, שלמה

המלך עליו השלום, דער הייליגער ראי"ש, דער הייליגער תשב"ץ, אר"י הקדוש, בעשטה"ק, וכו' וכו', דאן איז צו האפן אז עס וועט שוין זיין די ריכטיגע "**נחמת בכפלים**" פון "**נחמו נחמו עמי**", ווייל ליידער זענען מיר געשטראפט געווארן מיט "**חטאו בכפלים-ולקו בכפלים**", ווייל די מתנגדי העירוב טוען רח"ל עוקר זיין דאס גאנצע מצות עירובין פון די גאנצע וועלט, נישט נאר פון אונזער הייליגן שטאט, במילא וועט אויך מוזן זיין "**מתנחמין בכפלים**", אז די יודישע קינדער וועלן זוכה זיין צו נאך הונדערטער טויזענטער עירובין בכל העולם כולו, בפרט אין אונזער הייליגער שטאט "**ירושלים דאמעריקא**", און דורכדעם וועלן מיר טאקע זוכה זיין אז עס וועט זיין בשלימות "**יתבטל כח הדינין, ותתבטל אחיזת הקליפות**", און עס וועט זיין "**ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים**" בביאת גואל צדק בב"א.   משה ש. – מאנסי נוא יארק יע"א

עוד סודות וגילויים נוראים מספרי האריז"ל בעניני "עירוב"

ללמוד בכל ליל שבת כל מסכת עירובין

גם מנהג טוב הוא לקרות בכל ליל שבת אחר ברבת המזון בל מסכת עירובין ויבוין אל סוד ע"ב (ריודי"ן) רי"ו שהם אותיות עירוב.

(שער הכוונות – דרושי קידוש ליל שבת דרוש א' ענין השולחן)

לקיים מצות עירוב בכל ערב שבת קודש

ענין העירוב היה נזהר מורי ז"ל לקיים מצוה זו בכל ע"ש שלא כאותם הנוהגים לעשותה משנה לשנה וכיוצא בזה והיה מערב בכל ערב שבת שני מיני ערובין עירובי חצרות על לחם אחד ושיתופו מבואות על לחם שני ובסעורת ליל שבת היה אומר המוציא בפת של שיתופו מבואו' ובסעודת שחרית של שבת היה אומר המוציא בפת של עירובי חצירות ואמנם בענין סדר העירו' בתחילה היה מברך על הפת ברכת העירוב ואומר ברין ערובא יהא שרי לן כו' ואח"כ היה מזכה הלחם ההוא לבני החצר על ירי ארם אחר גרול כי תחילה צריך שיערב לעצמו ואח"כ יזכה לאחרים.

(שם דרושי סדר שבת, ררוש א' ענין קבלת שבת)

האריז"ל לא היה מקפיד וחושש לחקור בענין העירוב שנעשה בשיתוף כל מבואות צפת אם היו נעשין כהלכתן או לאו

והנה ראיתי למורי ז"ל שבשחרית יום שבת היה מוליך עמו הטלי' והחומש מביתו לבהכ"נ וגם היה מוליכו לבית הטבילה אשר מחוץ לעיר צפת ת"ו אותה הנורעת ולא היה מקפיד וחושש לחקור בענין העירוב שנעשה בשיתוף כל מבואות צפת ת"ו או אשר נעשה לבית הטבילה אם היו נעשין כהלכתן או לאו. (שם)

סוד תחום שבת מן התורה – סוד העירוב, ע"ב רי"ו – לאחר החורבן גברו הקליפות – שורש עליון שבקליפה מתמתק על ידי העירוב

מהחברים – סור תחום שבת מן התורה י"ב מילין, ורבותינו ז"ל אמרו אלפים אמה, כבר ירעת, שנה"י דעשיה מתעלה למעלה בחג"ת, ונשאר שם חלל, וזה המקום נקרא מדבר, שהוא טעון שמירת שבת, דבתיב אם תשיב משבת רגליך. והנה חלל עולה חיים, שהחיים של הקליפות נסתלק. וכבר ידעת, שהאחיזה שלהם הוא, באותו מקום שנשאר עתה חלל, ונסתלק חיות שלהם, ונשארו מתים. והעושה מלאכה, ממלא חלל ההוא, ונכנס הקליפה שם. וכנגד נה"י, הם ג' פרסאות, והמלבות נבללת עמהם. וכל פרסה ד' מילין, הם י"ב מילין. ובזמן המקרש שלא היו אז תגבורת הקליפה, היו יכולין ללכת בשבת כל אותו שיעור, אבל לאחר החורבן גברו הקליפות, שהם י"א, ונכנסו בי"א מיל התחתונים, נמצא, נצח שבנצח הוא לבדו תחום שבת, ועז"נ וגם נצח ישראל לא ישקר, פי' בכולו לא ישקר, אבל בחציו או במקצתו יש אחיזה. או יאמר נצח הסמוך לישראל, והיינו פי' נצח שבנצח הקרוב ממש לת"ת, הוא שלא ישקר. ובמרת הור, נאמר והורי נהפך עלי למשחית. ובעבור זה תחום שבת שהוא נצח, שהוא אלפים אמה. ועדיין יש יסוד בנצח אמצעי, בין נצח ובין הור שבו, והוא סור עירוב, ע"ב רי"ו, כי היסור הוא המערב ומזווג חו"ג, **ושורש עליון שבקליפה מתמתק על ידו,** לפיכך בא עירוב לדבר מצוה, להתיר ההלוך ב' מילין, הרי מקום שהתירו לך חכמים, משלך נתנו לך, כי שורש קליפה אינה קליפה גמורה.

(ספר פרי עץ חיים – הקדמה לשער השבת פרק א')

לערב בכל ערב שבת שתופי מבואות ועירובי חצירות

לערב בבל ערב שבת שתופי מבואות וערובי חצרות, ויבצע ביום שבת בבוקר, על הפת שנעשה בו העירוב, ובלילה על פת השיתוף. ומורי ז"ל קורם שהיה מערב, היה אומר הברבה, ואח"ב מזכה לבני החצר ע"י אחר, בי כן הדין, כי אחר שיערב בעדו יזבה לאחרים, ויכוין בי עירוב ע"ב רי"ו. ושאר דיני עירוב, עיין בספר טעמי מצות פרשת בשלח.

(ספר פרי עץ חיים – שער השבת פרק ר')

סוד עירובי מבואות וחצרות ותחומין – מה שכתוב במשנה לא אמרו לערב בחצירות אלא כדי שלא ישכחו התינוקות כי התינוק הם נצח הוד יסוד בסוד הכרובים והם תינוקות של בית רבן

סוד עירובי מבואות וחצרות ותחומין, כבר נת' אצלינו בסור שבת שהם נה"י שעלו למעלה בתוספת שבת במקו' ג"זא ונשאר מקום פנוי וחלל ושם הוא סוד תחומין מן התורה ג' פרסאות נגד חלל ג"ס הנז' ואחר ששלטו הקליפות בב' ספי' וחצי לא נשאר מקום חלל רק מקום חצי ספי' שהם ב' מילין והם תחומים דרבנן כי מן התורה אף עד ג' פרסאות מותר לילך. גם נלע"ד כי זה משארז"ל שתחומין דרבנן כי נה"י נק' רבנן תלמידי חכמים ואין להאריך בכאן ואמנם בערובי חצירות אינם בשדה במקום פנוי רק בבתים ובישוב שהם נה"י עצמן ואינם בשרה דוגמת עירובי תחומין ונק' חצירות כי אלו הם בתי בראי בתי חצירות לבר מגופא וז"ס מה שכתוב במשנה לא אמרו לערב בחצירות אלא כדי שלא ישכחו התינוקות כי התינוק הם נה"י בסוד הכרובי' והם תינוקת של בית רבן כמבואר בכ"י מ"ו ז"ל בריש הקדמת הזוהר ולבן פי' עירוב נעשה באופן שיכריע קו האמצעי לב' קוין רנ"וה הימיני והשמאלי שיערבו יחד בקו האמצעי שהוא יסור המבריע ולהמתיק הגבורה עם החסד ע"י הקו האמצעי ת"ת ונעשים שם ע"ב רי"ו והגורה גי' רי"ו בסוד אותיו' עירוב כי ע"ב רי"ו נתערבו יחד ונמתקו זה בזה ע"יקו האמצעי ת"ת לבן נק' עירוב להורות תערובות יחר שם והנה סוד עירוב כזה הוא בג' אמצעית חג"ת ושם הוא יערובי מבואות בי הם בתי גוואי ומבואות לשון ביאה ובניסה ובנגדם בג' תחתונים נה"י ערובי חצירות בתי בראי והם ע"ב בנצח רי"ו בהוד ונבללים ביסוד ונעשי' עירוב ע"ד הנ"ל גם זהו לשון ערובי חצרות ערובי מבואות כי עירוב הם אותיות ע"ב רי"ו בנ"ל:

בענין העירוב הי' נוהג מורי ז"ל לערוב בבל ע"ש שתופי מבואות ועירובי חצירות והי' בוצע בליל שבת בפת השיתוף ובבוקר על פת הנעשה בו עירוב והי' נוהג לערב קודם ואומר הברבה ואח"ב מזבה לבני החצר ע"י אחר בי בן הדין כי אחר שעירב בערו אז מזבה לאחרים [בשער המצות העיר שם הרש"ו וז"ל, א"ש צ"ע בי חצי הספי' הנצח' הוא ד' אלפים ולא ב' היות כל ספי' פרסה א' וכל פרסה ר' מילין וצ"ע וע' תו"ח ד' קנ"א ע"א עכ"ל].

האריז"ל לא הי' מקפיד אם היה עירוב כהוגן או לא – לא הי' משים על ראשו קאפילוש ביום השבת בימי החורף משום אוהל

גם ראיתי מוליך הטלית והספר מביתו לבה"כ. וגם הי' מוליבו לבית התפילה של כנסת הגדולה ביום השבת ולא הי' מקפיד אם היה עירוב בהוגן או לא. העיד לי הר"ג יצ"ו משם מורי שלא הי' משים על ראשו קאפילוש ביום השבת בימי החורף משום אהל ובפרט חוץ למרינה משום משאוי לא הי' מוציאו עמו.

(ספר טעמי המצות - פרשת בשלח)

גילוי האר"י ז"ל, שכשיאבדו הרשעים המבטלים מצות עירובין, אז יהיה באבוד רשעי"ם רנה – רשעי"ם בגימטריא כמנין כת"ר כר"ת, שכשמקיימים התרי"ג מצות דאורייתא עם השבע מצות דרבנן, הרי כת"ר, ואם מבטלים אותם הרי כר"ת רח"ל

באבוד רשעים רנה, דהיינו נה"ר שהוא יסוד בי הרשעים מבטלים מ"ע ול"ת העולה גי' רנ"ה במילוי ר"ש נו"ן ה"א גי' תרי"ג והר"ש בלא יו"ד גי' ת"ק שנה מהלך עץ החיים ובאבדם רנה שהם תרי"ג מצות כנזבר ועם ז' מצות דרבנן כגון נר חנבה מקרא מגילה עירובין וביוצא הרי תר"ך כמנין כתר, והנה הרשעים שעוברים על כלם הוה להו כרת וכן עולה רשעי"ם כמנין כר"ת וזהו באבור רשעי"ם דהיינו הכר"ת בענין בלע המות לנצח אז יהי' רנה דהיינו הארת התרי"ג מצות, וידוע בי מ"ע הם החדים ומל"ת הם הגבורו' שיוצאים מיסוד דאמא הנקרא' נה"ר אותיות רנ"ה ובן ביסוד דז"א הם שם נהר כשהוא ביסוד דנוקבא הם שם רנה והיסוד דז"א דהיינו נהר נו"ן וה"א ר"ש כמנין ברית ובן עולה ברי"ת עם הכולל כמנין תרי"ג משום שבו מתקבצים חו"ג יחד דהיינו מ"ע ומל"ת כנ"ל.

(ספר לקוטי תורה, ספר משלי, י"א)

מורי ורבותי!!!! עס שוין נתגלה געווארן דעם סוד פארוואס פונקט אין י"ט פסח איז געווען דאס ערשטע מאהל וואס דאס הייליגסטע שטאט ביי כלל ישראל האט זוכה געווען צום לאנג ערוואטעטן טאג צו האבן דעם כשר'ן און מהודר'דיגסטן עירוב ביי כלל ישראל, גיט נאר א קוק וואס דער ספר הקדוש "ספר הפליאה" (פון די גרויסע מקובלים הראשונים) איז אונז מגלה בסוד קדושת מצות עירובין, וועט איר אלעם פארשטיין, דרך אגב וועט איר לערנען א פרק אין קדושת שבת קודש און די גרויסע סודות הבריאה.

שבת ועירובין אחד, ועל כן הפה שאסר שלא להוציא מרה"ר ושלא להכניס ברה"י הוא הפה שהתיר על ידי מעשה דוגמתה, ולכן כשמערבין דוגמת השכינה שמתערבין שם הרשויות, ואם כן שבת ועירובין מוצא אחד להם ואין להרחיקם, שבת ועירובין חיבור שלם, חיבור אמיתי, רחמים בלי דין.

סדר מועד וחלקו למסכתות והתחיל משבת כי הוא עדות הבריאה שנאמר כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש. א"ל ולמה עירובין אחר שבת, א"ל בני שתי שבתות הן א' זבר והב' נקבה ובל הזרעים מתערבים בנקבה וע"ב נקרא עירובין והנה שבת ועירובין אחד. וע"כ הפה שאסר שלא להוציא מרה"ר ושלא להבניס ברה"י הוא הפה שהתיר ע"י מעשה דוגמתה ולבן כשמערבין דוגמת השבינה שמתערבין שם הרשויות אז מותר לערב גם הרשויות למטה ע"י הוצאה והכנסה **וא"כ שבת ועירובין מוצא אחד להם ואין להרחיקם**[8].

---

8) ווער קען העכער שרייען?
די צייטונג שרייבערס, די חברי הערב רב שרייען אז עירוב איז חילול שבת, עירוב איז טמא, רח"ל עפ"ל – דאגעגן אונזערע הייליגע מקובלים די שרפי מעלה שרייען אז עירוב איז שבת און שבת איז עירוב, מען קען דאס נישט אפטיילן – עירוב פארטרייבט אלע טומאות און אלע קליפות ובו' ובו'. יעצט לאמיר זעהן ווער עס קען העכער שרייען, די צדוקים מינים ואפיקורסים וואס האבן זיך גענומען איין מיטל אויסצורייסן כל הקודש לנו, און צו דעם נוצן זיי פאר א מיטל די צייטונג שרייבערס וואס האבן זיך יאהרן לאנג אנגעגעסן מיט "חלב" דאורייתא רח"ל און יעצט שרייען זיי פון א ברס

ואח"כ מסכת פסחים א"ל ולמה, א"ל משנברא העולם עד יציאת מצרים הכחישו בבריאה לגמרי וע"י **יציאת מצרים שזכו לצאת בעד מצות פסח חזרו והורו בבריאה והפסח הוא שגרם לכן הסמיכו. וראה והבן ששבת ועירובין חבור שלם חבור אמיתי רחמים בלי דין. ולכן אין להרחיק הפסח משבת ועירובין** וניפול בסברא אתר מצות שבת ניתן מצות הפסח קודם כל המועדות עב"פ היא הסבה שאמרנו. (ספר הפליאה – ד"ה סדר מועד)

(וישר כח למשה ש. ממאנסי יצ"ו על מה שמוסר ומגלה לנו בכל פעם דברים נפלאים מספרי קדמוני עולם)

איר האט נאך נישט געהערט די ביטערע נייעס רח"ל, אז די צדוקים רייסן אויס די עשרת הדברות פון די הייליגע תורה, מען דארף שוין גיין פראטעסטירן – בעצם יום התשעה באב וועט פארקומען א ריזיגן מאסן פראטעסט אין פראנט פון ציון פון רבינו הקדוש מסאטמאר זי"ע – באסעס פארן ארויס קיין מאנרא.

מיר ווייסן נישט פון ווי אנצופאנגען און אויסצולאזן, אלע ספרי קבלה שרייבן אז אין די הייליגע "עשרת הדברות" זענען פארהאן 620 אותיות ווי דער צאהל פון די 613 מצות דאורייתא מיט די 7 מצות דרבנן וואס אין דעם איז נכלל מצות עירובין. יעדער חדר אינגעל ווייסט דערפון עס איז גאר קיין סוד נישט, קומען זיי יעצט די צרוקים און מאכן נייע גזירות פון אויסרייסן די עשרת הדברות רח"ל, מען וואלט גערארפט גוזר תענית זיין און זיך קריעה רייסן, איז לכהפ"ח ביי די קינות לתשעה באב זאל זיך יעדער גוט אויסוויינען און איגזין האבן דעם תענית אז עס זאל שוין זיין פאר דעם אויך, ויאבדו רשעים מן הארץ, ומחה ה' אלקים דמעה מעל כל פנים בב"א.

די צדוקים שרייען אז עירוב איז א קליינע מצוה, דא האט איר קליפ און קלאר ווי דער הייליגער של"ה שרייבט אז עירוב איז א גרויסע מצוה

השל"ה הקדוש כותב שעירוב הוא מצוה גדולה

עירובי **חצירות מצוה גדולה.** ארז"ל (שבת יד, ב) בשעה שתיקן שלמה המלך ע"ה ערובי חצירות, יצאה בת קול ואמרה, בני, אם חכם לבך וכו'. וככה עושין, גובין פת מכל בית ובית, ונותנים אותו באחד מבתי החצירות, שעתה אנו רואים כאילו כולן דרין באותו בית וכו'. וכתב האגור בסימן תרס"א, נשאל גדול הדור מהר"ר יעקב מולין על שיש מנהג בקצת קהילות מאשכנז שעושין עירובי חצירות בפת, ותולין הפת שעשוי כמין מצה בבית הכנסת ומניחין אותו שם, כל השנה איך יוצאים בו, הא לא הוי מקום פתא ולא מקום לינה. והשיב כי הרבה גדולים ערערו על זה, ובסוף מצאו בתשובת מהר"ם שישב המנהג, אבל לא נודע להרב הנזכר הטעם, עכ"ל. ומהרי"ל לא היה סומך לכתחילה על השיתוף שנעשה על הצבור בערב פסח, אולי נתקלקל ואתי לידי תקלה, והיה רגיל להניח עירוב בכל ערב שבת וערב שבת. וכן היה נוהג מהרש"ל ז"ל:

(של"ה הקדוש, מסכת שבת פרק נר מצוה י"ח)

מלאה רח"ל, ארער די ראשונים כמלאכים וואס האבן מחבר געווען זייערע ספרים מתוך תעניתים וסיגופים און געלערנט תורה מפי מלאכים ושרפים וכו'.

נו ווער קען העכער שרייען?

די צדוקים רופן אן דעם עירוב "עירוב המדומה" רח"ל עפ"ל, לאמיר זעהן וויאזוי די ספרים הקדושים טייטשן אפ "מדומה", וועלן מיר קלאר זעהן ווער עס ליגט טיף אינעם "מדומה" פארקערט פונעם "שכל הקדוש", גיט א קוק אינעם ספה"ק "לקוטי הלכות" וואס ער שרייבט (אין הל' סוכה הלכה ו' אות י"א):

כִּי הַמְּדַמֶּה הוּא בְּחִינַת עֲשִׂיָּה, בְּחִינַת כֹּחַ הַבַּהֲמִיּוּת שֶׁהוּא כֹּחַ הַגּוּף, שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲשִׂיָּה, כִּי עִקַּר פְּנִימִיּוּת הַשֵּׂכֶל הָאֱמֶת בְּעֶצֶם רָחוֹק מֵהַגּוּף מְאֹד וְאֵין יָכוֹל לְהִתְלַבֵּשׁ בְּהַגּוּף הֶעָכוּר מֵהַתַּאֲווֹת כְּלָל. וְאֵין מִי שֶׁיִּזְכֶּה אֵלָיו כִּי אִם הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁשָּׁבְרוּ לְגַמְרֵי אֶת כָּל תַּאֲווֹת הַגּוּף עַד שֶׁבִּטְּלוּ אֶת גּוּפָם לְגַמְרֵי בְּתַכְלִית הַבִּטּוּל בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוּת שֶׁאֵין שְׁלֵמוּת אַחֲרָיו. אֲבָל כָּל הַשֵּׂכֶל שֶׁל כָּל הָעוֹלָם וּמְלֹאוֹ הַכֹּל הוּא רַק בְּחִינַת כֹּחַ הַמְדַמֶּה וַאֲפִלּוּ כָּל הַחָכְמוֹת הַגְּדוֹלוֹת שֶׁהִמְצִיאוּ הַחֲכָמִים וְהַמְּחַקְּרִים הַכֹּל עַל יְדֵי הַכֹּחַ הַמְדַמֶּה שֶׁמְּדַמֶּה מִלְּתָא לְמִלְּתָא עַד שֶׁבָּאִים עַל הַמְצָאוֹת חֲדָשׁוֹת. אֲבָל פְּנִימִיּוּת הַשֵּׂכֶל הָעִיּוּנִי בְּעַצְמָם שֶׁהוּא לְהַכִּיר אֶת מִי שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם זֶה אִי אֶפְשָׁר לִזְכּוֹת בְּשׁוּם שֵׂכֶל כִּי אִם כְּשֶׁמְּשַׁבְּרִין לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי אֶת כָּל תַּאֲווֹת הַגּוּף בְּתַכְלִית הַבִּטּוּל וְאַף עַל פִּי שֶׁאִי אֶפְשָׁר לְהָעוֹלָם לְהַשִּׂיג בְּשִׂכְלָם הַשָּׂגוֹת אֱלֹקוּת מֵחֲמַת שֶׁרֻבָּם לֹא שָׁבְרוּ לְגַמְרֵי אֶת תַּאֲווֹת הַגּוּף אַף עַל פִּי כֵן חָמַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל הָעוֹלָם וְנָתַן בְּהַמְדַמֶּה כֹּחַ הָאֱמוּנָה שֶׁיִּהְיֶה לָהֶם כֹּחַ לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמָן אֱמוּנָה שְׁלֵמָה אִם יִרְצֶה לְהִסְתַּכֵּל עַל הָאֱמֶת לַאֲמִתּוֹ. כִּי אַף עַל פִּי שֶׁאִי אֶפְשָׁר לְהָבִין מֵחֲמַת שֶׁלֹּא זָכוּ עֲדַיִן לִפְנִימִיּוּת הַשֵּׂכֶל מֵחֲמַת שֶׁלֹּא בִּטְּלוּ לְגַמְרֵי אֶת הַגּוּף, אַף עַל פִּי כֵן אִם עַל כָּל פָּנִים יַכִּירוּ אֶת מְקוֹמָם בֶּאֱמֶת שֶׁהֵם רְחוֹקִים מִשֵּׂכֶל הָעֶצֶם וְיַמְשִׁיכוּ אֶת עַצְמָן לֶאֱמוּנָה לְהַאֲמִין לְקוֹל דִּבְרֵי אֲבוֹתֵינוּ קְדוֹשִׁים שֶׁבִּטְּלוּ אֶת הַחֹמֶר לְגַמְרֵי כְּמוֹ מֹשֶׁה וְהָאָבוֹת וְכוּ' אֲזַי יְכוֹלִים לִזְכּוֹת לֶאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּתַכְלִית וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכּוּ לְכָל טוּב. וְהָעִקָּר הָאֱמוּנָה עַל יְדֵי בֵּרוּר הַמְדַמֶּה שֶׁזּוֹכִין עַל יְדֵי הִתְקָרְבוּת לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים וכו'.

עס וואלט שוין געווען די העכסטע צייט איר זאלט זיך אוועקלייגן אייער "מדומה'דיגן" שכל, און זיך מבטל זיין צום שכל הקדוש פון די צדיקים קדושי עליון.

אַ בריוו און אַ פאַרכטיגער חזיון אויפן מצב פון אונזער דור, און וואָס מען ברויך צו טוהן שוין תיכף ומיד, אַז השי"ת זאָל אונז דערנענטערן משיח צדקינו בב"א.

ב"ה יום ב' לסדר ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו, א"ך תמוז תשס"ג לפ"ק

לכבוד דעם חשובן בית דין "בית דין מיוחד לחזק תקנת שלמה המלך עליו השלום"!

איך האָב געזעהן אייער גליון, און ממש איך האָב זייער הנאה געהאַט דערפון. אין די לעצטערע טעג בין איך געווען זייער שטאַרק צובראָכן און צוקלאַפּט, ממש אין דער בחינה פון "נישט עסן, נישט טרינקען, נישט שלאָפן אין אַ בעט", אא"וו, ממש אָן אַ גוזמא.

לגבי וועלבער **זאַך זענען די דאָזיגע רייד געזאָגט געוואָרן!!!** איך בין נישט קיין סאַטמאַרער חסיד, אויך נישט קיין וויזניצער, און נישט בעלז, אא"וו. נאָר זייער אַ פשוטער חסידישער איד, איך בין ערצויגן געוואָרן אויפן אַלטן וועג וואָס אונזערע עלטערן זענען געגאַנגען דערין פון אייביג אָן, אַלעס אַלעס אויפן אַלטן וועג, מיטן לבוש, מיט כשרות, מיט השקפה, מיט חסידישע זאַכן, אא"וו. און מיין טאַטע זצ"ל נבג"מ האָט אַריינגעגעבן אין אונז אַ שטאַרקן חינוך, צו שטיין אַנטקעגן אַלע פרעמדע השקפות וואָס שטאָמען פונדרויסן, אַריינגעבנט אַלע פאַרטייען, באַזונדער אין עניני לבוש, און אין עניני אמונה על דרך ישראל סבא.

מיין טאַטע זצ"ל פלעגט כמעט יעדן טאָג רעדן מיט אונז פון עניני ציונות מיט די אגודה, ער פלעגט זיי פאַרמיאוס'ן ממש מיט מוקצה מחמת מיאוס, ער האָט אונז אויסגעלערנט זיך אָפּצושיידן פון די רשעים און זייערע נאָכשלעפּערס, און נישט צו ווערן נאָכגעשלעפּט נאָך זיי. ער פלעגט אונז זייער מחזק זיין צו לערנען שטענדיג אין ספר הקדוש "**ויואל משה**", און צו גיין אין זיין הייליגן שיטה, כאָטש ער איז נישט געווען באַזונדער פון זיינע חסידים, מיט דעם אַלעם פלעגט ער שטענדיג רעדן בשבחו, און אַז ער איז **געווען דער לעצטער צדיק פון אונזער צייט וואָס האָט מגלה געווען דעם אמת אָן קיין שום פחד ומורא אא"וו.** אויך האָט ער אונז באַפוילן אין זיין צוואה וואָס ער האָט איבער געלאָזט ממש פאַר זיין פטירה, אַז מיר זאָלן זיך נישט מישן אין קיין שום ענינים פון מחלוקת און פאָליטיק אא"וו, נאָר ביי אַלע ענינים צו שטיין פונדרויסן, און מתפלל צו זיין אויף יעדן טריט און שריט נישט געשטרויכלט צו ווערן ביי ענינים פון אידישקייט.

אַזוי איז אַדורכגעגאַנגען אויף מיר כמעט 10 יאַהר כולם שוין לטובה, כאָטש איך האָב יעדעס מאָהל געהאַט נסיונות זיך צו מישן מיטן פאָליטיק, בפרטי פרטיות די לעצטע 4 יאַהר וואָס עס איז אַדורך וואָס עס איז אַדורך אין סאַטמאַר אא"וו, אָבער איך בין געשטאַנען יעדעס מאָהל פונדרויסן, און אַזוי טוה איך מיטן הילף פון השי"ת ערציען מיינע קינדער אויפן דרך התורה וטהרה ברוח ישראל סבא.

אָבער וואָס קען איך טוהן אַז אין די לעצטע 3 חדשים האָט מיר ממש אָנגעכאַפּט אַ ציטערניש, ווייל איך זעה יעדן טאָג ווי דאָס אידישקייט גייט ממש אַראָפּציר און אַראָפּציר, און ביי אונז אין בית המדרש רעדט מען יעדן טאָג ממש כפירה און מינות, אַזוי ווי די צדוקים וואָס האָבן נאָר געגלייבט אין תורה שבכתב, און האָבן געלייקענט רח"ל אין תורה שבעל פה, אַזוי איז אויך דאָ ביי אונז אין בית המדרש, מען רעדט יעדן טאָג צוזאַם רח"ל וואָס מען רעדט צוזאַם, און קיינער רופט זיך גאָרנישט אָן, מיר האָבן זיך נישט צו פאַרלאָזן נאָר אויף אונזער טאַטן אין הימעל.

איי וועט איר פרעגן, וואָס איז דאָ אַנדערש פון אַלע פאָליטיק וואָס איז געווען ביז יעצט; אויף דעם וועל איך אייך דאָ פאַרציילן אַ חזיון וואָס איך האָב געהאַט דעם פאַרגאַנגענע וואָך, בחזוותא דלילה, אינמיטן נאַכט ווען אַלע זענען געשלאָפן; דאָס איז נישט קיין גוזמא און קיין באָבאָ מעשיות, נאָר דער אמת'ן אמת.

איך האָב געזעהן אינעם הייליגן ספר "ליקוטי עצות" ביי "ערך התבודדות" אות י"א מיט דעם לשון: ווען דער מענטש טוט זיך מתבודד זיין און זיך אויסרעדן זיין געשפּרעך און זיין צער פאַר השי"ת, און ער טוט זיך מתודה זיין און חרטה האָבן אויף די גרויסע פגמים וואָס ער האָט פוגם געווען, "**טוט דאַן די שכינה הקדושה זיך אויסרעדן פאַר אים איר געשפּרעך**

און איד צער", ווייל יעדן פגם און פגם וואָס ער האָט פוגם געוועזן אין זיין נשמה, האָט ער כביכול פוגם געוועזן אין איר אויך, און זי טוט אים טרייסטן אַז ער זאָל זוכן מיטלן צו פאַררעכטן אַלע פגמים. ביז דאָ איז דאָס לשון פונעם אויבנדערמאַנטען ספר.

איך בין זייער נתעורר געוואָרן פון דעם דאָזיגן הייליגן ספר, זיך מתבודד צו זיין מיט השי"ת יעדן טאָג, און זיך אויסרעדן פאַר אים מיין געשפרעך און מיין צער, באַזונדער וואָס עס גייט אַריבער אויפן כלל ישראל בגשמיות וברוחניות, וואָס עס איז נישט געווען נאָך אַזאַ צייט זינט אידן זענען אַ פאָלק. און אַזוי אויך ווידוי און תשובה און גוטע פאָרנעמונגען אויפן עתיד אא"וו.

אַזוי איז אויך געווען יענעם נאַכט אינעם פאַרגאַנגענע וואָך, איך האָב מתפלל געווען ווי געוועגליך, איך האָב זיך אויסגעגאָסן דאָס האַרץ אויף מיין מצב און אויפן מצב פון כלל ישראל, בכלל ובפרט.

פלוצלינג האָט מיר השי"ת אַריינגעלאָכטן אַ שטאַרקער הארה פון הימל (איך וויל זיך נישט גרויסהאַלטן דערמיט ח"ו, ווייל יעדער איד קען זוכה זיין דערצו, ווי עס שטייט אינעם אויבנדערמאַנטען ספר, דאָס איז זייער אַ פשוט'ער זאַך, אדרבא פרוב דאָס אַליינס אויס.) איך האָב ממש געשפירט ווי דער הייליגער שכינה איז געקומען זיך אויסצוורעדן פאַר מיר כביכול איר געשפרעך און איר צער, און זי האָט כביכול זייער געוויינט; האָב איך איר געפרעגט פאַרוואָס ווייסנטו אַזוי שטאַרק? האָט זי מיר געזאָגט מיט דעם לשון (אָן קיין צוגאָב און פאַרמינערונג): פון דער צייט פון שלמה המלך עליו השלום, האָב איך נישט געהאַט נאָך אַזויפיל צער ווי די לעצטערע צייט, יעצט איז די צייט פון "חבלי משיח ממש", און עס איז נאָנט דער יום ד', און עס איז געווען אין דעם יאָהר אַ גרויסן "עת פקודה", אַז כלל ישראל זאָל נפקד ווערן אין דעם יאָהר דורכן אָנקום פונעם משיח ד'.

און ממש זי האָט (כביכול) נישט געקענט רעדן אפילו איין וואָרט, נאָר זי האָט זייער געוויינט בדמעות שליש.

נאָכדעם האָט זי געזאָגט צו מיר מיט דעם לשון: פון די צייט וואָס שלמה האָט געקעניגט אויף די אידן, און ער האָט מתקן געווען "מצות עירובין", האָב איך געהאַט דורכדעם יעדעס מאָהל אַ גרויסן שמחה, ווי אונזערע הייליגע חכמים האָבן מגלה געווען (שבת יד:): אין די צייט וואָס שלמה האָט מתקן געווען עירובין און נטילת ידים, איז אַרויס אַ בת קול און האָט געזאָגט: "בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני" (משלי כג, טו) – "חֲכַם בני וְשַׂמַּח לבי ואשיבה חורפי דבר" (שם כז, יא). "מיין זון, אויב דיין האַרץ איז קלוג, וועט זיך מיין האַרץ אויך פרייען" – "זיי קלוג מיין זון וועט זיך מיין האַרץ פרייען, און איך וועל צוריקקערן פאַר די וואָס פאַרשעמען מיר אַן ענטפער"! און דאָס איז מיין גאַנצער התחזקות אין צייט פון גלות, וואָס טוט מיר דערהאַלטן אינעם גלות און מיר דערפרייען און טרייסטן, נאָר "מצות עירובין און נטילת ידים", וואָס דורך די דאָזיגע צוויי מצות האָב איך אַ קיום אין מיין שווערן גלות, כאָטש עס גייען אריבער אויף מיר זינט דעם חורבן בית המקדש זייער שווערע און ביטערע טעג, אָבער כל זמן די אידן טוען מקיים זיין די דאָזיגע צוויי מצות נטילת ידים און עירובין, האָב איך אַ חיות און אַ קיום.

און וויבאַלד עס איז געווען יעצט אַן "עת פקודה" פאַר די אידן, בין איך געפרעגט געוואָרן אין הימל "וועלכע באַזונדערע זכותים האָבן יעצט די אידן אַז מען זאָל זיי פוקד זיין", האָב איך געענטפערט פאַרן בית דין של מעלה מיט דעם לשון: 2 מצות האָבן די אידן וואָס דאָס גיט מיר אַ שמחה און אַ חיות און אַ קיום אין צייט פונעם גלות, דאָס זענען "נטילת ידים און עירובין", דאָס הייליג פאָלק אידן זענען שוין לאַנג מקיים די מצוה פון "נטילת ידים" מיט אַ גרויסן הידור, און דאָס גיט מיר זייער אַ חיות אינעם שווערן צייט פונעם גלות; אָבער די צווייטע מצוה פון "עירובין", איז פאַרהאַן אַזעלכע פלעצער צווישן אידן וואָס זיי האָבן נישט קיין עירוב, און זיי ווערן געשטרויכעלט מיט חילול שבת רח"ל וויסנדיג און אומוויסנדיג, כאָטש באמת איז פאַרהאַן אַסאַך פלעצער ביי אידן וואָס זיי האָבן יאָ אַן עירוב און זיי טוען מקיים זיין "מצות עירובין" מיט אַ גרויסן הידור, און דאָס איז באמת מיין גאַנצער חיות אינעם צייט פונעם גלות, דורכדעם וואָס דאָס הייליג פאָלק אידן טוען מקיים זיין מצות "נטילת ידים און עירובין" מיט אַ גרויסן הידור; אָבער איין פלאַץ איז פאַרהאַן ביי אידן וואָס עס וואוינען דאָרט אַסאַך הייליגע אידישע קינדער, און זיי טוען מקיים זיין אַלע מצות מיט אַ גרויסן הידור, און אויך האָב איך פון זיי זייער אַ גרויסן חיות, ווייל זיי טוען מקיים זיין אַלע מצות אָן קיין שום פשרות און נייע ווינטן, נאָר אַלעס אויפן אַלטן וועג וואָס זייערע עלטערן זענען געגאַנגען פון אייביג אָן, און באַזונדער אַז זיי טוען זיך אָפּשיידן פון די ערב רב און פון אַלע נייע ביתות אא"וו; נאָר דאָס איינציגסטע חסרון וואָס זיי האָבן, איז דאָס וואָס זיי האָבן נישט קיין עירוב, און זיי טוען נישט מקיים זיין די מצוה פון "עירוב" ווי עס ברויך צו זיין, און זיי ווערן געשטרויכעלט מיט חילול שבת רח"ל.

אַזוי האָט זי ממשיך געווען און געזאָגט: איך האָב געזאָגט פאַרן בית דין של מעלה, איך האָב אַן עצה דערצו, איך וועל אַראָפּברענגען אַ גייסט פון הימל אויף אַלע איינוואוינערס פון יענעם פלאַץ, און באַזונדער אויף די עלטערע צדיקים און רבנים פון יענעם פלאַץ, אַז זיי זאָלן נתעורר ווערן מתקן צו זיין "תיקון עירובין" אויף יענעם פלאַץ.

און דורכדעם וואָס זיי וועלן מתקן זיין "תיקון עירובין" אויף יענעם פלאַץ, דורכדעם וועל איך האָבן זייער אַ גרויסן חיות און קיום, און אַ שמחה און פאַרגעניגען ביז גאָר קיין עק, און דורכדעם וועט זיין פאַרן כלל ישראל אַ באַזונדערן זכות אַז זיי זאָלן יעצט נפקד ווערן מיטן אָנקום פון משיח צדקינו בב"א, אויף אַזוי ווייט, אַז זיי וועלן זיין אין די בחינה פון "בולם זכאים".

האָט זי זיך נאָכאַמאָל אָנגערופן און מיר געזאָגט: אָבער וואָס איז געשעהן; תיכף ומיד האָב איך אַראָפּגעברענגט אַ גייסט פון הימל מיט זייער אַ גרויסן התעוררות, און דאָס מערסטע האָבן זוכה געווען דערצו 2 גרויסע צדיקים און גדולים, זקנים ששמשו כל צרכן, און זיי האָבן זיך משתדל געווען דערצו מיט זייער אַ גרויסן השתדלות, מתקן צו זיין "תיקוני עירובין" אויף יענעם פלאַץ, און זיי האָבן געטוהן אַלעס וואָס איז געווען אין זייער מעגליכקייט ממש מיט מסירת נפש, עד כדי הבאה, און אַזוי האָבן זיי אַריינגעשלעפּט אַסאַך אידן זיי אויך מזכה צו זיין מיט דעם דאָזיגן גרויסן זכות וואָס וועט ברענגען משיח תיכף ומיד.

אָבער....... אָבער....... (מיט דמעות שליש און מיט אַ טרויעריג פנים כביכול)......... זי האָט נישט געקענט ממשיך צו זיין צו רעדן....... אָבער זי האָט זיך געשטאַרקט כביכול תיכף ומיד, און זי האָט מיר געזאָגט מיט דמעות שליש אין אירע אויגן: אָבער....... אָבער....... וואָס זאָל איך טוהן אַז די סטרא אחרא האָט זיך געשטאַרקט מיט זייער אַ גרויסן התגברות, וויבאַלד דער בעל דבר ווייסט אַז זיין טאָג איז געקומען, וואָס האָט ער געטאָן, ער איז געגאַנגען צו די ערב רב, וואָס טוען אויפהאַלטן די גאולה.... און ער האָט געפּועלט ביי זיי אַז זיי זאָלן טוהן אַלעס וואָס איז אין זייער מעגליכקייט צוצושטערן די "תיקוני עירובין" וואָס די אויבנדערמאַנטע צוויי צדיקים און זקנים האָבן געמאַכט.

און וואָס האָבן די ערב רב געטאָן, זיי זענען געגאַנגען צו אַלע רבנים פון יענעם פלאַץ און פון די גלילות פון יענעם פלאַץ, און זיי האָבן זיי משחד געווען מיט געלט, און זיי האָבן געפּועלט ביי זיי, אַז זיי זאָלן שטיין אַנטקעגן אַלע עניני "תיקוני עירובין" פון די גאַנצע וועלט רח"ל; נישט נאָר אַז זיי זאָלן שטערן מקיים צו זיין די מצוה פון "עירובין" ווי עס דאַרף צו זיין אויף יענעם פלאַץ, און דורכדעם וועט משיח צדקינו קומען בקרוב ממש, נאָר זיי זאָלן שטיין אַקעגן אַלע עניני "תיקוני עירובין" פון די גאַנצע וועלט.

נאָכדעם איז געגאַנגען דער שטן, "ער איז דער וואָס רעדט אָן און ער איז דער וואָס איז מקטרג", אָנצורעדן פאַרן טאַטן אין הימעל, זעה וואָס דיינע קינדער האָבן געטאָן, אַז נישט נאָר וואָס זיי האָבן פאַרשטערט אַז דו זאָלסט נישט קענען האָבן קיין נחת און קיין קיום און קיין שמחה און פאַרגעניגען פון מקיים זיין די מצוה פון "עירובין" אויף יענעם פלאַץ, נאָר

זיי טוען לייקענען רח"ל אין די גאַנצע מצוה פון "עירובין", און זיי טוען אויסרייסן "מסכת עירובין" פונעם ש"ס רח"ל אא"וו.

און אַזוי האָט זי זייער געוויינט, אַז מען האָט אַוועקגענומען פון איר דאָס גאַנצע שמחה און חיות, און נישט נאָר דאָס, נאָר יעדן טאָג און טאָג טוט מען צוגזלנ'ען פון איר איר חיות, יעדן טאָג דורכן מבטל זיין די מצוה פון "תיקוני עירובין" פון אַ אַנדערן פלאַץ רח"ל. איין טאָג קעגן די עירוב פון ירושלים עיר הקודש, אַ אַנדערן טאָג פונען פון אַ אַנדערן פלאַץ, און אַזוי וויל מען צוכאַפּן פון מיר מיין גאַנצען שמחה און חיות.

האָב איך איר געענטפערט מיט דעם לשון: "יהא שמך הגדול מבורך לעולם ולעולמי עולמים" – דיין גרויסן נאָמען זאָל זיין געבענטשט אויף אייביג און אויף אייביגע אייביגקייטן, דו האָסט מבטיח געווען און צוגעזאָגט: אַז דיין גרויסן נאָמען וועט נישט געהייליגט ווערן, סיידן עס וועלן אויסגעמעקט ווערן די קינדער פון עמלק; און וואָס איך פאַרשטיי איז, אַז די ערב רב וואָס זיי זענען ממש פון די קינדער פון עמלק, זיי ווילן האָבן אַ שליטה אויף די גאַנצע וועלט, ווייל זיי ווייסן, אַז אין יענעם טאָג וואָס עס וועט אַנטפלעקט ווערן די כבוד פון דיין קעניגרייך אויף אונז, וועט בטל ווערן דאָס גאַנצע מלכות זייערע און זייער גאַנצע פראָפּעגאַנדע, און זייער גאַנצער קעניגרייך וועט אין איין רגע פארלוירן ווערן; און וויבאַלד זיי ווייסן דאָס, במילא טוען זיי אַלעס וואָס זיי קענען אַז משיח צדקינו זאָל נישט קומען רח"ל; דעריבער פאַרשטיי איך, אַז יעצט איז דער צייט לוחם צו זיין מיט זיי בכלליות מיט זייער גאַנצער רשעות, נישט נאָר בפרטיות מיט "מצות עירובין"; ווי השי"ת האָט אונז באַפוילן אין זיין הייליגע תורה "תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח", אַז מען ברויך מלחמה האַלטן מיט עמלק, אינגאַנצען אויסצומעקן זייער גערענקעניש.

איך בין דיר מבטיח: אַז מיט דיין הייליגן הילף, וועל איך טוהן אַלעס וואָס איז אין מיין מעגליכקייט מלחמה צו האַלטן מיט זיי, אויסצומעקן זייער גאַנצער רשעות פון אונטערן הימל, און אַ דין קדימה וועל איך געבן פאַר די מצוה פון "תיקוני עירובין", ווייל נאָר פון דעם האָסטו אַ חיות און אַ קיום און אַ פאַרגעניגען און אַ נחת מיט אַ שמחה אינעם שווערן גלות צייט; אָבער אַזוי אויך וועל איך לוחם זיין מיט זיי, מיט דיין הייליגער הילף, און דורכן זכות פון "שלמה המלך עליו השלום" וואָס האָט מתקן געווען די מצוה פון "עירובין", אינגאַנצען אויסצומעקן זייער נאָמען פון אונטערן הימל; און איך האָף אַז דורכדעם וועט צוריקגעקערט ווערן צו דיר דאָס שמחה מיטן פאַרגעניגען בשלימות, און דורכדעם וועט אונז השי"ת שיקן זיין משיח בב"א.

האָט זי זיך אָנגערופן צו מיר און געזאָגט מיט דעם לשון: מיין קינד, החייתני החייתני – האָסט מיר אויפגעלעבט, האָסט מיר אויפגעלעבט, און די דאָזיגע מתנה וועל איך דיר געבן פאַר אַ באַלוינונג, אַז איך וועל אַריינגעבן אין דיר די נשמה פון "שלמה המלך", ווייל נאָר דורך אים וועסטו מצליח זיין די מלחמה מיט די ערב רב די קינדער פון עמלק, ווייל ער איז אויך געווען אַ קעניג אויף די גאַנצער וועלט, אויף די אויבערשטע און אויף די אונטערשטע; און ווען שלמה המלך עליו השלום וועט מלחמה האַלטן מיט זיי, דאַן וועט ער לוחם זיין מיט זיי אין זייער אַ קורצע תקופה, עס וועט זיך נישט פאַרציען אויף אַסאַך צייט, ווייל תיכף ומיד אין אַ קורצע צייט וועט אויך קומען "משיח בן יוסף", און ער וועט ענדיגען מיט זיי די מלחמה, און נאָכדעם וועט קומען אליהו מלאך הברית צו בלאָזן מיט אַ גרויסן שופר, און מבשר צו זיין גוטע בשורות אויפן אָנקום פון משיח ה' בב"א.

ביז אַהער איז מיין חזיון בחזוותא דלילה אין די צייט ווען עס פאַלט אַ שלאָף אויף אַלע מענטשן; אינדערפרי פאַר תפלת שחרית איז אַרויפגעפאַלן אויף מיר זייער אַ שטאַרקע הארה פון הימעל, איך האָב פאַרשטאַנען אַז דאָס איז מן הסתם די נשמה פון "שלמה המלך עליו השלום" וואָס איז אַריינגעקומען אין מיר, און איך ברויך תיכף אָנצופאַנגען די מלחמה מיט די זרע עמלקים די ערב רב פון אונזער דור; און אַזוי קומט אַריין אין מיר אַ מחשבה נאָך אַ מחשבה, ביז פלוצלינג האָב איך געזעהן אין בית המדרש אייער גליון "מחזיקי הדת", איך האָב אַריינגעקוקט דערין, און איך בין געוואָרן אָנגעפילט מיט שמחה, ביז איך האָב געמאַכט אַ נדר אויפן פלאַץ, אַז איך וועל טוען דאָס גאַנצע השתדלות ממש מיט מסירת נפש, לוחם צו זיין מיט די גאַנצע ערב רב פון אונזער דור, ווייל דאָס איז נישט סתם קיין פּאָליטיק וואָס מיין טאַטע זצ"ל האָט באַפוילן אויף מיר זיך נישט צו מישן דערין, נאָר אין דעם איז אָפּהענגיג דער גאַנצער גאולה פון כלל ישראל, און עס איז אסור מסיח דעת צו זיין אפילו איין רגע פון דעם מלחמה.

און וויבאַלד איך האָב געזעהן אייער גליון, און איך זעה און איך פאַרשטיי, אַז מן הסתם האָט איר אויך געהאַט אַזאַ סאָרט חזיון, און בפרט וואָס אייער גליון "מחזיקי הדת אויף תיקון עירובין" טוט ווייזן אַז "שלמה המלך עליו השלום" לעבט נאָך, וואָס דאָס ווייזט אויף זיין נשמה, און איך טראַכט אַז מן הסתם האָט איר אויך געהאַט אַזעלכע סאָרט חזיונות, און אַז די נשמה פון "שלמה המלך עליו השלום" איז אויך אַריינגעקומען אין אייך; און וויבאַלד מיר האָבן איין נשמה, וועלן מיר זיך אָנגאַרטלען מיט אַ שטאַרקייט מיט אַלע אונזערע כוחות, לוחם צו זיין מיט דאָס גאַנצע ערב רב פון אונזער דור, מבטל צו זיין אַלע זייערע מיטלן, בפרטי פרטיות אין די ענינים פון "מצות תיקוני עירובין", פון אַלע אידן אין אַלע זייערע וואוינאָרט פלעצער, אויפצושטעלן עירובין ביי די אידן, אפילו נאָר אין אַזאַ פלאַץ ווי איין איד וואוינט דאָרט, כל שכן אין די גרויסע שטעט פון אַמעריקא, און בפרטי פרטיות "אויף יענעם פלאַץ" וואָס ווערט אָנגערופן "ברוקלין ניו יאָרק יע"א", וועלן מיר זיך צוזאַמען משתדל זיין מיטן גאַנצען שטאַרקייט, אַז נישט נאָר איין עירוב זאָל זיין אויף יענעם פלאַץ, נאָר אפילו הונדערט און טויזענט עירובין, ווייל דאָס איז דער איינציגסטער פאַרגעניגען פון די הייליגע שכינה בזמן הזה אין די צייט פון איר גלות, און דאָס איז דער איינציגסטער האָפענונג און די איינציגסטע עצה, לוחם צו זיין דורכדעם מיט די קינדער פון עמלק, ביז זיי וועלן אינגאַנצען אויסגעמעקט ווערן פון די וועלט, בב"א.

דעריבער טוה איך זייער בעטן פון אייך דאָס מפרסם צו זיין ברבים און צוצושפרייטן צווישן די אידן, און איך האָף אַז דאָס וועט העלפן צו מאַכן אַ גרויסן תיקון צו פאַרשניידן די קינדער פון עמלק, און חס ושלום מיר זאָלן זיך נישט פוילן דערין, ווי עס שטייט אין די תורה (שמות י"ז): וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגָבַר יִשְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ וְגָבַר עֲמָלֵק. וִידֵי מֹשֶׁה כְּבֵדִים וַיִּקְחוּ אֶבֶן וַיָּשִׂימוּ תַחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאַהֲרֹן וְחוּר תָּמְכוּ בְיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֱמוּנָה עַד בֹּא הַשָּׁמֶשׁ. וַיַּחֲלֹשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת עֲמָלֵק וְאֶת עַמּוֹ לְפִי חָרֶב. וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה כְּתֹב זֹאת זִכָּרוֹן בַּסֵּפֶר וְשִׂים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כִּי מָחֹה אֶמְחֶה אֶת זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם. וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ ה' נִסִּי. וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כֵּס קָהּ מִלְחָמָה לַה' בַּעֲמָלֵק מִדֹּר דֹּר. – און עס איז געווען אַז משה האָט אויפגעהויבן זיינע הענט צו גאָט און האָט תפלה געטאָן, האָבן די אידן גובר געווען די מלחמה. און אַז ער האָט אַפּגעלאָזט זיינע הענט און האָט אויפגעהערט תפלה צו טאָן, האָט עמלק גובר געווען. און די הענט פון משה זענען געוואָרן שווער און מיד, האָבן אַהרן און חור גענומען אַ שטיין, און האָבן געלייגט אונטער משה, און משה האָט זיך געזעצט דערויף, און אַהרן מיט חור האָבן אים אונטער געלאַהנט מיט זיינע הענט, פון דער זייט האָט איינער אונטער געלאַהנט און פון דער אַנדערער זייט האָט דער אַנדערער אונטער געלאַהנט, און עס איז געווען די הענט פון משה וואַרהאַפטיג (גלייביג) ביז די זון איז אונטערגעגאַנגען. און יהושע האָט שוואַך געמאַכט עמלק מיט זיין פאָלק דורך דער שאַרף פונעם שווערד. האָט גאָט געזאָגט צו משה, שרייב דאָס צו אַ געדענקעניש אין דער ספר תורה, אַז עמלק איז געווען דער ערשטער וואָס איז געקומען מלחמה האַלטן מיט די אידן, און טוה אין די אויערן פון יהושע, ווייל אָפּמעקן וועל איך אָפּמעקן דאָס געדענקעניש פון עמלק פון אונטערן הימל. האָט משה געבויט אַ מזבח, און ער האָט גערופן דעם נאָמען פון דעם מזבח "ה' נסי" גאָט האָט אונז אויף דעם אָרט אַ נס געטאָן. האָט משה געזאָגט: גאָט האָט אויפגעהויבן זיין האַנט און האָט געשוואוירן ביי זיין שטוהל "גאָט זאָל האָבן אַ מלחמה און אַ פיינטשאַפט מיט עמלק פון איין דור צום אַנדערן דור, דאָס מיינט מען אויף אייביג. משה ש. – מאנסי ניו יארק יצ"ו

נמסר ע"י משה ש. ממאנסי יצ"ו – יישר כוחו וחילו על זה שמסר לנו דברים עתיקי יומין מכבשונו של עולם, דברים מחרידי לב ברום עומק מעלת קדושת מצות עירובין – ויהא רעוא מן קדם אבוהון דבשמיא שיזכה עוד ועוד ללקוט שושנים ולזכות את הרבים בדברים האלו המקרבים את הגאולה – ויזכה עוד רבות בשנים להרבות פעלים לתורה וקדושה – ויזכה שיתקיים אצלו "תורה וגדולה במקום אחד" בבני חיי ומזוני רויחי וסייעתא דשמיא לנו ולכל ישראל אמן.

י"ג לחודש "מנחם אב" יומא דהילולא רבא של הצדיק הקדוש בעל מגלה עמוקות זצ"ל – גילויים נוראים ונפלאים על מצות תיקוני עירובי"ן – נכלל בזה מאמר והתגלות נפלא ונורא על פרשת השבוע ואתחנן – וכן נכלל בזה עניני חורבן בית המקדש ששייך לימים אלו.

ראה גם ראה מה שמגלה לנו האדם הגדול בענקים מופת הדור ושר התורה איש אלקים מאור הגולה המקובל האלקי קדוש ונורא, מרנא ורבנא קודש קדשים בעל מקובל גדול ונורא מן הקדמונים כקש"ת מורינו רבי נתן נטע שפירא זצ"ל זי"ע ועכי"א אב"ד ור"מ דק"ק קראקא המעטירה (בימי רבינו הב"ח זלל"ה), אשר חיבר ספר הקדוש "מגלה עמוקות", אשר בו מגלה עמיקתא ומסתרתא ודורש רנ"ב פנים על הפסוק בפרשת ואתחנן "רב לך".

מגלה לנו פלאי פלאות, סודות נוראות ונפלאות בעניני מצות עירובין, מה שקיבל מפי אליהו זכור לטוב, (כידוע שהיה לו גילוי אליהו מידי יום ביומו) בספרו הקדוש מגלה עמוקות פרשת ואתחנן אופן קכ"ט.

וכה נחקק על מציבתו:

פה נטמן איש אלקי קדוש מן הקדמונים, מגלה עמוקות רזין ומטמונים, הוא שאומרים עליו שדיבר אתו אליהו פנים אל פנים, הגאון אב"ד ור"מ מו"ה נתן נטע בן מו"ה שלמה שפירא זצ"ל, נפטר ביום ד' י"ג אב שצ"ג לפ"ק תנצב"ה.

ואלה מחיבוריו הנודעים לנו:

א) מגלה עמוקות, רנ"ב אופנים לסדר ואתחנן בקבלה רמזים וגימטריאות על תפלת משה רבינו, קראקא שצ"ו. ב) מגלה עמוקות על כל התורה, לבוב תקנ"ה. ג) זוהר עם כמה חידושים ותוספות, לובלין שפ"ג. ד) מחזור עם הוספות, קראקא שס"ח. ה) סליחה, קראקא שצ"א – סליחה לקדושים, קראקא שצ"ח. ו) חידושים על הרי"ף, אמסטערדאם ת"פ. ז) אלף אופנים על אל"ף זעירא של ויקרא (כתב יד). ח) תורת נתן על התורה. ט) דרוש יקר ונכבד על תש"ך צירופי בראשי"ת (הקדמת בנו למגלה עמוקות ואתחנן). י) ספר על הקבלה (לשון בנו שם). יא) חידושים על הב"י וד' טורים (באוצר ספרי רד"א). יב) שאלות ותשובות (לשון בנו בהקדמתו).

(חיבר 1000 אופנים על אל"ף זעירא של ויקרא, 252 אופנים על פסוק ואתחנן, 720 צירופים על פסוק בראשי"ת, 130 אופנים על פסוק מאלמים אלומים בתוך השדה, 72 אופנים על ביום השבת, 42 אופנים על וזכרתי את בריתי יעקב).

זה לשון קדשו:

משה רבינו ע"ה רצה לתקן מצות עירובין – למש"ה אותיות שלמ"ה – סוד בנבי"א לא קם כמשה אבל במלכי"ם קם (ר"ל שלמה המלך) – סוד מאמר חז"ל שאברהם אבינו ע"ה קיים מצות עירובין, ויעב"ר אברהם אותיות עירו"ב – ועוד ועוד.

רצה לתקן עירובין ונטילת ידים, מה שתיקן אחר כך שלמה, בסוד שנתהפך אותיות למש"ה שלמ"ה. – סוד במלכים קם. – עירוב, בסוד ע"ב רי"ו, בסוד ויעב"ר אברהם. – ע"ת, נוטריקון 'עירובי 'תחומין, 'עירוב 'תבשילין. – א"ת, 'אלפים 'תחום שבת.

משה רבינו ע"ה ראה שעתיד שלמה המלך לתקן מצות עירובין ועל "עת ההיא" התפלל משה, ונתאוה לזה מאוד לתקן תיקוני עירובין מיד בכניסתו לארץ – משה רבינו ראה נשמת שלמה המלך באוצר הנשמות שהוא יתקן עירובין – הסוד של עירוב יוצא מפסוק ו'יסע ו'יבא ו'יט שהוא שם של ע"ב שמות – שם עירו"ב, ע"ב רי"ו, שהוא שם של חסד בסוד ויעבו"ר אברם בארץ (שאברהם מדתו חסד) – הסוד של מצות נטילת ידים.

ראה משה מלך שלמה שסופו לתקן עירובין ונטילת ידים, שאמרו רז"ל בערובין (עירובין כ"א ע"ב) וביבמות שבאותו שעה יצא בת קול בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני (משלי כג טו). נתאוה משה בעת ההיא מה שיהיה בדורו של שלמה לתקן הוא מיד לכניסתו לארץ, לכן "ההוא" כתיב (שהתפלל משה ההיא קרי על עת ההיא), מה שיש לאמר לדורות, ועל זה אמר "אתה החלות", באוצר של נשמות שראיתי בדורות הבאים (תנחומא תשא סי' כ"ז), הנה שלמה יתקן עירובין, ז"ש את גדלך, שסוד עירו"ב איתא בזוהר (עמוד פ' [תיקו"ז כא נ"ה ע"ב]) שהוא סוד ע"ב רי"ו, דהיינו שם של חסד שיוצא מפסוק (שמות יד יט) ו"יסע, (שמות יד כ) ו"יבא, (שמות יד כא) ו"יט, שהם ע"ב תיבות

רי"ו אותיות, בסוד ויעבו"ר אברם בארץ (בראשית י"ב [בראשית יב ו]). לכן אמר את גדלך, ששיעור תחום אלפים אמה נוטרי"קון א"ת א"לפים ת"חום, ואת ידך החזקה על סוד נטילת ידים, כמ"ש בזוהר יתרו ([ח"ב] עמוד ר"ג (זוהר ח"ב ע"ו ע"א) ובנשא [ח"ג] עמוד רע"ד [זוהר ח"ג קמ"ה ע"א]) אצבעין דבר נש גו לגו רזין עילאין, וכן בפרשת בראשית (זוהר ח"א כ"א ע"א) אצבעין דבר נש גו לגו רזין עילאין.

באלו הב' מצות נט"י ועירובין יצא בת קול מן השמים והיתה שמחה למעלה – סוד "אשר מי אל בשמים ובארץ", שמן השמים השמעת קולך על דברת בני אדם מה שעושים למטה – סוד "אעברה נא", שמשה רבינו אמר שאני רוצה עתה לתקן מיד בכניסת הארץ אלו הב' מצות נט"י ועירובין – סוד "בעת ההיא", שרומז על מצות עירובין – עירו"ב רומז על חס"ד וגבור"ה, ע"ב בגי' חס"ד, רי"ו בגי' גבורה – ועל זה אמר משה רבינו "את גדלך" שהוא חסד (אותיות ע"ב מן עירוב), "ואת ידך החזקה" שהוא גבורה (אותיות רי"ו מן עירוב).

ועל אלו הב' תקנות שיצא בת קול מן השמים והיתה שמחה למעלה, אמר "אשר מי אל בשמים ובארץ", שמן השמים השמעת קולך על דברת בני אדם מה שעושים למטה, לכן אמר אעברה נא, רוצה אני עתה לתקן מיד כשאבא ואראה את הארץ. ובמילת בעת ההיא רמז על זה, כי ע"ת נוטריקון 'עירוב 'תחומין 'תבשילין, ואם קאי הכל על עירובין סוד עירו"ב הוא חס"ד גבור"ה, שכן עירו"ב, ע"ב הוא בגימטריא חס"ד, רי"ו בגימטריא גבור"ה. על זה אמר את גדלך, על ע"ב מן עירוב שהוא חסד, את ידך החזקה היא מדת גבור"ה, שהוא בגימטריא רי"ו מן עירו"ב.

אותיות עירו"ב בהיפוך אתוון בהם נבראו שמים וארץ, ע"י חסד ברא השמים, וע"י גבורה ברא הארץ, בסוד "אף ידי (גבורה) יסדה ארץ וימיני (חסד) טפחה שמים" – סוד "אשר יעשה כמעשיך (חסד – יד ימין) וכגבורותיך (גבורה – יד שמאל)" – זה סוד עירוב שתיקן שלמה, לכלול ימין בשמאל ושמאל בימין.

וזה סוד ויעבור שאנו אומרים בדיל ויעבור, שהוא בהיפוך אתוון ע"ב רי"ו שבהם נבראו שמים וארץ, ז"ש אשר מי אל בשמים ובארץ ימיני טפחה שמים, אף ידי שהיא גבורה יסדה ארץ (ישעיה מח יג), אשר יעשה כמעשיך כנגד יד ימין, וכגבורתיך כנגד יד שמאל, וזה היה סוד עירוב שתיקן שלמה לאכללא ימינא בשמאלא ושמאלא בימינא.

אעבר"ה אותיות עירו"ב, בסוד ויעבו"ר אברם בארץ – אעבר"ה בגי' ערו"ב (חסר י'), ובהיפוך הוא אותיות ארב"ה, שמשה רבינו אמר "אערבה", שאני רוצה לתקן העירוב מיד כשאראה את הארץ.

ועל זה רמז משה במלת אעבר"ה, שהוא בסוד ויעבור אברם בארץ, וכן אעבר"ה עולה ערו"ב, ובהיפוך אתוון ארב"ה, אני רוצה לתקן העירוב מיד כשאראה את הארץ.

על זה השיב לו הקב"ה "רב לך" – באותו הזמן כשתיקן שלמה עירובי"ן היה ניצוצו של משה רבינו אצלו, שלמ"ה היפוך אתוון למש"ה – פירוש "רב לך", השבת הוא של"ך, משל"ך יתנו לך באותו פרק – אל תוסף דבר עתה (בענין זה של עירובי"ן).

השיב הקב"ה רב לך, באותו פרק כשתיקן שלמה היה נצוצו של משה אצלו, (כי שלמ"ה הוא בהיפוך אתוון למש"ה כדאיתא בתיקונים [תיקו"ז יג כ"ח ע"א]), והשבת הוא שלך משלך יתנו לך באותו פרק, ואל תוסף דבר עתה.

סוד "צו את יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבו"ר" – "צו את יהושע" על ענין תחומין של ארץ ישראל – "וחזקהו" בעירובי תחומין" – ואמצהו" בעירובי חצירות – "כי הוא יעבו"ר" בשיתופי מבואות.

צו את יהושע על ענין תחומין של ארץ ישראל, וחזקהו בעירובי תחומין, ואמצהו בעירובי חצירות, כי הוא יעבור בשתופי מבואות.

עכל"ק

הגה"ת בנו מו"ה שלמה זצ"ל: שבזה יובן הגמרא בר"ה (כ"א:) על הפסוק ולא קם נביא בישראל כמשה, בנביאים לא קם, אבל במלכים קם, ומנו שלמה.

אמר הצעיר שלמה מזה יובן מה שאמרו בר"ה דף כ"א [ע"ב]) על פסוק (דברים לד י) ולא קם נביא בישראל כמשה, בנביאים לא קם, אבל במלכים קם ומנו שלמה.

– עוד גילויים מספרו הקדוש מגלה עמוקות על התורה –

"פתיתני י"י ואפת" (ירמיה כ, ז), שאמר הקב"ה כל זמן שירמיה בירושלים לא היו יכולין השונאין לשלוט בירושלים ובית המקדש וטעם הדבר "לפי שירמיה הוא היה גלגולו של שלמה המלך והוא בנה את בית המקדש" ואיתא בזוהר פרשה וילך "שאין הקב"ה לוקח מן האדם בעצמו".

(מגלה עמוקות על התורה פרשת דברים)

גם עבור תשובה נגאלין שאז נקראין בשם יעקב כי בשעת חורבן השליך תפארת ישראל אבל כי גאל י"י את יעקב אז ובישראל יתפאר שלא יקראו עוד יעקב ואלו הבטחות ע"י ז"ש (שם נט) רוחי אשר עליך גם עבור דברי אשר שמתי בפיך. (נ"ב. יובן ע"י התיקו"ז והאר"י ז"ל שעירוב הוא מדת תפארת, וכן למעלה במגלה עמוקות שעירו"ב הוא חס"ד וגבור"ה – וכן יובן בזה הפסוק (איכה ב, א) השליך משמים ארץ תפארת ישראל, ע"י מה שמבואר למעלה במגלה עמוקות שעירו"ב הוא שמי"ם ואר"ץ – רואין מזה ברור שכל החורבן בית המקדש שנבנה על ידי שלמ"ה המלך, נגרם ע"י הצדוקים שהשביתו מצות עירובין שתיקן שלמ"ה המלך, וד"ל). (שם)

ז"ש "רב לך" כי הוצרך משה להיות קבור בחוץ לארץ, שאילו בא לארץ ישראל והיה לו חלק במקדש, לא שלט אומה ולשון במעשה ידיו, כמ"ש ע"פ לישרים נאוה תהלה, שבנוה צדיקים לא שלטה אומה ולשון, ואולי בא משה לארץ ישראל, אזי כשחטאו אזי יהיה העונש עליהם, ולא על בית המקדש. (בזה יובן מה שכתוב במגלה עמוקות הנ"ל שמשה רצה לתקן עירובי"ן מיד בכניסתו לארץ, שאילו בא משה לא"י והיה מתקן שם תיקוני עירובין אזי לא היו שולטין אומה ולשון במעשה ידיו, וכידוע שאם בא משה לארץ היה כבר עולם התיקון, ועכשיו יובן שאם משה רבינו ע"ה היה מתקן בעצמו תיקוני עירובי"ן בא"י, היינו כבר אחרי הגאולה – אתה הקורא עמוד והתבונן, ותהיה נשאר מרעיד ומשתומם, ראה גם ראה עד היכן הדברים מגיעין, זהו דברים מבהילים הרעיון ברום עומק קדושת מצות עירובין) (מגלה עמוקות על התורה פרשת ואתחנן)

ז"ש (תהלים פט) מזמור לאסף אלקים באו גוים נחלתיך שכילה חמתו בעצים, עז"א "רב לך" יש לך לחרוב ב"ה, לכן אל תוסף דבר אלי עוד עבור שלא יאבדו ישראל. והנה ב' חטאים עשו ישראל שהחריבו ב' מקדשות, ועל שניהם בא משה והתפלל סלח נא לעון העם הזה, אמר "רב לך" רמז לו שהוא לקח "ער"ב ר"ב" עמו, והם גרמו את העגל. ועל מרגלים אמר "ל"ך" כד"א "שלח ל"ך אנשים", והקב"ה לא שלח רק ל"ך, איני מצוה אותך. באופן שבתיבת "רב לך" רמז לו שבשניהם חטא. (שם)

הָעֵירוּב בְּמִשְׁנַת בְּרֶסְלֶב

לא) וְזֶה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה, שֶׁשְּׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם, תִּקֵּן נְטִילַת יָדַיִם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה (שַׁבָּת יד), בְּשָׁעָה שֶׁתִּקֵּן שְׁלֹמֹה עֵרוּבִין וּנְטִילַת יָדַיִם יָצְתָה בַּת קוֹל וְכוּ', כִּי דַּיְקָא שְׁלֹמֹה תִּקֵּן זֶה הַתִּקּוּן שֶׁל נְטִילַת יָדַיִם שֶׁהוּא לְהַמְשִׁיךְ קְדֻשַּׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא כַּנַּ"ל. כִּי עִקַּר כְּבִישַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בִּשְׁלֵמוּת לֹא נִכְבַּשׁ עַד יְמֵי שְׁלֹמֹה, כִּי עַד שְׁלֹמֹה הָיוּ הָאוֹיְבִים עֲדַיִן מְקַטְרְגִים עַל כְּבִישַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ, לִסְטִים אַתֶּם וְרָצוּ לְלָחֵם בְּכָל פַּעַם עִם יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שֶׁהָיָה בְּכָל יְמֵי הַשּׁוֹפְטִים, עַד שֶׁבָּא דָּוִד וְלָחַם עִמָּהֶם וְהִכְנִיעָם תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלָיו. אֲבָל מֵחֲמַת שֶׁבְּיָמָיו הָיָה עֲדַיִן מִלְחָמוֹת, עַל כֵּן עֲדַיִן לֹא נִתַּן לוֹ רְשׁוּת לִבְנוֹת הַבַּיִת עַד שֶׁבָּא שְׁלֹמֹה, שֶׁאָז נִתְבַּטְּלוּ כָּל הָאוֹיְבִים לְגַמְרֵי וְהָיָה לוֹ שָׁלוֹם מִכָּל עֲבָרָיו, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, כִּי שְׁלֹמֹה יִהְיֶה שְׁמוֹ וְשָׁלוֹם אֶתֵּן לוֹ מִכָּל עֲבָרָיו וְכוּ', עַל כֵּן אָז דַּיְקָא נִבְנָה הַבַּיִת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, "וְהָיָה בְּהָנִיחַ לְךָ ה' אֱלֹקֶיךָ מִכָּל אוֹיְבֶיךָ". וּפֵרֵשׁ רַשִׁ"י, וְאֵין זֶה אֶלָּא בִּימֵי שְׁלֹמֹה, אָז "וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' וְכוּ'" וְאָז דַּיְקָא נִתְגַּלָּה קְדֻשַּׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מֵחֲמַת שֶׁכְּבָר נִכְנְעוּ הָאוֹיְבִים לְגַמְרֵי וְלֹא קִטְרְגוּ כִּי יָדְעוּ כֻּלָּם כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לָנוּ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בִּרְצוֹנוֹ וְאָז נִבְנָה הַבַּיִת הַמִּקְדָּשׁ שֶׁזֶּה עִקַּר שְׁלֵמוּת הִתְגַּלּוּת קְדֻשַּׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל זְמַן שֶׁלֹּא נִבְנָה הַבַּיִת אֵין קְדֻשַּׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בִּשְׁלֵמוּת, מֵחֲמַת שֶׁעֲדַיִן לֹא נִשְׁלְמוּ כָּל הָעֶשֶׂר קְדֻשּׁוֹת שֶׁעִקַּר הַקְּדֻשּׁוֹת הָעֶלְיוֹנוֹת הֵם בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, כַּמְבֹאָר בְּהַמִּשְׁנָה שֶׁל הָעֶשֶׂר קְדֻשּׁוֹת (כֵּלִים פֶּרֶק א). נִמְצָא, שֶׁעִקַּר הִתְגַּלּוּת קְדֻשַּׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בִּשְׁלֵמוּת הָיָה רַק בִּימֵי שְׁלֹמֹה שֶׁאָז נִכְנְעוּ הָאוֹיְבִים לְגַמְרֵי וְנִבְנָה הַבַּיִת, עַל כֵּן הוּא דַּיְקָא תִּקֵּן נְטִילַת יָדַיִם שֶׁהוּא לְהַמְשִׁיךְ קְדֻשַּׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּכָל מָקוֹם כַּנַּ"ל, כִּי מִגֹּדֶל הִתְגַּלּוּת קְדֻשַּׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהָיָה בְּיָמָיו דַּיְקָא כַּנַּ"ל, עַל כֵּן הָיָה לוֹ דַּיְקָא זֶה הַכֹּחַ לְהַמְשִׁיךְ זֶה הַתִּקּוּן שֶׁל נְטִילַת יָדַיִם שֶׁהוּא לְהַמְשִׁיךְ קְדֻשַּׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּכָל מָקוֹם מֵאַחַר שֶׁבְּיָמָיו הָיָה עִקַּר הִתְגַּלּוּת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בִּשְׁלֵמוּת כַּנַּ"ל:

לב) וְזֶהוּ גַּם כֵּן בְּחִינַת עֵרוּבִין שֶׁתִּקֵּן כְּדֵי שֶׁלֹּא יִהְיוּ נִכְשָׁלִין לְהוֹצִיא מֵרְשׁוּת לִרְשׁוּת בְּשַׁבָּת, כִּי כָּל אִסּוּר הַל"ט מְלָאכוֹת בְּשַׁבָּת הוּא מֵחֲמַת שֶׁבְּשַׁבָּת אָסוּר לְבָרֵר בֵּרוּרִים, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרֵנוּ וְרַבֵּנוּ זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה בְּהַתּוֹרָה "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" (בְּסִימָן נט חֵלֶק א). כִּי עַל יְדֵי כָּל הַמְּלָאכוֹת שֶׁעוֹשִׂין בַּחֹל מְבָרְרִין בֵּרוּרִים וּבְשַׁבָּת הַשְּׁכִינָה שׁוֹבֶתֶת, עַל כֵּן אָסוּר לַעֲשׂוֹת שׁוּם מְלָאכָה בְּשַׁבָּת, וְעַל כֵּן הִתְחִיל הַתַּנָּא מַסֶּכֶת שַׁבָּת בְּאִסּוּר הוֹצָאָה מֵרְשׁוּת לִרְשׁוּת, כִּי כָּל אִסּוּר שֶׁל כָּל הַל"ט מְלָאכוֹת הֵם בִּבְחִינַת הוֹצָאָה מֵרְשׁוּת לִרְשׁוּת דְּהַיְנוּ מַה שֶּׁמְּבָרְרִין וְנוֹשְׂאִין הַנִּיצוֹצוֹת מֵרְשׁוּת הַסִּטְרָא אָחֳרָא וְהַקְּלִפּוֹת לִרְשׁוּת הַקְּדֻשָּׁה שֶׁזֶּה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי כָּל הַמְּלָאכוֹת שֶׁבִּשְׁבִיל זֶה אֲסוּרִים כָּל הַמְּלָאכוֹת בְּשַׁבָּת כַּנַּ"ל. עַל כֵּן כָּל הַמְּלָאכוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת בֵּרוּרִים מֵהַסִּטְרָא אָחֳרָא הֵם בִּבְחִינַת הוֹצָאָה מֵרְשׁוּת לִרְשׁוּת, עַל כֵּן הִקְדִּים הַתַּנָּא הוֹצָאָה בְּרֵישָׁא קֹדֶם כָּל הַמְּלָאכוֹת, כִּי כֻּלָּם בִּבְחִינַת הוֹצָאָה מֵרְשׁוּת לִרְשׁוּת כַּנַּ"ל. וְעִקַּר הַבֵּרוּר עַל יְדֵי אֱמוּנָה. וּבִשְׁבִיל זֶה צְרִיכִין לַעֲשׂוֹת מַשָּׂא וּמַתָּן בֶּאֱמוּנָה. וְכֵן כָּל הַבַּעֲלֵי מְלָאכוֹת הָעוֹסְקִין בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ צְרִיכִין לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתֵּיהֶם וְעִסְקֵיהֶם בֶּאֱמוּנָה, כִּי הָאֱמוּנָה מְבָרֶרֶת כָּל הַבֵּרוּרִים, כִּי כָּל הִתְגָּרוּת וַאֲחִיזַת הַחִיצוֹנִים וְהַקְּלִפּוֹת בְּהַנִּיצוֹצוֹת הַקְּדוֹשִׁים הַכֹּל הוּא בִּבְחִינַת הִתְגָּרוּת הַשּׂוֹנְאִים עַל כְּבִישַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁאוֹמְרִים לִסְטִים אַתֶּם וְכוּ', כִּי כָּל הַקְּדֻשּׁוֹת שֶׁבָּעוֹלָם וְכָל הַנִּיצוֹצוֹת הַקְּדוֹשִׁים כָּל קְדֻשָּׁתָם הוּא בִּבְחִינַת קְדֻשַּׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁשָּׁם עִקַּר הַקְּדֻשָּׁה, כִּי שָׁם כָּל הָעֶשֶׂר קְדֻשּׁוֹת, וּכְשֶׁרוֹצִים לְהוֹצִיאָם מֵהַחִיצוֹנִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת שָׂרֵי הַשִּׁבְעִים עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים שֶׁאֲחִיזָתָם בִּבְחִינַת חוּץ לָאָרֶץ כַּיָּדוּעַ, לְבָרְרָם מִשָּׁם וּלְהַעֲלוֹתָם וּלְקַדְּשָׁם בִּקְדֻשַּׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲזַי הַחִיצוֹנִים מִתְגָּרִים בָּהֶם וְאוֹמְרִים לִסְטִים אַתֶּם וְכוּ':

עַל כֵּן עִקַּר הַכֹּחַ לְהַכְנִיעַ הַחִיצוֹנִים וּלְבָרֵר הַנִּיצוֹצוֹת מֵהֶם עַל יְדֵי כָּל הַל"ט מְלָאכוֹת הוּא עַל יְדֵי אֱמוּנָה, עַל יְדֵי שֶׁמַּאֲמִינִים שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בָּרָא אֶת הָעוֹלָם בִּבְחִינַת בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹקִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, כִּי עַל יְדֵי זֶה נִתְגַּלִּין כֹּחַ מַעֲשָׂיו בִּבְחִינַת (תְּהִלִּים קיא), "כֹּחַ מַעֲשָׂיו

הִגִּיד לְעַמּוֹ לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם", שֶׁעַל יְדֵי זֶה יְכוֹלִים לְבָרֵר וּלְהוֹצִיא מֵהֶם כָּל הַנִּיצוֹצוֹת, שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת כְּבִישַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי בִּרְצוֹנוֹ נְתָנָהּ לָהֶם וּבִרְצוֹנוֹ נְטָלָהּ מֵהֶם וּנְתָנָהּ לָנוּ. וּבִשְׁבִיל זֶה תִּקֵּן שְׁלֹמֹה עֵרוּבִין לְשַׁבָּת, דְּהַיְנוּ שֶׁיִּהְיֶה אִסּוּר לְהוֹצִיא אֲפִלּוּ מִבַּיִת לְבַיִת מֵרְשׁוּת הַיָּחִיד לִרְשׁוּת הַיָּחִיד שֶׁל חֲבֵרוֹ בְּלִי עֵרוּב וְשִׁתּוּף, כִּי עִקַּר אֲחִיזַת הַחִיצוֹנִים הוּא מִבְּחִינַת שְׁנוּי רְשׁוּת, בְּחִינַת מַחֲלֹקֶת, כִּי הַסִּטְרָא אָחֳרָא הוּא בְּחִינַת כְּפִירוֹת, שֶׁהוּא בְּחִינַת מַחֲלֹקֶת, בְּחִינַת חָלַק לִבָּם, כַּמְבֹאָר בְּמָקוֹם אַחֵר (בְּסִימָן סב חֵלֶק א). וְעִקַּר אֲחִיזַת הַמַּחֲלֹקֶת הוּא בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל שֶׁבָּהֶם אֲחִיזַת הָעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע, שֶׁהוּא בְּחִינַת מַחֲלֹקֶת שֶׁמִּשָּׁם בְּחִינַת אָסוּר וּמֻתָּר כָּשֵׁר וּפָסוּל וְכוּ', שֶׁצְּרִיכִין לְבָרְרָם עַל יְדֵי פִּסְקֵי הֲלָכוֹת שֶׁל שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה כַּיָּדוּעַ שֶׁבִּשְׁבִיל זֶה צְרִיכִין יְגִיעָה גְּדוֹלָה כָּל מִי שֶׁאֵינוֹ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה שֶׁצָּרִיךְ לְיַגֵּעַ עַצְמוֹ בַּל"ט מְלָאכוֹת לְבָרֵר הַבֵּרוּרִים עַל יְדֵי הַל"ט מְלָאכוֹת אִם יִתְנַהֵג בָּהֶם כָּרָאוּי. וַאֲפִלּוּ כְּשֶׁזּוֹכִין לְבָרֵר הַנִּיצוֹצוֹת בִּימֵי הַחֹל עַל יְדֵי הַל"ט מְלָאכוֹת עֲדַיִן אֵינָם שָׁבִים וְעוֹלִים לִמְקוֹם מְנוּחָתָם בְּשָׁלוֹם עַד שֶׁבָּא שַׁבָּת, שֶׁהוּא בְּחִינַת שָׁלוֹם, בְּחִינַת שַׁבַּת שָׁלוֹם שֶׁאָז הוּא בְּחִינַת נַיְחָא לְעִלָּאִין וְתַתָּאִין, וְאָז דַּיְקָא יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן שֶׁכָּל הַשּׂוֹנְאִים וְהָאוֹיְבִים הַמִּתְגָּרִים עַל כְּבִישַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּכָל יְמֵי הַחֹל כֻּלָּם בְּטֵלִים אָז, כִּי אָז כָּל שׁוּלְטָנֵי רוּגְזִין וּמָארֵי דְּדִינִין כֻּלְּהוּ עַרְקִין וְכוּ', וְאָז הוּא נַיְחָא לְכָל הַנִּיצוֹצוֹת, כִּי אָז בְּשַׁבָּת הוּא בְּחִינַת וְהָיָה בְּהָנִיחַ לְךָ ה' אֱלֹקֶיךָ מִכָּל אוֹיְבֶיךָ, שֶׁזֶּה הוּא בִּימֵי שְׁלֹמֹה, שֶׁהוּא מֶלֶךְ שֶׁהַשָּׁלוֹם שֶׁלּוֹ, שֶׁהוּא בְּחִינַת שַׁבָּת, (כַּמּוּבָא בִּדְבָרָיו זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה בְּהַמַּעֲשֶׂה שֶׁל בֶּן הַמֶּלֶךְ שֶׁנֶּחֱלַף, עַיֵּן שָׁם). עַל כֵּן שַׁבָּת מֵאִיר לְהַבַּיִת הַמִּקְדָּשׁ שֶׁנִּבְנָה עַל יְדֵי שְׁלֹמֹה דַּיְקָא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (וַיִּקְרָא יט), "אֶת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמֹרוּ וּמִקְדָּשִׁי תִּירָאוּ" (כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּמָקוֹם אַחֵר בְּסִימָן סז לִקּוּטֵי תִּנְיָנָא). כִּי שַׁבָּת הוּא בִּבְחִינַת שְׁלֹמֹה, בְּחִינַת שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה שֶׁנִּתְעוֹרֵר בְּשַׁבָּת כַּיָּדוּעַ. וְעַל כֵּן שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ, שֶׁהוּא בִּבְחִינַת שַׁבַּת שָׁלוֹם, שֶׁאָז הוּא עִקַּר כְּבִישַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּחִינַת וְהָיָה בְּהָנִיחַ ה' וְכוּ' מִכָּל אוֹיְבֶיךָ וְכוּ' כַּנַּ"ל, עַל כֵּן הוּא דַּיְקָא תִּקֵּן עֵרוּבִין לְשַׁבָּת שֶׁלֹּא לְהוֹצִיא בְּשַׁבָּת מִשּׁוּם רְשׁוּת לִרְשׁוּת חֲבֵרוֹ בְּלִי עֵרוּב וְשִׁתּוּף כְּדֵי שֶׁלֹּא לְעוֹרֵר בְּשַׁבָּת שׁוּם שִׁנּוּי רְשׁוּיוֹת שֶׁכְּשֶׁמּוֹצִיאִין מֵאֶחָד לַחֲבֵרוֹ אַף עַל פִּי שֶׁשְּׁנֵיהֶם רְשׁוּת הַיָּחִיד, הוּא כְּעֵין בֵּרוּר שֶׁאָסוּר בְּשַׁבָּת שֶׁלֹּא לְעוֹרֵר אָז שׁוּם מַחֲלֹקֶת, חַס וְשָׁלוֹם, כִּי אָז הַכֹּל שָׁלוֹם כַּנַּ"ל. עַל כֵּן תִּקֵּן שֶׁלֹּא לְהוֹצִיא מֵרְשׁוּתוֹ לִרְשׁוּת חֲבֵרוֹ כִּי אִם עַל יְדֵי עֵרוּב וְשִׁתּוּף שֶׁיִּתְעָרְבוּ וְיִשְׁתַּתְּפוּ הָרְשׁוּיוֹת יַחַד עַל יְדֵי הַפַּת שֶׁנּוֹתְנִין כְּדֵי שֶׁיֵּחָשְׁבוּ כֻּלָּם כְּאֶחָד וְלֹא יִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שׁוּם שִׁנּוּי רַק שָׁלוֹם וַאֲחְדוּת, שֶׁזֶּהוּ עִקַּר עִנְיַן עֵרוּב, כַּמְבֹאָר בְּדִבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה בַּגְּמָרָא. וְעַל כֵּן צְרִיכִין שֶׁלֹּא יַקְפִּיד אֶחָד עַל חֲבֵרוֹ, וְכֵן תִּקְנוּ כַּמָּה דְּבָרִים בְּעֵרוּב וְשִׁתּוּף מִפְּנֵי דַּרְכֵי שָׁלוֹם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה (גִּטִּין נט). כִּי עִקַּר הָעֵרוּב הוּא בִּשְׁבִיל בִּטּוּל הַמַּחֲלֹקֶת שֶׁמִּשָּׁם אֲחִיזַת הַחִיצוֹנִים הַמִּתְגָּרִים עַל כְּבִישַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְכוּ' כַּנַּ"ל. וְעַל כֵּן הָיָה הַתִּקּוּן עַל יְדֵי שְׁלֹמֹה דַּיְקָא שֶׁבָּנָה הַבַּיִת שֶׁאָז נִכְבְּשָׁה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בִּשְׁלֵמוּת, כִּי הוּא בְּחִינַת מֶלֶךְ שֶׁהַשָּׁלוֹם שֶׁלּוֹ, בְּחִינַת שַׁבַּת שָׁלוֹם וְכַנַּ"ל:

(ליקוטי הלכות – הלכות בית הכנסת הלכה ה', אות ל"א–ל"ב)

עד) וְזֶהוּ גַּם כֵּן בְּחִינַת עֵרוּבֵי חֲצֵרוֹת, שֶׁעִקַּר תִּקּוּן הָעֵרוּב הוּא גַּם כֵּן עַל יְדֵי סְעוּדַת שַׁבָּת, שֶׁעַל יְדֵי שֶׁמִּשְׁתַּתְּפִין בִּסְעוּדַת שַׁבָּת עַל יְדֵי זֶה מֻתָּרִין לְהַכְנִיס וּלְהוֹצִיא מֵרְשׁוּת זֶה לָזֶה וּבְלֹא עֵרוּב אֲסוּרִין לְהוֹצִיא וּלְהַכְנִיס מֵרְשׁוּת אֶחָד לַחֲבֵרוֹ אַף עַל פִּי שֶׁשְּׁנֵיהֶם רְשׁוּת הַיָּחִיד. כִּי כְּבָר מְבֹאָר שֶׁכְּלַל אִסּוּר הַל"ט מְלָאכוֹת בְּשַׁבָּת הֵם בְּחִינַת הוֹצָאָה מֵרְשׁוּת לִרְשׁוּת שֶׁהוּא בְּחִינַת בֵּרוּרִים וְכוּ' כַּנַּ"ל (בְּאוֹת לָמֶד), וְרַבּוֹתֵינוּ זַ"ל הֶחְמִירוּ שֶׁאֲפִלּוּ מֵרְשׁוּת זֶה לָזֶה אָסוּר גַּם כֵּן לְהַכְנִיס וּלְהוֹצִיא. וְכָל זֶה בִּשְׁבִיל תִּקּוּן בְּחִינַת הַבְּקִיאוּת הַנַּ"ל שֶׁבִּשְׁבִיל זֶה כָּל אִסּוּר הוֹצָאָה כַּנַּ"ל (בְּאוֹת הַנַּ"ל), כִּי כְּמוֹ שֶׁצְּרִיכִין לִזָּהֵר בְּעַיִּל וּבְנָפִיק שֶׁלֹּא לָצֵאת מֵהַגְּבוּל שֶׁלּוֹ וְכֵן שֶׁלֹּא יַהֲרֹס לַעֲלוֹת אֶת ה' לִפְנִים מֵהַגְּבוּל שֶׁלּוֹ, שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת בָּקִי בְּעַיִּל בָּקִי בְּנָפִיק וְכוּ' כַּנַּ"ל, כֵּן צָרִיךְ לִזָּהֵר שֶׁלֹּא יַהֲרֹס לִכָּנֵס בִּגְבוּל חֲבֵרוֹ, בֵּין בִּבְחִינַת עַיִּל וּבֵין בִּבְחִינַת וְנָפִיק, כִּי בִּבְחִינַת וְנָפִיק בְּוַדַּאי חָלִילָה וְחָלִילָה שֶׁיִּסְתַּכֵּל עַל חֲבֵרוֹ לוֹמַר שֶׁיַּעֲשֶׂה כְּמַעֲשָׂיו חַס וְשָׁלוֹם, כִּי יוּכַל לְאַבֵּד עוֹלָמוֹ כְּרֶגַע חַס וְשָׁלוֹם. וְעַל זֶה הִזְהִיר דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם בִּתְחִלַּת סִפְרוֹ, אַשְׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הָלַךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים וְכוּ' עַד וּבְמוֹשַׁב לֵצִים לֹא יָשָׁב. כִּי יָדוּעַ כַּמָּה מוֹרִידִין וּמַפִּילִין אֶת הָאָדָם לֵיצָנֵי הַדּוֹר, וּבִפְרַט הַלֵּצִים הַמְכַנִּים עַצְמָם בְּשֵׁם כְּשֵׁרִים וַחֲסִידִים וְכוּ', הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַצִּיל וְיִשְׁמֹר אֶת יִשְׂרָאֵל מֵהֶם וּמֵהֲמוֹנָם. אַךְ אֲפִלּוּ בִּבְחִינַת עַיִּל צְרִיכִין גַּם כֵּן לִהְיוֹת בָּקִי מְאֹד לִבְלִי לְהִסְתַּכֵּל עַל חֲבֵרוֹ שֶׁנִּרְאֶה לוֹ שֶׁהוּא צַדִּיק וְיָשָׁר וְכָשֵׁר כְּנֶגְדּוֹ שֶׁלֹּא יִפֹּל עַל יְדֵי זֶה חַס וְשָׁלוֹם, כִּי אַף עַל פִּי

שֶׁבְּוַדַּאי הוּא טוֹב לְקַנֵּא אֶת חֲבֵרוֹ בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּבְיִרְאַת שָׁמַיִם, בִּבְחִינַת קִנְאַת סוֹפְרִים תַּרְבֶּה חָכְמָה, אֲבָל יֵשׁ בָּזֶה בְּחִינַת צַדִּיקִים יֵלְכוּ בָם וּפוֹשְׁעִים יִכָּשְׁלוּ בָם, כִּי הַרְבֵּה נוֹפְלִים עַל יְדֵי זֶה, כִּי מִתְקַנְּאִים בַּחֲבֵרָיו שֶׁנִּרְאֶה לוֹ שֶׁהֵם צַדִּיקִים וּכְשֵׁרִים כְּנֶגְדּוֹ הַרְבֵּה, וְעַל יְדֵי קִנְאָתוֹ בָּהֶם נוֹפֵל בְּדַעְתּוֹ לְגַמְרֵי, כַּמּוּבָן לַמַּשְׂכִּיל עַל דְּרָכָיו כָּל זֶה. וְאִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר כָּל דַּרְכֵי חֲלִישׁוּת הַדַּעַת שֶׁמַּפִּיל הַבַּעַל דָּבָר עַל הָאָדָם עַל יְדֵי זֶה, עַל כֵּן צְרִיכִין לִבְלִי לִהְיוֹת סָכָל וּפֶתִי רַק לִהְיוֹת בָּקִי בַּהֲלָכָה, שֶׁיִּהְיֶה קִנְאָתוֹ בַּחֲבֵרָיו הַטּוֹבִים מִמֶּנּוּ לְטוֹבָה וְלֹא לְרָעָה, לְהִתְקָרֵב לַה' יִתְבָּרַךְ וְלֹא לְהִתְרַחֵק חַס וְשָׁלוֹם, וְכַמְרֻמָּז בְּהַמַּעֲשֶׂה שֶׁל הֶחָכָם וְהַתָּם, שֶׁהֵשִׁיב הַתָּם זֶה מַעֲשֶׂה שֶׁלּוֹ וְזֶה מַעֲשֶׂה שֶׁלִּי, וְכַמּוּבָא מִזֶּה בְּדִבְרֵינוּ בְּמָקוֹם אַחֵר. וְעַל כֵּן תִּקְּנוּ חֲכָמֵינוּ זַ"ל שֶׁאֲפִלּוּ מֵרְשׁוּת אֶחָד לַחֲבֵרוֹ אָסוּר לְהוֹצִיא וּלְהַכְנִיס בְּשַׁבָּת שֶׁלֹּא יִפְגֹּם בִּבְחִינַת בְּקִיאוּת הַנַּ"ל וְכַנַּ"ל. וְהַתִּקּוּן עַל יְדֵי סְעוּדַת שַׁבָּת שֶׁהוּא הָעֵרוּב שֶׁמַּנִּיחִין, כִּי עַל יְדֵי סְעוּדַת שַׁבָּת נִתְתַּקֵּן בְּחִי בְּקִיאוּת הַנַּ"ל, וְאָז מַתִּירִין לְהוֹצִיא וּלְהַכְנִיס מִבַּיִת לְבַיִת שֶׁבֶּחָצֵר. כִּי כְּבָר תִּקְּנוּ בְּחִינַת בְּקִיאוּת הַנַּ"ל, וְאָז יִהְיֶה הִתְחַבְּרוּת הָרְשֻׁיּוֹת שֶׁבֵּינוֹ לַחֲבֵרוֹ רַק לְטוֹבָה וְלֹא לְרָעָה חַס וְשָׁלוֹם שֶׁיִּתְחַבְּרוּ וְיִתְקָרְבוּ זֶה לָזֶה בְּאַהֲבָה וְשָׁלוֹם שֶׁיִּלְמַד אֶחָד מֵחֲבֵרוֹ לְטוֹבָה לְהִתְקָרֵב לַה' יִתְבָּרַךְ וְלֹא לְהִתְרַחֵק חַס וְשָׁלוֹם עַל יְדֵי זֶה, כִּי כָּל זֶה הוּא בְּחִינַת בְּקִיאוּת בַּהֲלָכָה הַנַּ"ל שֶׁנִּתְתַּקֵּן עַל יְדֵי סְעוּדַת שַׁבָּת שֶׁהוּא בְּחִינַת הָעֵרוּב שֶׁמַּנִּיחִין וְכַנַּ"ל:

(ליקוטי הלכות הלכות שבת הלכה ז' אות ע"ד)

ג) וְזֶה בְּחִינַת אַרְבַּע מְחִצּוֹת שֶׁל רְשׁוּת הַיָּחִיד שֶׁהֵם שָׁלֹשׁ מְחִצּוֹת דְּאוֹרַיְתָא וַחֲכָמִים תִּקְּנוּ לֶחִי וְקוֹרָה לְרוּחַ רְבִיעִית הַפְּתוּחָה, כִּי אַרְבַּע מְחִצּוֹת שֶׁל רְשׁוּת הַיָּחִיד הֵם כְּנֶגֶד אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם וְעִקַּר הַשֵּׁם הוּא בְּחִינַת שָׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת, כִּי אוֹת רְבִיעִית הִיא כְּפוּלָה וְהוּא בְּחִינַת אֱמוּנָה כַּיָּדוּעַ, וְהוּא בִּבְחִינַת פֶּתַח בִּבְחִינַת פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק כַּיָּדוּעַ, וְשָׁם הַמְּחִצָּה פְּתוּחָה כְּדֵי שֶׁיּוּכְלוּ כֻּלָּם לִכָּנֵס אֶל הַקְּדֻשָּׁה. כָּל מִי שֶׁרוֹצֶה לִכָּנֵס לִרְשׁוּת יִחוּדוֹ שֶׁל עוֹלָם וּלְהִכָּלֵל בַּקְּדֻשָּׁה יָכוֹל לִכָּנֵס עַל יְדֵי אֱמוּנָה שֶׁהוּא הַפֶּתַח לִכָּנֵס וּלְהִתְקָרֵב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל כֵּן מְחִצָּה רְבִיעִית פְּתוּחָה, אֲבָל חֲכָמִים תִּקְּנוּ לֶחִי וְקוֹרָה מִשּׁוּם הֶכֵּר לְבַל יִתְקָרֵב זָר שֶׁלֹּא לְחַלֵּל שַׁבַּת קֹדֶשׁ עַל יְדֵי הַפְּעֻלּוֹת מִשְׁתַּנּוֹת שֶׁלֹּא לְהוֹצִיא מֵרְשׁוּת הָרַבִּים לִרְשׁוּת הַיָּחִיד, כִּי הַחֲכָמִים, הַיְנוּ תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה הֵם בְּחִינַת אֱמוּנָה, בְּחִינַת שַׁבָּת וְהֵם צְרִיכִים לִשְׁמֹר אֶת הָאֱמוּנָה לְבַל יִתְקָרֵב זָר, כִּי אִי אֶפְשָׁר לִכְנֹס מֵרְשׁוּת הָרַבִּים לִרְשׁוּת הַיָּחִיד כִּי אִם בְּעֶרֶב שַׁבָּת בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל עַל יְדֵי הַקְּדֻשָּׁה שֶׁל שַׁבָּת שֶׁמַּמְשִׁיכִין בִּימֵי הַחֹל כַּנַּ"ל, אֲבָל בְּשַׁבָּת אָסוּר לְהַכְנִיס שׁוּם פְּעֻלָּה מְשֻׁנָּה מֵרְשׁוּת הָרַבִּים לִרְשׁוּת הַיָּחִיד, כִּי מְחַלְּלֶיהָ מוֹת יוּמָת, מַאן דְּעָיֵל זָר בְּחָלָל דִּילֵהּ וְכַנַּ"ל. וְעַל כֵּן הַחֲכָמִים דַּיְקָא, שֶׁהֵם בְּחִינַת תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה, בְּחִינַת אֱמוּנָה, הֵם דַּיְקָא אַתְקִינוּ הֶכֵּרָא לְרוּחַ רְבִיעִית לְבַל יִתְקָרֵב זָר כִּי אִם מִי שֶׁטָּרַח בְּעֶרֶב שַׁבָּת וְכוּ' וְכַנַּ"ל. וְזֶה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה (שַׁבָּת קמט.), רַב נַחְמָן בַּר יִצְחָק מִכְּתֵף וְעָיֵל מִכְּתֵף וְנָפִיק בְּעֶרֶב שַׁבָּת, כִּי בְּעֶרֶב שַׁבָּת דַּיְקָא אָז צְרִיכִים לְהַכְנִיס וּלְהוֹצִיא מֵרְשׁוּת הָרַבִּים לִרְשׁוּת הַיָּחִיד, כִּי אָז דַּיְקָא יְכוֹלִים לְבָרֵר כָּל הַפְּעֻלּוֹת מִשְׁתַּנּוֹת עַל יְדֵי הַקְּדֻשָּׁה שֶׁל שַׁבָּת שֶׁמַּמְשִׁיכִין בִּימֵי הַחֹל וּלְהַכְנִיס הַכֹּל לִרְשׁוּת הַיָּחִיד כַּנַּ"ל, אֲבָל בְּשַׁבָּת הִיא שְׁבִיתָה וְנַיְחָא וְכוּ' וְכַנַּ"ל וְעַל כֵּן צְרִיכִים הֶכֵּר לְבַל יִתְקָרֵב זָר:

ד) וְזֶה בְּחִינַת עֵרוּבֵי חֲצֵרוֹת וְשִׁתּוּפֵי מְבוֹאוֹת שֶׁאָסְרוּ חֲכָמִים אֲפִלּוּ בְּחָצֵר וּמָבוֹי עַצְמוֹ לְטַלְטֵל כִּי אִם עַל יְדֵי עֵרוּב וְשִׁתּוּף, כִּי בְּשַׁבָּת אָסוּר לְעוֹרֵר שׁוּם פְּעֻלָּה מְשֻׁנָּה וְכַנַּ"ל וְעַל כֵּן אֲפִלּוּ בְּנֵי הֶחָצֵר וְהַמָּבוֹי מֵאַחַר שֶׁהֵם רַבִּים וְהֵם בְּחִינַת פְּעֻלּוֹת מִשְׁתַּנּוֹת, עַל כֵּן אָסְרוּ עֲלֵיהֶם לְטַלְטֵל כִּי אִם עַל יְדֵי עֵרוּב וְשִׁתּוּף בְּפַת וְכוּ'. כִּי עִקַּר הָעֵרוּב וְהַשִּׁתּוּף הוּא עַל יְדֵי הַלֶּחֶם שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִכְלָלִין פְּעֻלּוֹת מִשְׁתַּנּוֹת בְּאֶחָד הַפָּשׁוּט יִתְבָּרַךְ..

(ליקוטי הלכות הלכות שותפים בקרקע הלכה ב' אות ג'-ד')

וְדַע שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לַעֲבוֹר עַל גֶּשֶׁר צַר מְאֹד, וְהַכְּלָל וְהָעִקָּר שֶׁלֹּא יִתְפַּחֵד כְּלָל.

(ליקוטי מוהר"ן תנינא סימן ע"ח)

מפת העירוב-אומן
ראש השנה תשס"ד

● העירוב נעשה על פי הנחיותיו של הרה"ג ר' יעקב בלוי שליט"א מרבני בד"ץ העדה החרדית בירושלים.
לשאלות בענין העירוב ניתן לפנות להרה"ח ר' אליעזר יהודה קעניג שליט"א רחוב פושקינא 27/43 טל. 30608 או בארץ ישראל רחוב גולדקנופף 34 ירושלים טל. 02-5711961

במדרש (ב"ר פס"ד ד') עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמור משמרתי מצותי חקותי ותורתי (בראשית כו ה). ר' יונתן בשם ר' יוחנן אמר אפילו הלכות עירובי חצרות היה אברהם יודע, תורתי ב' תורות, שקיים אפילו מצוה קלה שבעל פה. הנה בעירובי חצרות לא אמר שקיים, רק שהיה יודע, ופירש בנזר הקודש דארץ ישראל מוחזקת בידו מיום שניתנה לו השי"ת, ושוב אין לגוי זכות בה, ולא היה צריך לערובי חצרות. והנה במריבת רועי אברהם עם רועי לוט, פירשו בהיפך אצל והכנעני והפריזי אז ישב בארץ (בראשית יג ז) כנודע (ב"ר פמ"א ה'). וצריך לומר דאברהם היה מחמיר את עצמו ממדת חסידות, (וכן משמע ממה שדרשו (ב"ר פנ"ח ו') גבי גר ותושב וכו' (בראשית כג ד) אם תרצו הריני גר ואם לאו הנני תושב, וכן משמע מדהיו יוצאין גמליו זמומין, וכי לא היו דומין לחמרא דרבי פנחס בן יאיר (עיין ב"ר פ"ס ח'), על כרחך הכל ממדת חסידות וכמ"ש לעיל). אבל קשיא דאם כן היה לו להחמיר גם בעירובי חצרות. ואפשר דבאמת היה מחמיר ועירב עירובי חצרות, אבל אף על פי כן לא מיקרי זה שקיים המצוה, דבאמת אינו מצוה כיון שהיה פטור לגמרי. אבל לא ידעתי למה לא נפרש כפשוטו לא היה יכול לקיים עירובי חצרות, כי עם מי היה לו לערב הרי כל העולם היו גוים, ובני ביתו היו דרים ברשותו, ואי תקשה דהיו הנפש אשר עשו בחרן, בודאי לא היה להם דיני ישראל, רק למדם ז' מצות ולמדם ייחוד השי"י ואהבתו וכיוצא, ובאם היה דר עמו איזה נכרי בחצר, הנה הנכרי אוסר עליו ולא היה משתמש בחצר, הנה זה לא נקרא שקיים מצות עירובי חצרות. ויותר נ"ל דהנה מהיכן שפטו זה מהפסוק. והנראה התורה ציותה עלינו לא תסור וכו' (דברים יז יא), ובכל דור ודור מה שהחכמים גוזרים עלינו נעשית תורה ממש, על כן מברכים אשר קדשנו במצותיו וצוונו (עיין שבת כ"ג ע"א). והנה כיון שנעשית הדבר תורה ומצוה לישראל, על כרחך היה הדבר גלוי וידוע מבראשית לפני היוצר כל שזה הדבר תהיה למצוה לישראל, רק שעלתה במחשבה לפניו ית"ש שזאת המצוה והתורה תתגלה על ידי דור פלוני וחכם פלוני, על כן מוצאים לכל מצוה ומצוה אפילו דרבנן אסמכתות ורמזים בתורה, כי עד הגיע זמן החכם ההוא ומגלה הדבר, הנה הוא בבחינת דיבור. וזה שנאמר בתורה (דברים ה יט) קול גדול ולא יסף (הבן הדבר), ובדברי חכמים לא תסור מכל הדברים אשר יגיד"ו לך וכו'. וזה שלמדו מכאן עקב אשר שמע אברהם בקול"י, היינו שהיה יודע אפילו הלכות וכו', אבל כיון שלא היה זמן הגילוי, עדיין לא היה רשאי לקיימם דהוה כגילוי, ואין לך גילוי גדול מזה, הגם שודאי ח"ו לא עבר עליהן, דהיינו שלא היה דר עם נכרי בחצר, לא היה דר ולא טלטל בחצר, אבל מצות עירובי חצירות להניח עירוב זה לא קיים מטעם הנ"ל, ואחר כך אמר וישמור משמרתי וכו' ותורותי ב' תורות, שקיים אפילו מצוה קלה היינו המצות שמצווים על פי התורה אפילו בתורה שבעל פה, כגון הלכה למשה מסיני. ומה שתפס דוקא עירובי חצרות, נ"ל להורות בזה על שמירת הגדרים לכל התורה שעשו חז"ל, דהנה בשבת אסור לטלטל מרשות היחיד לרשות הרבים, רשות היחיד רמז לקדושה, ורשות הרבים לקליפה. והנה חז"ל (שבת ד' ע"א) עשו גדר אפילו מרשות היחיד לרשות היחיד אחר, רק שאותו רשות היחיד נראה כרשות הרבים, ויבואו ח"ו בהיתר זה לטלטל לרשות הרבים גמור, על כן אסרו רק על ידי עירוב שיהיה היכר שהוא רשות היחיד גמור. והנה כן הוא בכל המצות, אותה העבירה שאסרה לנו התורה, הוא לבל יכנים את עצמו אל הקליפה שהוא רשות הרבים. והנה חז"ל עשו גדר אפילו בדבר שהוא מותר מפני שהוא שייך אל הקדושה רשות היחיד, עם כל זה כיון שיכול לבא על ידי זה לגבול רשות הרבים אסרוהו, ואם כן בידיעת אברהם אבינו הלכות עירובי חצרות, ידע כל הגדרים וסייגים שגדרו חז"ל, הבן הדבר:

ירושלים שרופה באש

די שרעקליכע באמבע (פיגוע) אין ירושלים רחוב שמואל הנביא, וואס האט געקאסט כלל ישראל 120 שרעקליכע פארוואונדעטע (פיגוע קשה) מיט טויטע ה"י

גדול כים שברינו

כֹּה אָמַר ה' קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רָחֵל מְבַכָּה עַל בָּנֶיהָ מֵאֲנָה לְהִנָּחֵם עַל בָּנֶיהָ כִּי אֵינֶנּוּ!!!

א בריוו פון א ארץ ישראל'דיגן צובראכענעם איד וואס עס גיסט זיך בלוט פון זיין הארץ

שלמה המלך ובית דינו שרייען אויס פאר די גאנצע בריאה אז זיי זענען חיים וקיימים – וואס פאסירט ח"ו ווען מען פאלגט נישט זייערע תקנות – די מעשה מיטן באמבע אין ירושלים – 120 קעגן 120 – תשובת הרא"ש "מבטל תורת משה מישראל" – דאס ווי געשריי צו די רבנים – וואו זענען אלע רבנים? עס גיסט זיך ביי אידישע קינדער בלוט ווי וואסער און גארנישט! – א שיינעם טייטש אינעם זמר "כל מקדש" – דער עונש פונעם בלעקאט אין ווילימסבורג – שלמה המלך מיטן רא"ש האבן מליץ טוב געווען אויף ווילימסבורג צוליב די צדיקי אמת פון וויליאמסבורג – עס איז נישט קיין דזשאָק ווען מען שפילט זיך מיט שלמה המלך – שלמה המלך לעבט מיט אונז און ער קעניגט אויף די גאנצע וועלט!!!

לכבוד דעם חשוב'ן מערכת וואס טוען אויסשרייען פאר די גאנצע וועלט פאר די גאנצע בריאה דומם צומח חי מדבר אז שלמה המלך ע"ה מיט זיין הייליגן בית דין זענען חיים וקיימים און מען ברויך זיי פאלגן, און אז דאס איז נישט קיין חכמות, און אויב פאלגט מען זיי נישט ח"ו איז ביטער ווי די גאַל... פארקערט אויב פאלגט מען זיי יא און מען האלט איין זייערע תקנות, דאן קומען אלע ברכות און השפעות טובות וכו'.

איך בין דא נאר געקומען מעורר זיין, אז מיר זעהן שוין איין די תוצאות וואס עס פאסירט ווען מען פאלגט נישט שלמה המלך וואס ער האט געקעניגט אויף די גאנצע וועלט, אויף אויבערשטע און אונטערשטע, אויף די שדין ורוחין וכו' – מען רעדט שוין נישט דא פון די פרטיות'דיגע צרות רח"ל וואס גייען אריבער אויף כלל ישראל יעדן טאג השם ישמרינו – נאר מיר רעדן טאקע דא פון די כלליות'דיגע צרות וואס על הכלל כולו יצא.

יעצט האב איך געהערט פון א באמבע וואס איז געפאלן טאקע ממש היינט אויף אן אוטובוס אין ירושלים עיר הקודש, דארטן אויפן אוטובוס זענען געווען איבער 120 אנשים נשים וטף פון די חרד'ישע קהילות, 120 זענען געפאלן טויטע און זייער שווער פארוואונדעטע רח"ל.

איך טראכט אז דאס איז מרומז אין די 120 יאר וואס משה רבינו ע"ה האט געלעבט – אז די גזירה איז רח"ל געקומען ווייל מען גייט ארויס קעגן תורת משה רבינו ע"ה רח"ל, ווי איר זענט שוין לאנג מבאר פונעם תשובת הרא"ש כלל כ"א, וואס ער שרייבט דארט אויף די וואס זענען מבטל די הייליגע מצוה פון עירוב "מבטל תורת משה מישראל".

ירמי' הנביא שרייט (פרק לא, יד) **"כֹּה אָמַר ה' קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רָחֵל מְבַכָּה עַל בָּנֶיהָ מֵאֲנָה לְהִנָּחֵם עַל בָּנֶיהָ כִּי אֵינֶנּוּ".**

עס גיסט זיך טייכן בלוט און גארנישט?

ווי זענען אלע רבנים, וואס איז מיט זיי געשעהן? וואס האבן זיי מורא צו זאגן דעם אמת?

האט מען שוין געהערט אז אידן גייען ארויס א אפענע מלחמה אקעגן תורת משה רבינו און יעדער שווייגט?

ווי קען אן ערליכער איד זיצן קאלטבלוטיג און שווייגן?

זאלן מיר ארויסגיין שרייען אין די גאסן א מאסן פראטעסט גענוג געוועין?

ווי לאנג נאך וועט מעןווארטן? יעדן טאג קאסט אונז אפ אזויפיל קרבנות, און די זעלבע רבנים וואס צוליב זיי קומען די אלע קרבנות ווייל זיי רייסן אויס תורת תיקוני עירובין מיט טהרת המשפחה, פסול'ע מקוואות, זיי זענען די מספידים, זיי שרייען צניעות איז דער שולד – ניין!!! און נאכאמאל ניין!!! איר רבנים פון ערב רב זענען שולדיג!!!

ווי קען אן ערליכער רב זיצן מיט די בריונים מינים צדוקים וכופרים העוקרים תורת משה רבינו ביי איין טיש? ווייסט איר דען נישט וואס די חז"ל זאגן אין מס' סנהדרין פרק זה בורר דף כ"ג ע"א: "נקיי הדעת שבירושלים לא היו מסובין בסעודה אלא אם כן היו יודעים מי מיסב עמהם".

ווי זענען אלע קנאים די פנחס'ן, די נקיי הדעת שבירושלים? פארוואס שרייען זיי נישט האט מען זיי שוין אויך אונטערגעקויפט?

אויך איז מיר איינגעפאלן דעם פארגאנגענעם ליל שב"ק ביים זינגען דעם זמר "כל מקדש", ביי די ווערטער "שמחים לשמרו ולערב **ערובו** זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו **זכרו תורת משה**", וואס האבן לכאורה די ווערטער **"לערב ערובו"** וואס דאס באציט זיך אויף מצות עירוב, מיט די ווערטער "זה היום עשה ה' **נגילה ונשמחה בו**" און מיט די ווערטער **"זכרו תורת משה"**? נאר לויטן הייליגן רא"ש איז שוין אלעס פארשטענדליך, קודם פארשטייט מען דעם פסוק **"נגילה וגשמחה בו"**, דאס גייט דאך ארויף אויפן כת קול פון **"ישמח לבי גם אני"** און **"חכם בני ושמח לבי"** וואס איז ארויסגעקומען מן השמים כשעת שלמה המלך האט מתקן געווען מצות עירובין, דאס טייטש **"נגילה ונשמחה בו"**, אז מיר וועלן זיין לוסטיג און פרייליך מיט די הייליגע מצוה פון עירוב, און דערנאך דעם פסוק **"זכרו תורת משה"** פארשטייט מען לויטן רא"ש, אז מען זאל געדענקען די תורה משה רבינו, אז נישט קען מען ח"ו לערנען פאלשע פשטים אין די תורה און דערנאך ווערן א צדוקי און קומען קריגן אויף די הייליגע מצוה פון עירוב, ווי מען זעהט טאקע אינעם נייעם איבערגעדרוקטן תשובת הרא"ש (מהדורת ירושלים תשנ"ד) אז דער הייליגער רא"ש שרייבט דארט צום זעלבן יעניגען וואס האט געשטערט פון מאכן תיקוני עירובין **"אז וויבאלד דו פארשטייסט נישט קיין צורתא רשמעתתא ווייסטו רעריבער גארנישט אין הלכות עירובין"**, זעהט מען דאך קלאר אז ווען מען געדענקט נישט תורת משה און מען קען נישט קיין צורתא דשמעתתא, ווייסט מען דאן גארנישט אין הלכות עירובין, פארדעם שטייט אין די זמירות באלד נאך **"ולערב ערובו"** און **"נגילה ונשמחה בו"** דעם פסוק פון **"זכרו תורת משה"**. און לויטן **"מגלה עמוקות"** אויף פרשת ואתחנן אופן קב"ט וואס איר האט מפרסם געווען אין פאריגן גליון, איז בכלל נישט קיין קשיא וואס דאס האט צוטוהן מיט משה רבינו, אלעס איז דאך ברור כשמלה.

אויך האב איך געטראכט אז דער עונש פונעם בלעקאט פון פאריגע וואך אין אמעריקא איז געקומען צוליבן פארשטערן דעם הייליגן עירוב אין וויליאמסבורג, לויט ווי עס איז באוואוסט פון אלע ספרי קבלה וחסידות אז עירוב פארטרייבט אלע קליפות און אלע חשכות, קומט אויס אז ווען מען שטערט צו מאכן אן עירוב קומט מכת חושך, און פארקערט דורך מאכן אן עירוב איז **"ליהודים היתה אורה"**, צוליב דעם איז אויך פארשטענדליך פארוואס אין "וויליאמסבורג" איז געווען די בלעקאט די לענגסטע, ווייל צוליבן שטערן מאכן דעם "עירוב אין וויליאמסבורג" האט עס דאך פאסירט, און דאס איז טאקע געווען דער עונש, אז מען האט זיך נישט געקענט געהעריג צוגרייטן צום שבת קודש מדה כנגד מדה ווייל מען טוט לוחם זיין רח"ל קעגן קדושת השבת וואס איז שמו של הקב"ה, אבער ב"ה סוף כל סוף האט השי"ת רחמנות געהאט אויף די איינוואוינערס פון וויליאמסבורג און האט יא צום סוף לעבטיג געמאכט וויליאמסבורג לכבוד שבת קודש, ווייל סוף כל סוף איז דאך יא דא אן עירוב ב"ה אין וויליאמסבורג, זעהט אויס אז שלמה המלך מיטן הייליגן רא"ש האבן מליץ טוב געווען ביים בית דין של מעלה אז מען זאל רחמנות **האבן** אויף וויליאמסבורג צוליב די צדיקי הדור פון וויליאמסבורג וואס האבן געמאכט אן עירוב אין וויליאמסבורג במסירת נפש, און מען זאל טאקע קענען זעהן וואס מען טראגט עס זאל זיין ליכטיג.

למעשה זעהט מען אז עס איז נישט קיין רזשאָק ווען מען שפילט זיך מיט "שלמה המלך", מען דארף נישט נאך לענגער ווארטן ער זאל ווייזן וואס ער קען און אז ער מיט זיין בית דין זענען חיים וקיימים לעד ולעולמי עולמים, נאר מי שאמר לעולמו די יאמר לצרותינו די, מיר בעטן זיך ברחמים ביי די מתנגדי העירוב אז זיי זאלן באצייטענס צוריקציען ווייל מען שפילט זיך דא מיט פייער רח"ל, שלמה המלך לעבט מיט אונז און ער קעניגט אויף די גאנצע וועלט, די מלחמה קעגן מצות עירוב האט שוין גענוג קרבנות אפגעקאסט, מיד בעטן אייך זיצט איין!!!

נאך איין זייער וויכטיגע זאך האב איך געוואלט מעורר זיין: עס איז דאך באוואוסט אז דער גאנצער כלל ישראל איז גערעבנט ווי איינס ווי עס שטייט אין זוה"ק ועוד – יעצט אויב זיצן די אידן מיט די רבנים מיט צוזאמגעלייגטע הענט און קוקן זיך צו ווי עטליכע רבנים מיט אפאר מסירת נפש'דיגע אידן שרייען געוואלד! עס איז אויפגעשטאנען א דור פון צדוקים מינים ואפיקורסים וואס זייער איינציגע מטרה איז אויסצורייסן די יסודי הדת ווי שמירת שבת, וטהרת המשפחה ועוד. זיי זענען מזייף כל התורה כולה, און יעדער ווייסט און יעדער שווייגט, איז דען דא א גרעסערער חרון אף פון דעם. מיר דארפן אלע שרייען אבל אשמים אנחנו אשר ראינו, וְעָנוּ וְאָמְרוּ יָדֵינוּ לֹא שָׁפְכוּ אֶת הַדָּם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ. [עיין ספר שיח יצחק ח"א, תפארת שלמה נח, תפארת שלמה חנוכה, קול מבשר ח"א תהלים קד, א, ישמח משה נשא].

יצחק נחום ק. בני ברק

נ"ב, מיר ווילן אייך בעטן אויב איר קענט מפרסם זיין דעם תשובת הרא"ש כלל כ"א פון מהדורת ירושלים תשנ"ד, עס דא דארט אסאך הוספות פונעם הייליגן הרא"ש וואס שטייט נישט געדרוקט אינעם אלטן תשובת הרא"ש – זאל טאקע יעדער זעהן שווארץ אויף ווייס וואס דער הייליגער רא"ש האט געשריבן אויף די מתנגדים צום עירוב – אויך זאל מען וויסן אז דער הייליגער רא"ש איז אויך חי וקים!!!

ב"ה

תושבי העיר רבתי וויליאמסבורג!

הכונו למערכה אדירה

בעד העירוב הקדוש והנורא!

יונג אין אלט, אנשים נשים וטף, וועלן זיך ארויסלאזן אינעם קומענדיגן שבת קודש פרשת כי תבוא מיט זעק אין פעק אין די הענט, טאטעס מיט גרויסע ווילנא גמרות, מאמעס מיט פיצלעך אין די קערידזשעס, תינוקות של בית רבן מיט חומשים משניות און גמרות!

מען וועט בעזרת השם ובזכות שלמה המלך ע"ה ובית דינו, אנפאנגען ארויסצומארשירן פון די הייזער שבת קודש 5:00 נאכמיטאג נאכן מקיים זיין שינה בשבת תענוג, די טאטעס מיט די יונגלעך אויף איין זייט גאס, און די מאמעס מיט די פיצלעך אויף די אנדערע זייט פונעם גאס, אזוי וועלן יונג און אלט בעזרת השם דורכמארשירן גאנץ וויליאמסבורג, כדי לחזק ולקיים תקנת וגזירת (עיין בסמ"ג מצות עירובין) שלמה המלך ע"ה ובית דינו, וכדי להוציא מלבן של צדוקים כמנהג האריז"ל (שער הכוונות) וכמנהג אבותינו ורבותינו נבג"מ כמבואר בנימוקי אורח חיים מהצה"ק בעל מנח"א ממונקאטש זי"ע הל' עירובין סימן שצ"א.

כולנו למערכה אדירה

בעד העירוב הקדוש והנורא!

שו"ת תשב"ץ:

נשאל אם יש חשש עבירה בתיקוני מבואות לתלמיד חכם, והשיב: חס ושלום, אבל הזריז הרי זה משובח. אדרבה, הם תמהים בגמרא על מי שאפשר לו לתקן ואינו מתקן, דאמרינן בפרק הדר (עירובין סח.) א"ל רבה בר רב חנן לאביי, מבואה דדיירין בה תרי גברי רברבי כרבנן, לא להוי ליה עירוב ולא שיתוף? א"ל, מאי נעביד, מר לאו ארחיה, אנא טרידנא בגירסאי, אינהו לא משגחי.

ונראה מכאן, שאלמלא טרדת הגירסא, דרך ת"ח הוא לתקן, ומי שלבו נוקפו בזה, הדיוטות גמורה היא, או מינות נזרקה בו, וזכות גדולה היא למתקן.

ובפ"ק דביצה (טו:) אמרינן התם (תהלת הוראה דהאי צורבא מרבנן לקלקולא. בשלמא לקולא קאמר, היינו קלקולא. אלא אי אמרת לחומרא, מאי קלקולא איכא? כיון דמקלקלי בה רבים היינו קלקולא. ופרש"י ששוכחין ומטלטלין בלא עירוב), **דמאן דאורי לאיסורא, הויא הוראה לקלקולא, משום דמקלקלי בה רבים ובאים לטלטל בלא עירוב.**

(תשב"ץ בתשובותיו ח"ב סי' ל"ו)

שו"ת תשב"ץ:

נשאל אם יש חשש עבירה בתיקוני מבואות לתלמיד חכם, והשיב: חס ושלום, אבל הזריז הרי זה משובח. אדרבה, הם תמהים בגמרא על מי שאפשר לו לתקן ואינו מתקן, דאמרינן בפרק הדר (עירובין סח.) א"ל רבה בר רב חנן לאביי, מבואה דדיירין בה תרי גברי רברבי כרבנן, לא להוי ליה עירוב ולא שיתוף? א"ל, מאי נעביד, מר לאו ארחיה, אנא טרידנא בגירסאי, אינהו לא משגחי.

ונראה מכאן, שאלמלא טרדת הגירסא, דרך ת"ח הוא לתקן, ומי שלבו נוקפו בזה, הדיוטות גמורה היא, או מינות נזרקה בו, וזכות גדולה היא למתקן.

ובפ"ק דביצה (טו:) אמרינן התם (תהלת הוראה דהאי צורבא מרבנן לקלקולא. בשלמא לקולא קאמר, היינו קלקולא. אלא אי אמרת לחומרא, מאי קלקולא איכא? כיון דמקלקלי בה רבים היינו קלקולא. ופרש"י ששוכחין ומטלטלין בלא עירוב), **דמאן דאורי לאיסורא, הויא הוראה לקלקולא, משום דמקלקלי בה רבים ובאים לטלטל בלא עירוב.**

(תשב"ץ בתשובותיו ח"ב סי' ל"ו)

שו"ת תשב"ץ:

נשאל אם יש חשש עבירה בתיקוני מבואות לתלמיד חכם, והשיב: חס ושלום, אבל הזריז הרי זה משובח. אדרבה, הם תמהים בגמרא על מי שאפשר לו לתקן ואינו מתקן, דאמרינן בפרק הדר (עירובין סח.) א"ל רבה בר רב חנן לאביי, מבואה דדיירין בה תרי גברי רברבי כרבנן, לא להוי ליה עירוב ולא שיתוף? א"ל, מאי נעביד, מר לאו ארחיה, אנא טרידנא בגירסאי, אינהו לא משגחי.

ונראה מכאן, שאלמלא טרדת הגירסא, דרך ת"ח הוא לתקן, ומי שלבו נוקפו בזה, הדיוטות גמורה היא, או מינות נזרקה בו, וזכות גדולה היא למתקן.

ובפ"ק דביצה (טו:) אמרינן התם (תהלת הוראה דהאי צורבא מרבנן לקלקולא. בשלמא לקולא קאמר, היינו קלקולא. אלא אי אמרת לחומרא, מאי קלקולא איכא? כיון דמקלקלי בה רבים היינו קלקולא. ופרש"י ששוכחין ומטלטלין בלא עירוב), **דמאן דאורי לאיסורא, הויא הוראה לקלקולא, משום דמקלקלי בה רבים ובאים לטלטל בלא עירוב.**

(תשב"ץ בתשובותיו ח"ב סי' ל"ו)

שו"ת תשב"ץ:

נשאל אם יש חשש עבירה בתיקוני מבואות לתלמיד חכם, והשיב: חס ושלום, אבל הזריז הרי זה משובח. אדרבה, הם תמהים בגמרא על מי שאפשר לו לתקן ואינו מתקן, דאמרינן בפרק הדר (עירובין סח.) א"ל רבה בר רב חנן לאביי, מבואה דדיירין בה תרי גברי רברבי כרבנן, לא להוי ליה עירוב ולא שיתוף? א"ל, מאי נעביד, מר לאו ארחיה, אנא טרידנא בגירסאי, אינהו לא משגחי.

ונראה מכאן, שאלמלא טרדת הגירסא, דרך ת"ח הוא לתקן, ומי שלבו נוקפו בזה, הדיוטות גמורה היא, או מינות נזרקה בו, וזכות גדולה היא למתקן.

ובפ"ק דביצה (טו:) אמרינן התם (תהלת הוראה דהאי צורבא מרבנן לקלקולא. בשלמא לקולא קאמר, היינו קלקולא. אלא אי אמרת לחומרא, מאי קלקולא איכא? כיון דמקלקלי בה רבים היינו קלקולא. ופרש"י ששוכחין ומטלטלין בלא עירוב), **דמאן דאורי לאיסורא, הויא הוראה לקלקולא, משום דמקלקלי בה רבים ובאים לטלטל בלא עירוב.**

(תשב"ץ בתשובותיו ח"ב סי' ל"ו)

שו"ת תשב"ץ:

נשאל אם יש חשש עבירה בתיקוני מבואות לתלמיד חכם, והשיב: חס ושלום, אבל הזריז הרי זה משובח. אדרבה, הם תמהים בגמרא על מי שאפשר לו לתקן ואינו מתקן, דאמרינן בפרק הדר (עירובין סח.) א"ל רבה בר רב חנן לאביי, מבואה דדיירין בה תרי גברי רברבי כרבנן, לא להוי ליה עירוב ולא שיתוף? א"ל, מאי נעביד, מר לאו ארחיה, אנא טרידנא בגירסאי, אינהו לא משגחי.

ונראה מכאן, שאלמלא טרדת הגירסא, דרך ת"ח הוא לתקן, ומי שלבו נוקפו בזה, הדיוטות גמורה היא, או מינות נזרקה בו, וזכות גדולה היא למתקן.

ובפ"ק דביצה (טו:) אמרינן התם (תהלת הוראה דהאי צורבא מרבנן לקלקולא. בשלמא לקולא קאמר, היינו קלקולא. אלא אי אמרת לחומרא, מאי קלקולא איכא? כיון דמקלקלי בה רבים היינו קלקולא. ופרש"י ששוכחין ומטלטלין בלא עירוב), **דמאן דאורי לאיסורא, הויא הוראה לקלקולא, משום דמקלקלי בה רבים ובאים לטלטל בלא עירוב.**

(תשב"ץ בתשובותיו ח"ב סי' ל"ו)

שו"ת תשב"ץ:

נשאל אם יש חשש עבירה בתיקוני מבואות לתלמיד חכם, והשיב: חס ושלום, אבל הזריז הרי זה משובח. אדרבה, הם תמהים בגמרא על מי שאפשר לו לתקן ואינו מתקן, דאמרינן בפרק הדר (עירובין סח.) א"ל רבה בר רב חנן לאביי, מבואה דדיירין בה תרי גברי רברבי כרבנן, לא להוי ליה עירוב ולא שיתוף? א"ל, מאי נעביד, מר לאו ארחיה, אנא טרידנא בגירסאי, אינהו לא משגחי.

ונראה מכאן, שאלמלא טרדת הגירסא, דרך ת"ח הוא לתקן, ומי שלבו נוקפו בזה, הדיוטות גמורה היא, או מינות נזרקה בו, וזכות גדולה היא למתקן.

ובפ"ק דביצה (טו:) אמרינן התם (תהלת הוראה דהאי צורבא מרבנן לקלקולא. בשלמא לקולא קאמר, היינו קלקולא. אלא אי אמרת לחומרא, מאי קלקולא איכא? כיון דמקלקלי בה רבים היינו קלקולא. ופרש"י ששוכחין ומטלטלין בלא עירוב), **דמאן דאורי לאיסורא, הויא הוראה לקלקולא, משום דמקלקלי בה רבים ובאים לטלטל בלא עירוב.**

(תשב"ץ בתשובותיו ח"ב סי' ל"ו)

שו"ת תשב"ץ:

נשאל אם יש חשש עבירה בתיקוני מבואות לתלמיד חכם, והשיב: חס ושלום, אבל הזריז הרי זה משובח. אדרבה, הם תמהים בגמרא על מי שאפשר לו לתקן ואינו מתקן, דאמרינן בפרק הדר (עירובין סח.) א"ל רבה בר רב חנן לאביי, מבואה דדיירין בה תרי גברי רברבי כרבנן, לא להוי ליה עירוב ולא שיתוף? א"ל, מאי נעביד, מר לאו ארחיה, אנא טרידנא בגירסאי, אינהו לא משגחי.

ונראה מכאן, שאלמלא טרדת הגירסא, דרך ת"ח הוא לתקן, ומי שלבו נוקפו בזה, הדיוטות גמורה היא, או מינות נזרקה בו, וזכות גדולה היא למתקן.

ובפ"ק דביצה (טו:) אמרינן התם (תהלת הוראה דהאי צורבא מרבנן לקלקולא. בשלמא לקולא קאמר, היינו קלקולא. אלא אי אמרת לחומרא, מאי קלקולא איכא? כיון דמקלקלי בה רבים היינו קלקולא. ופרש"י ששוכחין ומטלטלין בלא עירוב), **דמאן דאורי לאיסורא, הויא הוראה לקלקולא, משום דמקלקלי בה רבים ובאים לטלטל בלא עירוב.**

(תשב"ץ בתשובותיו ח"ב סי' ל"ו)

שו"ת תשב"ץ:

נשאל אם יש חשש עבירה בתיקוני מבואות לתלמיד חכם, והשיב: חס ושלום, אבל הזריז הרי זה משובח. אדרבה, הם תמהים בגמרא על מי שאפשר לו לתקן ואינו מתקן, דאמרינן בפרק הדר (עירובין סח.) א"ל רבה בר רב חנן לאביי, מבואה דדיירין בה תרי גברי רברבי כרבנן, לא להוי ליה עירוב ולא שיתוף? א"ל, מאי נעביד, מר לאו ארחיה, אנא טרידנא בגירסאי, אינהו לא משגחי.

ונראה מכאן, שאלמלא טרדת הגירסא, דרך ת"ח הוא לתקן, ומי שלבו נוקפו בזה, הדיוטות גמורה היא, או מינות נזרקה בו, וזכות גדולה היא למתקן.

ובפ"ק דביצה (טו:) אמרינן התם (תהלת הוראה דהאי צורבא מרבנן לקלקולא. בשלמא לקולא קאמר, היינו קלקולא. אלא אי אמרת לחומרא, מאי קלקולא איכא? כיון דמקלקלי בה רבים היינו קלקולא. ופרש"י ששוכחין ומטלטלין בלא עירוב), **דמאן דאורי לאיסורא, הויא הוראה לקלקולא, משום דמקלקלי בה רבים ובאים לטלטל בלא עירוב.**

(תשב"ץ בתשובותיו ח"ב סי' ל"ו)

שו"ת תשב"ץ:

נשאל אם יש חשש עבירה בתיקוני מבואות לתלמיד חכם, והשיב: חס ושלום, אבל הזריז הרי זה משובח. אדרבה, הם תמהים בגמרא על מי שאפשר לו לתקן ואינו מתקן, דאמרינן בפרק הדר (עירובין סח.) א"ל רבה בר רב חנן לאביי, מבואה דדיירין בה תרי גברי רברבי כרבנן, לא להוי ליה עירוב ולא שיתוף? א"ל, מאי נעביד, מר לאו ארחיה, אנא טרידנא בגירסאי, אינהו לא משגחי.

ונראה מכאן, שאלמלא טרדת הגירסא, דרך ת"ח הוא לתקן, ומי שלבו נוקפו בזה, הדיוטות גמורה היא, או מינות נזרקה בו, וזכות גדולה היא למתקן.

ובפ"ק דביצה (טו:) אמרינן התם (תהלת הוראה דהאי צורבא מרבנן לקלקולא. בשלמא לקולא קאמר, היינו קלקולא. אלא אי אמרת לחומרא, מאי קלקולא איכא? כיון דמקלקלי בה רבים היינו קלקולא. ופרש"י ששוכחין ומטלטלין בלא עירוב), **דמאן דאורי לאיסורא, הויא הוראה לקלקולא, משום דמקלקלי בה רבים ובאים לטלטל בלא עירוב.**

(תשב"ץ בתשובותיו ח"ב סי' ל"ו)

שו"ת תשב"ץ:

נשאל אם יש חשש עבירה בתיקוני מבואות לתלמיד חכם, והשיב: חס ושלום, אבל הזריז הרי זה משובח. אדרבה, הם תמהים בגמרא על מי שאפשר לו לתקן ואינו מתקן, דאמרינן בפרק הדר (עירובין סח.) א"ל רבה בר רב חנן לאביי, מבואה דדיירין בה תרי גברי רברבי כרבנן, לא להוי ליה עירוב ולא שיתוף? א"ל, מאי נעביד, מר לאו ארחיה, אנא טרידנא בגירסאי, אינהו לא משגחי.

ונראה מכאן, שאלמלא טרדת הגירסא, דרך ת"ח הוא לתקן, ומי שלבו נוקפו בזה, הדיוטות גמורה היא, או מינות נזרקה בו, וזכות גדולה היא למתקן.

ובפ"ק דביצה (טו:) אמרינן התם (תהלת הוראה דהאי צורבא מרבנן לקלקולא. בשלמא לקולא קאמר, היינו קלקולא. אלא אי אמרת לחומרא, מאי קלקולא איכא? כיון דמקלקלי בה רבים היינו קלקולא. ופרש"י ששוכחין ומטלטלין בלא עירוב), **דמאן דאורי לאיסורא, הויא הוראה לקלקולא, משום דמקלקלי בה רבים ובאים לטלטל בלא עירוב.**

(תשב"ץ בתשובותיו ח"ב סי' ל"ו)

פאר די וואס זענען מוחה צו מאכן אן עירוב זענען מיר דא מעתיק דעם לשון פון הייליגן שו"ת הרא"ש ז"ל (כלל כ"א און כ"ב) וואס ער איז געווען דער פוסק פון כל חכמי אשכנז, און זיין פסק איז אנגענומען להלכה פון אלע פוסקים ראשונים ואחרונים.

שו"ת רבינו אשר כלל עשרים ואחד

תשובה על אשר רצה לבוא מאליו מענין העירוב. אמר רבי יעקב ברבי יהודה דטוליטולה כבר כתבתי לך על ענין העירוב שנהגו בכל גליות ישראל להתיר מבואותיהם המפולשין בין העומדים בצורת פתח ואתה הפרת אותו לקבל פריצים וכתבת לי דלתותיך ואני שהעתקתי שאין בהם ממש · והאריכות שהחזיר כך ואמר לקבל שיתקנו מבואותיהם כאשר נהגו עפ"י גדוליהם והנה הגיד לי שאתה עומד במרדך ואתה מכשיל את הרבים בחלול שבת לכן אני גוזר עליך אחר שיתגלה לך כתב זה בעדים שתתקן המבואות המפולשין לרשות הרבים של נכרים בצורת פתח תוך שבוע אחר שתגלה כתב זה ואם לא תתקן המבואות כאשר נהגתי אני מנדה אותך · ואם היה בימי הסנהדרין היו ממיתין אותך כי אתה בא לעקור תלמוד שסידר רב אשי ונתפשט על כל ישראל שהוא עד סוף הס"ה · ואתם שמתי ז"ל ואם תאמר שמה חיים עד שבה לכן חזור בך ואל תעשה תורה תגר רצע ע"ע. נאם אשר בן כ"ר יחיאל ז"ל:

מה שכתבת במבואות הפתוחין אלו באלו אם צריכין לכלן צורת פתח מפום דלא ללמוד שמעתי"י ז"ל בשם רבי יצחק שצריך צורת פתח תורתו כמפולש וצריך צורת פתח בשתיהמותיו דסיעא דוקא בשסתומותיהם נופל לרשות הרבים אבל באלו שמבואות סתומים שפתוחים זה לזה ואין הסקום של אחד מהם נוטה לרשות הרבים של סעיר מהם אין צריך שום תיקון בשתיהמותיו אלא חוקה כלומר כשלעמת מהם שסתומותיהן נוטה לר"ה הרי יותר כיון שפתיחת במבוי שעומן לרשות הרבים הרי אותו מבוי שפתחם אליו כשתיהמותיו הכ"נ נפתח לרשות הרבים וכן מבוי הפתוח לאותו מבוי וכן כלן אין חילוק:

שלומך יגדל ונשגב כבוד רבי יעקב ס"ט בר יצחק ס"ט · שכתב בשלוחי לאותו חסר תוה ולהצר ולאמר הגוס לו ואם לא יחזור בו אני אתירה בך ואת כל סקהל שיסעו בו נידוי כלותו כמשוגע יעקב בר מפה והחזקתו ובדלותו מעדת ישראל כל דבר זה צריך חיזוק שלא יכול כל שוכר חסר דעת לבטל תורת מתע"ה ואם יעמוד במרדו ולא יקבל דין מנודה כשלמי אני גוזר עליו נמלות ארוחתו כמלך ירא"ה שיתן אלף זוז לצורך הציבור ואני גוזר עליך ר' שתמסור כתבי זה לגבאי העיר שיגבה ממנו קנס הנאמר ואם כל זה לא יועיל גוזרני עליך שתודיעני הכל ואלוה נגזרו בכל הקהלות ספרד וגם יודע אותו לומר בדין אבן שמרה כי אנו חייבין למסור נפשותינו על תורת האלקים ולגבור עיסה הרעה מקרבנו ואתה שלום וכל"ל כ"ם כנפש ד"ם והנני אשר בן הר' יחיאל זצ"ל:

פאר די וואס זענען מוחה צו מאכן אן עירוב זענען מיר דא מעתיק דעם לשון פון הייליגן שו"ת הרא"ש ז"ל (כלל כ"א און כ"ב) וואס ער איז געווען דער פוסק פון כל חכמי אשכנז, און זיין פסק איז אנגענומען להלכה פון אלע פוסקים ראשונים ואחרונים.

שו"ת רבינו אשר כלל עשרים ואחד

תשובה על אשר רצה לבוא מאליו מענין העירוב. אמר רבי יעקב ברבי יהודה דטוליטולה כבר כתבתי לך על ענין העירוב שנהגו בכל גליות ישראל להתיר מבואותיהם המפולשין בין העומדים בצורת פתח ואתה הפרת אותו לקבל פריצים וכתבת לי דלתותיך ואני שהעתקתי שאין בהם ממש · והאריכות שהחזיר כך ואמר לקבל שיתקנו מבואותיהם כאשר נהגו עפ"י גדוליהם והנה הגיד לי שאתה עומד במרדך ואתה מכשיל את הרבים בחלול שבת לכן אני גוזר עליך אחר שיתגלה לך כתב זה בעדים שתתקן המבואות המפולשין לרשות הרבים של נכרים בצורת פתח תוך שבוע אחר שתגלה כתב זה ואם לא תתקן המבואות כאשר נהגתי אני מנדה אותך · ואם היה בימי הסנהדרין היו ממיתין אותך כי אתה בא לעקור תלמוד שסידר רב אשי ונתפשט על כל ישראל שהוא עד סוף הס"ה · ואתם שמתי ז"ל ואם תאמר שמה חיים עד שבה לכן חזור בך ואל תעשה תורה תגר רצע ע"ע. נאם אשר בן כ"ר יחיאל ז"ל:

מה שכתבת במבואות הפתוחין אלו באלו אם צריכין לכלן צורת פתח מפום דלא ללמוד שמעתי"י ז"ל בשם רבי יצחק שצריך צורת פתח תורתו כמפולש וצריך צורת פתח בשתיהמותיו דסיעא דוקא בשסתומותיהם נופל לרשות הרבים אבל באלו שמבואות סתומים שפתוחים זה לזה ואין הסקום של אחד מהם נוטה לרשות הרבים של סעיר מהם אין צריך שום תיקון בשתיהמותיו אלא חוקה כלומר כשלעמת מהם שסתומותיהן נוטה לר"ה הרי יותר כיון שפתיחת במבוי שעומן לרשות הרבים הרי אותו מבוי שפתחם אליו כשתיהמותיו הכ"נ נפתח לרשות הרבים וכן מבוי הפתוח לאותו מבוי וכן כלן אין חילוק:

שלומך יגדל ונשגב כבוד רבי יעקב ס"ט בר יצחק ס"ט · שכתב בשלוחי לאותו חסר תוה ולהצר ולאמר הגוס לו ואם לא יחזור בו אני אתירה בך ואת כל סקהל שיסעו בו נידוי כלותו כמשוגע יעקב בר מפה והחזקתו ובדלותו מעדת ישראל כל דבר זה צריך חיזוק שלא יכול כל שוכר חסר דעת לבטל תורת מתע"ה ואם יעמוד במרדו ולא יקבל דין מנודה כשלמי אני גוזר עליו נמלות ארוחתו כמלך ירא"ה שיתן אלף זוז לצורך הציבור ואני גוזר עליך ר' שתמסור כתבי זה לגבאי העיר שיגבה ממנו קנס הנאמר ואם כל זה לא יועיל גוזרני עליך שתודיעני הכל ואלוה נגזרו בכל הקהלות ספרד וגם יודע אותו לומר בדין אבן שמרה כי אנו חייבין למסור נפשותינו על תורת האלקים ולגבור עיסה הרעה מקרבנו ואתה שלום וכל"ל כ"ם כנפש ד"ם והנני אשר בן הר' יחיאל זצ"ל:

פאר די וואס זענען מוחה צו מאכן אן עירוב זענען מיר דא מעתיק דעם לשון פון הייליגן שו"ת הרא"ש ז"ל (כלל כ"א און כ"ב) וואס ער איז געווען דער פוסק פון כל חכמי אשכנז, און זיין פסק איז אנגענומען להלכה פון אלע פוסקים ראשונים ואחרונים.

שו"ת רבינו אשר כלל עשרים ואחד

תשובה על אשר רצה לבוא מאליו מענין העירוב. אמר רבי יעקב ברבי יהודה דטוליטולה כבר כתבתי לך על ענין העירוב שנהגו בכל גליות ישראל להתיר מבואותיהם המפולשין בין העומדים בצורת פתח ואתה הפרת אותו לקבל פריצים וכתבת לי דלתותיך ואני שהעתקתי שאין בהם ממש · והאריכות שהחזיר כך ואמר לקבל שיתקנו מבואותיהם כאשר נהגו עפ"י גדוליהם והנה הגיד לי שאתה עומד במרדך ואתה מכשיל את הרבים בחלול שבת לכן אני גוזר עליך אחר שיתגלה לך כתב זה בעדים שתתקן המבואות המפולשין לרשות הרבים של נכרים בצורת פתח תוך שבוע אחר שתגלה כתב זה ואם לא תתקן המבואות כאשר נהגתי אני מנדה אותך · ואם היה בימי הסנהדרין היו ממיתין אותך כי אתה בא לעקור תלמוד שסידר רב אשי ונתפשט על כל ישראל שהוא עד סוף הס"ה · ואתם שמתי ז"ל ואם תאמר שמה חיים עד שבה לכן חזור בך ואל תעשה תורה תגר רצע ע"ע. נאם אשר בן כ"ר יחיאל ז"ל:

מה שכתבת במבואות הפתוחין אלו באלו אם צריכין לכלן צורת פתח מפום דלא ללמוד שמעתי"י ז"ל בשם רבי יצחק שצריך צורת פתח תורתו כמפולש וצריך צורת פתח בשתיהמותיו דסיעא דוקא בשסתומותיהם נופל לרשות הרבים אבל באלו שמבואות סתומים שפתוחים זה לזה ואין הסקום של אחד מהם נוטה לרשות הרבים של סעיר מהם אין צריך שום תיקון בשתיהמותיו אלא חוקה כלומר כשלעמת מהם שסתומותיהן נוטה לר"ה הרי יותר כיון שפתיחת במבוי שעומן לרשות הרבים הרי אותו מבוי שפתחם אליו כשתיהמותיו הכ"נ נפתח לרשות הרבים וכן מבוי הפתוח לאותו מבוי וכן כלן אין חילוק:

שלומך יגדל ונשגב כבוד רבי יעקב ס"ט בר יצחק ס"ט · שכתב בשלוחי לאותו חסר תוה ולהצר ולאמר הגוס לו ואם לא יחזור בו אני אתירה בך ואת כל סקהל שיסעו בו נידוי כלותו כמשוגע יעקב בר מפה והחזקתו ובדלותו מעדת ישראל כל דבר זה צריך חיזוק שלא יכול כל שוכר חסר דעת לבטל תורת מתע"ה ואם יעמוד במרדו ולא יקבל דין מנודה כשלמי אני גוזר עליו נמלות ארוחתו כמלך ירא"ה שיתן אלף זוז לצורך הציבור ואני גוזר עליך ר' שתמסור כתבי זה לגבאי העיר שיגבה ממנו קנס הנאמר ואם כל זה לא יועיל גוזרני עליך שתודיעני הכל ואלוה נגזרו בכל הקהלות ספרד וגם יודע אותו לומר בדין אבן שמרה כי אנו חייבין למסור נפשותינו על תורת האלקים ולגבור עיסה הרעה מקרבנו ואתה שלום וכל"ל כ"ם כנפש ד"ם והנני אשר בן הר' יחיאל זצ"ל:

פאר די וואס זענען מוחה צו מאכן אן עירוב זענען מיר דא מעתיק דעם לשון פון הייליגן שו"ת הרא"ש ז"ל (כלל כ"א און כ"ב) וואס ער איז געווען דער פוסק פון כל חכמי אשכנז, און זיין פסק איז אנגענומען להלכה פון אלע פוסקים ראשונים ואחרונים.

שו"ת רבינו אשר כלל עשרים ואחד

תשובה על אשר רצה לבוא מאליו מענין העירוב. אמר רבי יעקב ברבי יהודה דטוליטולה כבר כתבתי לך על ענין העירוב שנהגו בכל גליות ישראל להתיר מבואותיהם המפולשין בין העומדים בצורת פתח ואתה הפרת אותו לקבל פריצים וכתבת לי דלתותיך ואני שהעתקתי שאין בהם ממש · והאריכות שהחזיר כך ואמר לקבל שיתקנו מבואותיהם כאשר נהגו עפ"י גדוליהם והנה הגיד לי שאתה עומד במרדך ואתה מכשיל את הרבים בחלול שבת לכן אני גוזר עליך אחר שיתגלה לך כתב זה בעדים שתתקן המבואות המפולשין לרשות הרבים של נכרים בצורת פתח תוך שבוע אחר שתגלה כתב זה ואם לא תתקן המבואות כאשר נהגתי אני מנדה אותך · ואם היה בימי הסנהדרין היו ממיתין אותך כי אתה בא לעקור תלמוד שסידר רב אשי ונתפשט על כל ישראל שהוא עד סוף הס"ה · ואתם שמתי ז"ל ואם תאמר שמה חיים עד שבה לכן חזור בך ואל תעשה תורה תגר רצע ע"ע. נאם אשר בן כ"ר יחיאל ז"ל:

מה שכתבת במבואות הפתוחין אלו באלו אם צריכין לכלן צורת פתח מפום דלא ללמוד שמעתי"י ז"ל בשם רבי יצחק שצריך צורת פתח תורתו כמפולש וצריך צורת פתח בשתיהמותיו דסיעא דוקא בשסתומותיהם נופל לרשות הרבים אבל באלו שמבואות סתומים שפתוחים זה לזה ואין הסקום של אחד מהם נוטה לרשות הרבים של סעיר מהם אין צריך שום תיקון בשתיהמותיו אלא חוקה כלומר כשלעמת מהם שסתומותיהן נוטה לר"ה הרי יותר כיון שפתיחת במבוי שעומן לרשות הרבים הרי אותו מבוי שפתחם אליו כשתיהמותיו הכ"נ נפתח לרשות הרבים וכן מבוי הפתוח לאותו מבוי וכן כלן אין חילוק:

שלומך יגדל ונשגב כבוד רבי יעקב ס"ט בר יצחק ס"ט · שכתב בשלוחי לאותו חסר תוה ולהצר ולאמר הגוס לו ואם לא יחזור בו אני אתירה בך ואת כל סקהל שיסעו בו נידוי כלותו כמשוגע יעקב בר מפה והחזקתו ובדלותו מעדת ישראל כל דבר זה צריך חיזוק שלא יכול כל שוכר חסר דעת לבטל תורת מתע"ה ואם יעמוד במרדו ולא יקבל דין מנודה כשלמי אני גוזר עליו נמלות ארוחתו כמלך ירא"ה שיתן אלף זוז לצורך הציבור ואני גוזר עליך ר' שתמסור כתבי זה לגבאי העיר שיגבה ממנו קנס הנאמר ואם כל זה לא יועיל גוזרני עליך שתודיעני הכל ואלוה נגזרו בכל הקהלות ספרד וגם יודע אותו לומר בדין אבן שמרה כי אנו חייבין למסור נפשותינו על תורת האלקים ולגבור עיסה הרעה מקרבנו ואתה שלום וכל"ל כ"ם כנפש ד"ם והנני אשר בן הר' יחיאל זצ"ל:

פאר די וואס זענען מוחה צו מאכן אן עירוב זענען מיר דא מעתיק דעם לשון פון הייליגן שו"ת הרא"ש ז"ל (כלל כ"א און כ"ב) וואס ער איז געווען דער פוסק פון כל חכמי אשכנז, און זיין פסק איז אנגענומען להלכה פון אלע פוסקים ראשונים ואחרונים.

שו"ת רבינו אשר כלל עשרים ואחד

תשובה על אשר רצה לבוא מאליו מענין העירוב. אמר רבי יעקב ברבי יהודה דטוליטולה כבר כתבתי לך על ענין העירוב שנהגו בכל גליות ישראל להתיר מבואותיהם המפולשין בין העומדים בצורת פתח ואתה הפרת אותו לקבל פריצים וכתבת לי דלתותיך ואני שהעתקתי שאין בהם ממש · והאריכות שהחזיר כך ואמר לקבל שיתקנו מבואותיהם כאשר נהגו עפ"י גדוליהם והנה הגיד לי שאתה עומד במרדך ואתה מכשיל את הרבים בחלול שבת לכן אני גוזר עליך אחר שיתגלה לך כתב זה בעדים שתתקן המבואות המפולשין לרשות הרבים של נכרים בצורת פתח תוך שבוע אחר שתגלה כתב זה ואם לא תתקן המבואות כאשר נהגתי אני מנדה אותך · ואם היה בימי הסנהדרין היו ממיתין אותך כי אתה בא לעקור תלמוד שסידר רב אשי ונתפשט על כל ישראל שהוא עד סוף הס"ה · ואתם שמתי ז"ל ואם תאמר שמה חיים עד שבה לכן חזור בך ואל תעשה תורה תגר רצע ע"ע. נאם אשר בן כ"ר יחיאל ז"ל:

מה שכתבת במבואות הפתוחין אלו באלו אם צריכין לכלן צורת פתח מפום דלא ללמוד שמעתי"י ז"ל בשם רבי יצחק שצריך צורת פתח תורתו כמפולש וצריך צורת פתח בשתיהמותיו דסיעא דוקא בשסתומותיהם נופל לרשות הרבים אבל באלו שמבואות סתומים שפתוחים זה לזה ואין הסקום של אחד מהם נוטה לרשות הרבים של סעיר מהם אין צריך שום תיקון בשתיהמותיו אלא חוקה כלומר כשלעמת מהם שסתומותיהן נוטה לר"ה הרי יותר כיון שפתיחת במבוי שעומן לרשות הרבים הרי אותו מבוי שפתחם אליו כשתיהמותיו הכ"נ נפתח לרשות הרבים וכן מבוי הפתוח לאותו מבוי וכן כלן אין חילוק:

שלומך יגדל ונשגב כבוד רבי יעקב ס"ט בר יצחק ס"ט · שכתב בשלוחי לאותו חסר תוה ולהצר ולאמר הגוס לו ואם לא יחזור בו אני אתירה בך ואת כל סקהל שיסעו בו נידוי כלותו כמשוגע יעקב בר מפה והחזקתו ובדלותו מעדת ישראל כל דבר זה צריך חיזוק שלא יכול כל שוכר חסר דעת לבטל תורת מתע"ה ואם יעמוד במרדו ולא יקבל דין מנודה כשלמי אני גוזר עליו נמלות ארוחתו כמלך ירא"ה שיתן אלף זוז לצורך הציבור ואני גוזר עליך ר' שתמסור כתבי זה לגבאי העיר שיגבה ממנו קנס הנאמר ואם כל זה לא יועיל גוזרני עליך שתודיעני הכל ואלוה נגזרו בכל הקהלות ספרד וגם יודע אותו לומר בדין אבן שמרה כי אנו חייבין למסור נפשותינו על תורת האלקים ולגבור עיסה הרעה מקרבנו ואתה שלום וכל"ל כ"ם כנפש ד"ם והנני אשר בן הר' יחיאל זצ"ל:

פאר די וואס זענען מוחה צו מאכן אן עירוב זענען מיר דא מעתיק דעם לשון פון הייליגן שו"ת הרא"ש ז"ל (כלל כ"א און כ"ב) וואס ער איז געווען דער פוסק פון כל חכמי אשכנז, און זיין פסק איז אנגענומען להלכה פון אלע פוסקים ראשונים ואחרונים.

שו"ת רבינו אשר כלל עשרים ואחד

תשובה על אשר רצה לבוא מאליו מענין העירוב. אמר רבי יעקב ברבי יהודה דטוליטולה כבר כתבתי לך על ענין העירוב שנהגו בכל גליות ישראל להתיר מבואותיהם המפולשין בין העומדים בצורת פתח ואתה הפרת אותו לקבל פריצים וכתבת לי דלתותיך ואני שהעתקתי שאין בהם ממש · והאריכות שהחזיר כך ואמר לקבל שיתקנו מבואותיהם כאשר נהגו עפ"י גדוליהם והנה הגיד לי שאתה עומד במרדך ואתה מכשיל את הרבים בחלול שבת לכן אני גוזר עליך אחר שיתגלה לך כתב זה בעדים שתתקן המבואות המפולשין לרשות הרבים של נכרים בצורת פתח תוך שבוע אחר שתגלה כתב זה ואם לא תתקן המבואות כאשר נהגתי אני מנדה אותך · ואם היה בימי הסנהדרין היו ממיתין אותך כי אתה בא לעקור תלמוד שסידר רב אשי ונתפשט על כל ישראל שהוא עד סוף הס"ה · ואתם שמתי ז"ל ואם תאמר שמה חיים עד שבה לכן חזור בך ואל תעשה תורה תגר רצע ע"ע. נאם אשר בן כ"ר יחיאל ז"ל:

מה שכתבת במבואות הפתוחין אלו באלו אם צריכין לכלן צורת פתח מפום דלא ללמוד שמעתי"י ז"ל בשם רבי יצחק שצריך צורת פתח תורתו כמפולש וצריך צורת פתח בשתיהמותיו דסיעא דוקא בשסתומותיהם נופל לרשות הרבים אבל באלו שמבואות סתומים שפתוחים זה לזה ואין הסקום של אחד מהם נוטה לרשות הרבים של סעיר מהם אין צריך שום תיקון בשתיהמותיו אלא חוקה כלומר כשלעמת מהם שסתומותיהן נוטה לר"ה הרי יותר כיון שפתיחת במבוי שעומן לרשות הרבים הרי אותו מבוי שפתחם אליו כשתיהמותיו הכ"נ נפתח לרשות הרבים וכן מבוי הפתוח לאותו מבוי וכן כלן אין חילוק:

שלומך יגדל ונשגב כבוד רבי יעקב ס"ט בר יצחק ס"ט · שכתב בשלוחי לאותו חסר תוה ולהצר ולאמר הגוס לו ואם לא יחזור בו אני אתירה בך ואת כל סקהל שיסעו בו נידוי כלותו כמשוגע יעקב בר מפה והחזקתו ובדלותו מעדת ישראל כל דבר זה צריך חיזוק שלא יכול כל שוכר חסר דעת לבטל תורת מתע"ה ואם יעמוד במרדו ולא יקבל דין מנודה כשלמי אני גוזר עליו נמלות ארוחתו כמלך ירא"ה שיתן אלף זוז לצורך הציבור ואני גוזר עליך ר' שתמסור כתבי זה לגבאי העיר שיגבה ממנו קנס הנאמר ואם כל זה לא יועיל גוזרני עליך שתודיעני הכל ואלוה נגזרו בכל הקהלות ספרד וגם יודע אותו לומר בדין אבן שמרה כי אנו חייבין למסור נפשותינו על תורת האלקים ולגבור עיסה הרעה מקרבנו ואתה שלום וכל"ל כ"ם כנפש ד"ם והנני אשר בן הר' יחיאל זצ"ל:

פאר די וואס זענען מוחה צו מאכן אן עירוב זענען מיר דא מעתיק דעם לשון פון הייליגן שו"ת הרא"ש ז"ל (כלל כ"א און כ"ב) וואס ער איז געווען דער פוסק פון כל חכמי אשכנז, און זיין פסק איז אנגענומען להלכה פון אלע פוסקים ראשונים ואחרונים.

שו"ת רבינו אשר כלל עשרים ואחד

תשובה על אשר רצה לבוא מאליו מענין העירוב. אמר רבי יעקב ברבי יהודה דטוליטולה כבר כתבתי לך על ענין העירוב שנהגו בכל גליות ישראל להתיר מבואותיהם המפולשין בין העומדים בצורת פתח ואתה הפרת אותו לקבל פריצים וכתבת לי דלתותיך ואני שהעתקתי שאין בהם ממש · והאריכות שהחזיר כך ואמר לקבל שיתקנו מבואותיהם כאשר נהגו עפ"י גדוליהם והנה הגיד לי שאתה עומד במרדך ואתה מכשיל את הרבים בחלול שבת לכן אני גוזר עליך אחר שיתגלה לך כתב זה בעדים שתתקן המבואות המפולשין לרשות הרבים של נכרים בצורת פתח תוך שבוע אחר שתגלה כתב זה ואם לא תתקן המבואות כאשר נהגתי אני מנדה אותך · ואם היה בימי הסנהדרין היו ממיתין אותך כי אתה בא לעקור תלמוד שסידר רב אשי ונתפשט על כל ישראל שהוא עד סוף הס"ה · ואתם שמתי ז"ל ואם תאמר שמה חיים עד שבה לכן חזור בך ואל תעשה תורה תגר רצע ע"ע. נאם אשר בן כ"ר יחיאל ז"ל:

מה שכתבת במבואות הפתוחין אלו באלו אם צריכין לכלן צורת פתח מפום דלא ללמוד שמעתי"י ז"ל בשם רבי יצחק שצריך צורת פתח תורתו כמפולש וצריך צורת פתח בשתיהמותיו דסיעא דוקא בשסתומותיהם נופל לרשות הרבים אבל באלו שמבואות סתומים שפתוחים זה לזה ואין הסקום של אחד מהם נוטה לרשות הרבים של סעיר מהם אין צריך שום תיקון בשתיהמותיו אלא חוקה כלומר כשלעמת מהם שסתומותיהן נוטה לר"ה הרי יותר כיון שפתיחת במבוי שעומן לרשות הרבים הרי אותו מבוי שפתחם אליו כשתיהמותיו הכ"נ נפתח לרשות הרבים וכן מבוי הפתוח לאותו מבוי וכן כלן אין חילוק:

שלומך יגדל ונשגב כבוד רבי יעקב ס"ט בר יצחק ס"ט · שכתב בשלוחי לאותו חסר תוה ולהצר ולאמר הגוס לו ואם לא יחזור בו אני אתירה בך ואת כל סקהל שיסעו בו נידוי כלותו כמשוגע יעקב בר מפה והחזקתו ובדלותו מעדת ישראל כל דבר זה צריך חיזוק שלא יכול כל שוכר חסר דעת לבטל תורת מתע"ה ואם יעמוד במרדו ולא יקבל דין מנודה כשלמי אני גוזר עליו נמלות ארוחתו כמלך ירא"ה שיתן אלף זוז לצורך הציבור ואני גוזר עליך ר' שתמסור כתבי זה לגבאי העיר שיגבה ממנו קנס הנאמר ואם כל זה לא יועיל גוזרני עליך שתודיעני הכל ואלוה נגזרו בכל הקהלות ספרד וגם יודע אותו לומר בדין אבן שמרה כי אנו חייבין למסור נפשותינו על תורת האלקים ולגבור עיסה הרעה מקרבנו ואתה שלום וכל"ל כ"ם כנפש ד"ם והנני אשר בן הר' יחיאל זצ"ל:

פאר די וואס זענען מוחה צו מאכן אן עירוב זענען מיר דא מעתיק דעם לשון פון הייליגן שו"ת הרא"ש ז"ל (כלל כ"א און כ"ב) וואס ער איז געווען דער פוסק פון כל חכמי אשכנז, און זיין פסק איז אנגענומען להלכה פון אלע פוסקים ראשונים ואחרונים.

שו"ת רבינו אשר כלל עשרים ואחד

תשובה על אשר רצה לבוא מאליו מענין העירוב. אמר רבי יעקב ברבי יהודה דטוליטולה כבר כתבתי לך על ענין העירוב שנהגו בכל גליות ישראל להתיר מבואותיהם המפולשין בין העומדים בצורת פתח ואתה הפרת אותו לקבל פריצים וכתבת לי דלתותיך ואני שהעתקתי שאין בהם ממש · והאריכות שהחזיר כך ואמר לקבל שיתקנו מבואותיהם כאשר נהגו עפ"י גדוליהם והנה הגיד לי שאתה עומד במרדך ואתה מכשיל את הרבים בחלול שבת לכן אני גוזר עליך אחר שיתגלה לך כתב זה בעדים שתתקן המבואות המפולשין לרשות הרבים של נכרים בצורת פתח תוך שבוע אחר שתגלה כתב זה ואם לא תתקן המבואות כאשר נהגתי אני מנדה אותך · ואם היה בימי הסנהדרין היו ממיתין אותך כי אתה בא לעקור תלמוד שסידר רב אשי ונתפשט על כל ישראל שהוא עד סוף הס"ה · ואתם שמתי ז"ל ואם תאמר שמה חיים עד שבה לכן חזור בך ואל תעשה תורה תגר רצע ע"ע. נאם אשר בן כ"ר יחיאל ז"ל:

מה שכתבת במבואות הפתוחין אלו באלו אם צריכין לכלן צורת פתח מפום דלא ללמוד שמעתי"י ז"ל בשם רבי יצחק שצריך צורת פתח תורתו כמפולש וצריך צורת פתח בשתיהמותיו דסיעא דוקא בשסתומותיהם נופל לרשות הרבים אבל באלו שמבואות סתומים שפתוחים זה לזה ואין הסקום של אחד מהם נוטה לרשות הרבים של סעיר מהם אין צריך שום תיקון בשתיהמותיו אלא חוקה כלומר כשלעמת מהם שסתומותיהן נוטה לר"ה הרי יותר כיון שפתיחת במבוי שעומן לרשות הרבים הרי אותו מבוי שפתחם אליו כשתיהמותיו הכ"נ נפתח לרשות הרבים וכן מבוי הפתוח לאותו מבוי וכן כלן אין חילוק:

שלומך יגדל ונשגב כבוד רבי יעקב ס"ט בר יצחק ס"ט · שכתב בשלוחי לאותו חסר תוה ולהצר ולאמר הגוס לו ואם לא יחזור בו אני אתירה בך ואת כל סקהל שיסעו בו נידוי כלותו כמשוגע יעקב בר מפה והחזקתו ובדלותו מעדת ישראל כל דבר זה צריך חיזוק שלא יכול כל שוכר חסר דעת לבטל תורת מתע"ה ואם יעמוד במרדו ולא יקבל דין מנודה כשלמי אני גוזר עליו נמלות ארוחתו כמלך ירא"ה שיתן אלף זוז לצורך הציבור ואני גוזר עליך ר' שתמסור כתבי זה לגבאי העיר שיגבה ממנו קנס הנאמר ואם כל זה לא יועיל גוזרני עליך שתודיעני הכל ואלוה נגזרו בכל הקהלות ספרד וגם יודע אותו לומר בדין אבן שמרה כי אנו חייבין למסור נפשותינו על תורת האלקים ולגבור עיסה הרעה מקרבנו ואתה שלום וכל"ל כ"ם כנפש ד"ם והנני אשר בן הר' יחיאל זצ"ל:

פאר די וואס זענען מוחה צו מאכן אן עירוב זענען מיר דא מעתיק דעם לשון פון הייליגן שו"ת הרא"ש ז"ל (כלל כ"א און כ"ב) וואס ער איז געווען דער פוסק פון כל חכמי אשכנז, און זיין פסק איז אנגענומען להלכה פון אלע פוסקים ראשונים ואחרונים.

שו"ת רבינו אשר כלל עשרים ואחד

תשובה על אשר רצה לבוא מאליו מענין העירוב. אמר רבי יעקב ברבי יהודה דטוליטולה כבר כתבתי לך על ענין העירוב שנהגו בכל גליות ישראל להתיר מבואותיהם המפולשין בין העומדים בצורת פתח ואתה הפרת אותו לקבל פריצים וכתבת לי דלתותיך ואני שהעתקתי שאין בהם ממש · והאריכות שהחזיר כך ואמר לקבל שיתקנו מבואותיהם כאשר נהגו עפ"י גדוליהם והנה הגיד לי שאתה עומד במרדך ואתה מכשיל את הרבים בחלול שבת לכן אני גוזר עליך אחר שיתגלה לך כתב זה בעדים שתתקן המבואות המפולשין לרשות הרבים של נכרים בצורת פתח תוך שבוע אחר שתגלה כתב זה ואם לא תתקן המבואות כאשר נהגתי אני מנדה אותך · ואם היה בימי הסנהדרין היו ממיתין אותך כי אתה בא לעקור תלמוד שסידר רב אשי ונתפשט על כל ישראל שהוא עד סוף הס"ה · ואתם שמתי ז"ל ואם תאמר שמה חיים עד שבה לכן חזור בך ואל תעשה תורה תגר רצע ע"ע. נאם אשר בן כ"ר יחיאל ז"ל:

מה שכתבת במבואות הפתוחין אלו באלו אם צריכין לכלן צורת פתח מפום דלא ללמוד שמעתי"י ז"ל בשם רבי יצחק שצריך צורת פתח תורתו כמפולש וצריך צורת פתח בשתיהמותיו דסיעא דוקא בשסתומותיהם נופל לרשות הרבים אבל באלו שמבואות סתומים שפתוחים זה לזה ואין הסקום של אחד מהם נוטה לרשות הרבים של סעיר מהם אין צריך שום תיקון בשתיהמותיו אלא חוקה כלומר כשלעמת מהם שסתומותיהן נוטה לר"ה הרי יותר כיון שפתיחת במבוי שעומן לרשות הרבים הרי אותו מבוי שפתחם אליו כשתיהמותיו הכ"נ נפתח לרשות הרבים וכן מבוי הפתוח לאותו מבוי וכן כלן אין חילוק:

שלומך יגדל ונשגב כבוד רבי יעקב ס"ט בר יצחק ס"ט · שכתב בשלוחי לאותו חסר תוה ולהצר ולאמר הגוס לו ואם לא יחזור בו אני אתירה בך ואת כל סקהל שיסעו בו נידוי כלותו כמשוגע יעקב בר מפה והחזקתו ובדלותו מעדת ישראל כל דבר זה צריך חיזוק שלא יכול כל שוכר חסר דעת לבטל תורת מתע"ה ואם יעמוד במרדו ולא יקבל דין מנודה כשלמי אני גוזר עליו נמלות ארוחתו כמלך ירא"ה שיתן אלף זוז לצורך הציבור ואני גוזר עליך ר' שתמסור כתבי זה לגבאי העיר שיגבה ממנו קנס הנאמר ואם כל זה לא יועיל גוזרני עליך שתודיעני הכל ואלוה נגזרו בכל הקהלות ספרד וגם יודע אותו לומר בדין אבן שמרה כי אנו חייבין למסור נפשותינו על תורת האלקים ולגבור עיסה הרעה מקרבנו ואתה שלום וכל"ל כ"ם כנפש ד"ם והנני אשר בן הר' יחיאל זצ"ל:

פאר די וואס זענען מוחה צו מאכן אן עירוב זענען מיר דא מעתיק דעם לשון פון הייליגן שו"ת הרא"ש ז"ל (כלל כ"א און כ"ב) וואס ער איז געווען דער פוסק פון כל חכמי אשכנז, און זיין פסק איז אנגענומען להלכה פון אלע פוסקים ראשונים ואחרונים.

שו"ת רבינו אשר כלל עשרים ואחד

תשובה על אשר רצה לבוא מאליו מענין העירוב. אמר רבי יעקב ברבי יהודה דטוליטולה כבר כתבתי לך על ענין העירוב שנהגו בכל גליות ישראל להתיר מבואותיהם המפולשין בין העומדים בצורת פתח ואתה הפרת אותו לקבל פריצים וכתבת לי דלתותיך ואני שהעתקתי שאין בהם ממש · והאריכות שהחזיר כך ואמר לקבל שיתקנו מבואותיהם כאשר נהגו עפ"י גדוליהם והנה הגיד לי שאתה עומד במרדך ואתה מכשיל את הרבים בחלול שבת לכן אני גוזר עליך אחר שיתגלה לך כתב זה בעדים שתתקן המבואות המפולשין לרשות הרבים של נכרים בצורת פתח תוך שבוע אחר שתגלה כתב זה ואם לא תתקן המבואות כאשר נהגתי אני מנדה אותך · ואם היה בימי הסנהדרין היו ממיתין אותך כי אתה בא לעקור תלמוד שסידר רב אשי ונתפשט על כל ישראל שהוא עד סוף הס"ה · ואתם שמתי ז"ל ואם תאמר שמה חיים עד שבה לכן חזור בך ואל תעשה תורה תגר רצע ע"ע. נאם אשר בן כ"ר יחיאל ז"ל:

מה שכתבת במבואות הפתוחין אלו באלו אם צריכין לכלן צורת פתח מפום דלא ללמוד שמעתי"י ז"ל בשם רבי יצחק שצריך צורת פתח תורתו כמפולש וצריך צורת פתח בשתיהמותיו דסיעא דוקא בשסתומותיהם נופל לרשות הרבים אבל באלו שמבואות סתומים שפתוחים זה לזה ואין הסקום של אחד מהם נוטה לרשות הרבים של סעיר מהם אין צריך שום תיקון בשתיהמותיו אלא חוקה כלומר כשלעמת מהם שסתומותיהן נוטה לר"ה הרי יותר כיון שפתיחת במבוי שעומן לרשות הרבים הרי אותו מבוי שפתחם אליו כשתיהמותיו הכ"נ נפתח לרשות הרבים וכן מבוי הפתוח לאותו מבוי וכן כלן אין חילוק:

שלומך יגדל ונשגב כבוד רבי יעקב ס"ט בר יצחק ס"ט · שכתב בשלוחי לאותו חסר תוה ולהצר ולאמר הגוס לו ואם לא יחזור בו אני אתירה בך ואת כל סקהל שיסעו בו נידוי כלותו כמשוגע יעקב בר מפה והחזקתו ובדלותו מעדת ישראל כל דבר זה צריך חיזוק שלא יכול כל שוכר חסר דעת לבטל תורת מתע"ה ואם יעמוד במרדו ולא יקבל דין מנודה כשלמי אני גוזר עליו נמלות ארוחתו כמלך ירא"ה שיתן אלף זוז לצורך הציבור ואני גוזר עליך ר' שתמסור כתבי זה לגבאי העיר שיגבה ממנו קנס הנאמר ואם כל זה לא יועיל גוזרני עליך שתודיעני הכל ואלוה נגזרו בכל הקהלות ספרד וגם יודע אותו לומר בדין אבן שמרה כי אנו חייבין למסור נפשותינו על תורת האלקים ולגבור עיסה הרעה מקרבנו ואתה שלום וכל"ל כ"ם כנפש ד"ם והנני אשר בן הר' יחיאל זצ"ל:

באר מים חיים

עירוב מורה הכחשה על מינות ואפיקורסות, ועל ידי העירוב נמשך שפע וברכה לעליונים ותחתונים

הנה כתבנו במקום אחר בפירוש אומרם ז"ל (שבת י"ד ע"ב) בשעה שתיקן שלמה עירובין ונטילת ידים יצא בת קול ואמר בני אם חכם לבך וגו', ולכאורה צריך הבנה מה חכמה נראה בתקנות הללו, וצדיק או חסיד היה לו לקרות על הדבר הזה, ואמנם כי הנה סוד נטילת ידים מורה על חיבור ויחוד עשרה מדות הידועים שהם עשרה מאמרות שבהן נברא העולם כמאמר חז"ל (אבות ה', א') ועליהם אמרו חז"ל (חגיגה י"ב.) בעשרה דברים נברא העולם בחכמה ובתבונה וכו', וכל עבודתינו בתפילה ותורה ובמצוות ומעשים טובים הכל סובב הולך על יחוד עשר מדות הללו, כי הקב"ה וברוך שמו הלא הוא הטוב ומיטיב לכל, וחפץ חסד הוא ורוצה להשפיע תמיד כל מיני טובות וברכות לעולמו, ואך כי אין הברכה שורה כי אם על דבר שלם, וח"ו כאשר נעשה פירוד בין המדות הללו על ידי עוונות התחתונים המבדילים בין מדה למדה, אז נרגן מפריד אלוף אלופו של עולם מהמדות הללו כי לא תרד הברכה על חצי דבר שהוא בפרודא ח"ו, ועל הדבר הזה תיקן שלמה נטילת ידים, כי עשר אצבעות הידים ידוע שמורין על עשר מדות הללו כמו שאיתא (בספר יצירה ברכות משנה ג') ותיקן שלמה שיהיו נוטלין אותן ולנשאם למעלה למעלה בכדי לקרב אחד אל אחד ביחודא שלים ולקשר אותם אל מאצילם בוראם יוצרם אף עשאם ברוך הוא, וזה תכלית השלימות של כל עבודתנו ועשייתנו בעולם הזה ובזה נזכה ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח וכו'. ועל כן אמרו חז"ל (סוטה ל"ח.) שברכת כהנים צריכה להיות דוקא בנשיאת כפים שנאמר (ויקרא ט', כ"ב) וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וכן נפסקה הלכה (ברמב"ם פרק י"ד מהלכות תפילה וטור שולחן ערוך סימן קכ"ח סעיף י"ב) כי לא תרד הברכה וההשפעה הנכבדה כי אם בחיבור ויחוד המדות הללו אחד אל אחד ולנטלם ולנשאם ולקשרם למקורם אשר משם נמשכו, ואז הם מושכים משם כל מיני ברכות וישועות, וחיבור ויחוד י' אצבעות הידים ונשיאתם למעלה דומזים אל הדבר הזה, ועל כן מבואר שם שצריך יד הימין להיות גבוה קצת מיד שמאלית כי ה' אצבעות הימין מורים על ה' החסדים שבמדות הללו ויד שמאלית על הה' גבורות ואנו מגביהין הימין למעלה להראות שהימין יהיה בראש ותוגבר על השמאל והגבורות יוכללו ויתאחדו בהחסדים והחסדים יהיו גוברין בעולם:

וגם עירוב מורה שהוא לערב ולקשר כל בחינות המדות שהם בחינת דין ורחמים, אשר האפיקורסים אומרים מי שברא זה לא ברא זה מי שברא טוב לא ברא רע מי שברא אור וכו' כנודע, ועירוב ידוע מכוונות האר"י ז"ל שהוא ע"ב רי"ו ע"ב מספר חסד ורי"ו מספר גבורה, ועשה שלמה משניהם תיבה אחת להכחיש אמונות הכוזבות וליחד שמו יתברך בכל המעשים הן בחסדים הן בדינים כי כולם מאל אחד ניתנו, ואין יחיד כיחודו, ועל ידי זה מתכללים הדינים בחסדי ה' ויורד רוב ברכה ושפע מחי העולמים ברוך הוא לכל העולמות עליונים ותחתונים, ועל כן אמרו אליו בני אם חכם לבך, כי תיבת חכם מורה על יחוד עשר ספירות הנזכרים, כי הכ' מורה על כתר עליון והמ' על מדת המלכות שאותיות הללו נתונים בראשיהם, והח' מורה על שמונה ספירות אשר ביניהם, והמיחדם הוא הנקרא בשם חכם, כי זה הוא החכמה האמיתית ליחד ולחבר ארץ לשמים לקשט את הכלה בחינת חכמה תתאה וחכמה עילאה ליחד הכל לאחד.

(באר מים חיים פרשת יתרו)

הגה"ק בעל אבני נזר מסאכאטשוב זי"ע:

"והמתעקש בזה ומונע מלהעמיד העירובין, הוא מחטיא את הרבים ועתיד ליתן את הדין, ושמח לבי שלמעשה לא מלאה לבם של המתעקשים מלהפריע את המעמידים העירובין ממעשיהם"

(שו"ת אבני נזר אורח חיים סימן רס"ו)

תפלה מספר הקדוש ליקוטי תפילות – אחד היה אברהם

מיוסד ע"פ תורה "אחד היה אברהם" בתחילת ליקוטי מוהר"ן תנינא

"פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי, שָׁקַדְתִּי וָאֶהְיֶה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל גָּג", רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מָה אוֹמַר מָה אֲדַבֵּר, "הַבֵּט יָמִין וּרְאֵה וְאֵין לִי מַכִּיר, אָבַד מָנוֹס מִמֶּנִּי, אֵין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי זָעַקְתִּי אֵלֶיךָ יְהוָה, אָמַרְתִּי אַתָּה מַחְסִי, חֶלְקִי בְּאֶרֶץ הַחַיִּים הַקְשִׁיבָה אֶל רִנָּתִי כִּי דַלּוֹתִי מְאֹד, הַצִּילֵנִי מֵרוֹדְפַי כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי".

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, עֶצֶם הָאֱמֶת וְחָפֵץ בֶּאֱמֶת, קָרוֹב לְקוֹרְאָיו בֶּאֱמֶת, אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ אֶת כָּל הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עִמִּי בְּכָל יוֹם וָיוֹם, מִי וָמִי הָעוֹמְדִים עָלַי בְּכָל יוֹם בְּגַשְׁמִיּוּת וּבְרוּחָנִיּוּת לִמְנֹעַ וּלְעַכֵּב אוֹתִי חַס וְשָׁלוֹם מִדֶּרֶךְ הַחַיִּים "יְהוָה מָה רַבּוּ צָרָי רַבִּים קָמִים עָלָי", אַתָּה יוֹדֵעַ בְּכַמָּה מִינֵי מְנִיעוֹת וְעִכּוּבִים וַהֲסָתוֹת וּפִתּוּיִים וּבִלְבּוּלִים שֶׁמִּתְגַּבְּרִים עָלַי בְּכָל עֵת לִמְנֹעַ אוֹתִי חַס וְשָׁלוֹם מִדֶּרֶךְ הָאֱמֶת מִלְּהִתְקָרֵב אֵלֶיךָ וְלִירֵאֶיךָ וְלַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וּבְעֶצֶם שִׁפְלוּתִי וְרִבּוּי עֲווֹנוֹתַי וְעֹצֶם פִּזּוּר נַפְשִׁי וּבִלְבּוּל דַּעְתִּי שֶׁיֵּשׁ לִי מִמֶּנִּי בְּעַצְמִי, עוֹד הֵם מִתְגַּבְּרִים וּמִתְגָּרִים בִּי בְּכָל עֵת הַמְּנִיעוֹת וְהָעִכּוּבִים מִכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, הֵן הַמְּנִיעוֹת מִבְּנֵי הַבַּיִת וְהַקְּרוֹבִים, הֵן הַמְּנִיעוֹת מִשְּׁאָר בְּנֵי הָעוֹלָם מֵרִבּוּי הַשִּׁנּוּי דֵּעוֹת וְהַמַּחֲלֹקֶת שֶׁבָּעוֹלָם עַל נְקֻדַּת הָאֱמֶת לַאֲמִתּוֹ.

וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים אֱמֶת, עָזְרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי, וְחַזְּקֵנִי וְאַמְּצֵנִי בַּעֲבוֹדָתְךָ בֶּאֱמֶת, וְזַכֵּנִי לְהִתְקָרֵב לִירֵאֶיךָ וּתְמִימֶיךָ הַהוֹלְכִים בִּדְרָכֶיךָ בֶּאֱמֶת, וְלֹא יִהְיֶה כֹּחַ לְשׁוּם אָדָם שֶׁבָּעוֹלָם לִמְנֹעַ אוֹתִי מִדֶּרֶךְ הָאֱמֶת בְּשׁוּם אֹפֶן בָּעוֹלָם, יִהְיֶה מִי שֶׁיִּהְיֶה, הֵן קָרוֹב, הֵן רָחוֹק, וּתְחַזֵּק אֶת דַּעְתִּי בֶּאֱמוּנָתְךָ תָּמִיד, וְאֶהְיֶה דוֹמֶה בְּעֵינַי כְּאִלּוּ אֲנִי יָחִיד בָּעוֹלָם כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם", וְלֹא אֶשְׁמַע כְּלָל, וְלֹא אֶסְתַּכֵּל, עַל שׁוּם מוֹנֵעַ וּמְעַכֵּב וּמַלְעִיג וּמִתְלוֹצֵץ וּמְבַלְבֵּל בָּעוֹלָם, וְלֹא יוּכַל שׁוּם אָדָם לְבַלְבֵּל אוֹתִי מִדֶּרֶךְ הָאֱמֶת וְהַיָּשָׁר, אֲפִלּוּ גְּדוֹלִים מִמֶּנִּי וְצַדִּיקִים כְּנֶגְדִּי, רַק אֶזְכֶּה לְהִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת כְּפִי מַה שֶּׁלִּמַּדְתַּנִי מִנְּעוּרַי עַל יְדֵי רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים הָאֲמִתִּיִּים.

וְאֶהְיֶה רָגִיל לוֹמַר בְּנַפְשִׁי שֶׁאֵינִי יוֹדֵעַ כְּלָל מַה נַּעֲשָׂה בָּעוֹלָם עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, רַק אֲנִי בְּתֻמִּי אֵלֵךְ בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת כְּפִי מַדְרֵגָתִי כַּאֲשֶׁר לִמַּדְתַּנִי עַל יְדֵי בְּחִירֵי צַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים שֶׁהֵם נְקֻדַּת הָאֱמֶת שֶׁבְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְלֹא אֶסְתַּכֵּל עַל שׁוּם דֵּעָה וְרָצוֹן שֶׁהוּא נֶגֶד רְצוֹנָם שֶׁהוּא רְצוֹנְךָ בֶּאֱמֶת, וַאֲפִלּוּ כְּשֶׁיִּהְיֶה הַהֶכְרֵחַ לְהִתְוַעֵד עִם בְּנֵי הָאָדָם וּלְדַבֵּר עִמָּהֶם, הֵן בְּמִלֵּי דִשְׁמַיָּא, וְהֵן בְּמִלֵּי דְעָלְמָא, אַף עַל פִּי כֵן לֹא יְבַלְבֵּל דַּעְתִּי מִן הָאֱמֶת לַאֲמִתּוֹ כְּלָל, וְאֶזְכֶּה לְקַיֵּם בֶּאֱמֶת מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: "מִי לִי בַשָּׁמָיִם וְעִמְּךָ לֹא חָפַצְתִּי בָאָרֶץ" יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי, חֲזַק.

(ליקוטי תפלות, תפלה קמט)

מכתב וחזיון נורא על המצב שבדורינו, ומה שצריכים לעשות תיכף ומיד, שיקרב לנו השם משיחו התמים בב״א

ב״ה, יום ב׳ לסדר ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו, א״ך תמוז תשס״ג לפ״ק

לכבוד הבי״ד החשוב, **״בי״ד מיוחד לעניני חיזוק הדת, בפרט לחזק תקנת שלמה המלך עליו השלום״!**

ראיתי הגליון שלכם, וממש נהניתי מזה מאוד מאוד. הייתי בימים האחרונים שבור ורצוץ עד למאוד, ממש בבחינת ״לא אכלתי ולא שתיתי לא ישנתי במטה וכו׳״, בלי גוזמא ממש.

כלפי מה הדברים אמורים!!! אני לא חסיד סאטמאר וגם לא וויזניץ ולא בעלז וכו׳ וכו׳, רק יהודי חסידי פשוט מאוד, ונתחנכתי על הדרך הישן שדרכו בו אבותינו מעולם, הכל הכל על דרך הישן, בלבוש, בכשרות, בהשקפה, בחסידות וכו׳ וכו׳, ואבי זצ״ל נבג״מ נתן בנו חינוך עז לעמוד כנגד כל ההשקפות זרות הזורמים מבחוץ, נכלל בזה כל הפארטייען, ובפרט בעניני לבוש, וגם לרבות עניני אמונה על דרך ישראל סבא, אבי זצ״ל דיבר עמנו כמעט בכל יום מעניני ציונות ואגודה, והיה ממאס אותם במוקצה מחמת מיאוס ממש, ולמד אותנו להתבדל מרשעים וגירוריהם, ולא להמשך אחריהם, וחיזק אותנו מאוד ללמוד תמיד בספר הקדוש **״וויואל משה״** ולילך בשיטתו הקדושה, על אף שלא היה במיוחד מחסידיו, עם כל זה דיבר בכל פעם בשבחו, ושהוא היה הצדיק האחרון בזמנינו שגילה האמת בלי שום פחד ומורא וכו׳. וגם צוה אותנו בצוואה שלו שהשאיר ממש קודם פטירתו, שלא להתערב בשום עניני מחלוקת ופאליטיק וכו׳, רק בכל ענינים לעמוד מבחוץ, ולהתפלל על כל צעד ושעל שלא להכשל בעניני יהדות.

כך עבר עלי כמעט עשר שנה כולם שוין לטובה. הגם שהיה לי בכל פעם נסיונות להתערב עם הפאליטיק, בפרטי פרטיות ד׳ שנים האחרונים שעבר מה שעבר ב׳סאטמאר׳ וכו׳, אבל עמדתי בכל פעם מבחוץ, וככה אני מגדל בעז״ה בני ובנותי על דרך התורה וטהרה ברוח ישראל סבא.

אבל מה אעשה בשלשה חדשים האחרונים שממש רעדה אחזתני, שאני רואה בכל יום ויום שהיהדות הולך מטה מטה ממש, ובבית המדרש שלנו מדברים בכל יום כפירה ומינות ממש, כמו הצדוקים שהאמינו רק בתורה שבכתב וכפרו בתורה שבעל פה, ככה גם כאן אצל בית המדרש שלנו, מדברים בכל יום רח״ל מה שמדברים, ואין פוצה פה ומצפצף, ואין לנו להשען רק על אבינו שבשמים.

ואם תשאלו מה שונה כאן מכל הפאליטיק שהיה בעבר, אגלה לכם כאן חזיון שראיתי בשבוע העבר בחזוותא דלילה בנפול תרדמה על כל האנשים, ואין זה גוזמא ובָאבָא מעשיות רק אמת לאמיתו.

ראיתי בספה״ק ליקוטי עצות ערך התבודדות אות י״א, וז״ל כשהאדם מתבודד ומפרש שיחתו וצערו לפני השם יתברך ומתודה ומתחרט על גודל הפגמים שפגם, **אזי גם השכינה כנגדו מפרשת לפניו שיחתה וצערה**, כי כל פגם ופגם שפגם בנשמתו, פגם אצלה כביכול, והיא מנחמת אותו שתבקש תחבולות לתקן כל הפגמים, עכ״ל.

ונתעוררתי מאוד מזה הספר הקדוש להתבודד עם השי״ת בכל יום שיחתי וצערי, בפרט מה שעובר על כלל ישראל בגשמיות ורוחניות, שלא היה עוד עת כזאת מעת היתה ישראל לגוי. וכן ווידוי ותשובה וקבלה על לעתיד וכו׳.

וכן היה בזה הלילה בשבוע העבר, שהתפללתי כרגיל והייתי שופך שיח על מצבי ומצב ישראל בכלל ובפרט. פתאום בא אלי הארה עצומה מן השמים (אין אני רוצה להתגאות בזה ח״ו, משום שכל יהודי יכול לזכות לזה, כמו שכתוב בספר הנ״ל, וזה דבר פשוט מאוד, אדרבא בחון בעצמך וכו׳), הייתי מרגיש ממש כמו השכינה הקדושה בא אלי לפרש לפני כביכול שיחתה וצערה, והיתה כביכול בוכית מאוד מאוד, ושאלתי אותה למה אתה בוכית כל כך? **אמרה אלי בזה הלשון** (בלי הוספות וגרעון): מעת שלמה המלך עליו השלום, לא היתה לי כל כך צער כמו הזמן האחרון, עכשיו הזמן של ״חבלי משיח ממש״, וקרוב יום ד׳, והיה בזה השנה עת פקודה גדול, שכלל ישראל יפקדו בזה השנה עם בוא משיח ד׳.

וממש לא היתה (כביכול) יכולה לדבר אף דיבור אחד, רק היתה בוכה מאוד מאוד בדמעות שליש.

אחך כך אמרה אלי בזה הלשון: מעת שמלך שלמה על ישראל, ותיקן ״מצות עירובין״, היה לי על ידי זה בכל פעם **שמחה גדולה, וכמו שגילו חכמינו ז״ל** (שבת יד:): **בשעה שתיקן שלמה עירובין ונט״י ועירובין יצתה בת קול ואמרה בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני, חכם בני ושמח לבי ואשיבה חורפי דבר.** וזה כל ההתחזקות שלי בזמן הגלות שמקיימת אותי בגלותי ומשמחת ומנחמת אותי, רק מצות עירובין ונטילת ידים, שעל ידי שני המצות האלו יש לי קיום בגלותי הקשה. על אף שעובר אלי מיום שחרב בית המקדש, ימים קשים ומרים מאוד, אבל כל זמן שמקיימים ישראל שני המצות האלו נט״י ועירובין יש לי חיות וקיום.

וכיון שהיתה עכשיו עת פקודה לישראל, נשאלתי בשמים **״איזה זכותים מיוחדים יש עכשיו לישראל לפקוד אותם״**, ועניתי להבי״ד של מעלה בזה״ל: **שני מצות יש לישראל שנותנים לי שמחה וחיות וקיום בזמן הגלות, והם נטילת ידים ועירובין,** ישראל עם קדוש מקיימים כבר מצות ״נטילת ידים״ בהידור רב, וזה נותנת לי חיות מאוד מאוד בזמן הגלות הקשה, **אבל המצוה השניה של ״מצות עירובין״, יש מקומות בין ישראל שאין להם עירוב, ונכשלים בחילול שבת רח״ל ביודעים ובלא יודעים, אף שבאמת יש מקומות הרבה בישראל שיש להם עירוב ומקיים מצות עירובין בהידור רב, וזה היא באמת כל החיות שלי בזמן הגלות על ידי שישראל עם קדוש מקיימים מצות נט״י ועירובין כהידור רב, אבל יש מקום אחד בישראל שדרים הרבה יהודים קדושים, ומקיים כל המצות בהידור רב, ומה גם שיש לי מהם חיות רבה עד למאוד, משום שמקיימים כל המצות בלי שום פשרות ורוחות חדשות, רק הכל בדרך הישן שהלכו אבותיהם מעולם, ובפרט שמתבדלים מן הערב רב ומכל הכתות החדשות וכו׳, וחסרון היחיד שיש להם היא שאין להם עירוב ואין מקיימים מצות עירוב כבעי, ונכשלים בחילול שבת רח״ל.**

ככה המשיכה ואמרה: אמרתי להבי״ד של מעלה, יש לי עצה לזה, הקב״ה יערה רוח ממרום על כל יושבי המקום ההוא ובפרט על זקני הצדיקים והרבנים שבמקום ההוא, שיתעוררו לתקן תיקון עירובין במקום ההוא. **ועל ידי שיתקנו תיקון עירובין במקום ההוא, על ידי זה יהיה לי חיות וקיום גדול מאוד מאוד, ושמחה ותענוג עד אין קץ, ועל ידי זה יהיה לכלל ישראל זכות מיוחד שיפקדו עכשיו בביאת משיח צדקינו בב״א, עד כדי כך, שיהיו בבחינת ״כולם זכאים״.**

ענתה ואמרה לי יותר: אבל מה נעשה; תיכף ומיד העיר ד' רוח ממרום בהתעוררות גדול עד למאוד, וביותר זכו לזה ההתעוררות שני צדיקים וגדולים זקנים ששמשו כל צרכן, **והשתדלו לזה בהשתדלות גדולה עד למאוד, לתקן תיקוני עירובין במקום ההוא, ועשו כל מה שביכולתם במסירת נפש ממש עד כדי הכאה, וככה המשיכו הרבה יהודים לזכות גם כן בזכות הגדול הזה שיביא משיח תיכף ומיד.**

אבל....... אבל......... (בדמעות שליש מאוד ובפנים עצובות כביכול)......... **לא יכלה להמשיכה לדבר....... אבל התחזקה תיכף ומיד כביכול, ואמרה לי בדמעות שליש שבין עיניה, אבל.... אבל....** מה אעשה שהסטרא אחרא התגברה בהתגברות גדול מאוד, מכיון שיודע הבעל דבר שבא יומו, מה עשה, **הלך אצל הערב רב מעכבי הגאולה.... ופעל אצלם שיעשו כל מה שביכולתם להפריע התיקוני עירובין** שעשו שני הצדיקים הזקנים הנ"ל, ומה עשו הערב רב, **הלכו** אצל כל הרבנים שבמקום ההוא ושבגלילות ההוא, **ושיחדו אותם בממון, ופעלו אצלם שיעמודו מנגד כל ענייני תיקוני עירובין שבכל העולם כולו רח"ל, לא די שיפריעו ומיחאו לקיים מצות עירובין כתיקונה במקום ההוא ועל ידי זה יבוא משיח צדקינו בקרוב ממש, רק שיעמודו מנגד כל ענייני תיקוני עירובין שבכל העולם.**

ואח"כ הלך השטן, הוא המסית הוא המקטרג, להסית לפני אבינו שבשמים, ראה מה עשו בניך, **שלא די שפרעו והשביתו שלא יהיה לך נחת וקיום ושמחה ותענוג מקיום מצות עירובין במקום ההוא, רק שכופרים רח"ל במצות עירובין כולו, ועוקרים מסכת עירובין מן הש"ס רח"ל, וכו' וכו'.**

וככה היתה בוכית מאוד מאוד, שלקחו ממנה כל השמחה והחיות, ולא די בזה, רק שבכל יום ויום גוזלים ממנה החיות שלה, בכל יום על ידי ביטול מצות תיקוני עירובין שבמקום אחר רח"ל, יום אחד כנגד העירוב שבירושלים עיר הקודש, יום אחר מן העירוב שבמקום אחר, וככה רוצים לטרוף ממני כל השמחה והחיות שלי.

עניתי לה בזה הלשון: יהא שמך הגדול מבורך לעולם ולעולמי עולמים, הבטחת ואמרת שאין שמך הגדול יתקדש, **עד** שימחה זרעו של עמלק; ומה שאני מבין הוא שהערב רב שהם מזרע עמלק ממש, רוצים שיהיה להם שליטה על כל העולם כולו, מפני שהם יודעים שבאותו יום שיתגלה כבוד מלכותך עלינו, יבוטל כל המלכות שלהם וכל הפראפעגאנדע שלהם, וכל המלכות שלהם כרגע יאבדו, ומכיון שהם יודעים זאת, ממילא הם עושים כל מה שיכולים שמשיח צדקינו לא יבוא רחמנא ליצלן; על כן אני מבין שעכשיו הזמן ללחום עמהם בכלליות עם כל הרשעות שלהם, לא רק בפרטיות במצות עירובין, כמו שצוה אותנו השם בתורתו הקדושה "תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח", שצריכין ללחום עם עמלק למחות זכרם לגמרי.

אני מבטיח לך שבעזרתך הקדושה, אעשה כל מה שביכולתי ללחום עמהם, למחות כל רשעותם מתחת השמים, ודין קדימה **אתן ל"מצות תיקוני עירובין", מפני** שרק מזה **יש לך חיות וקיום ותענוג ונחת ושמחה בזמן הגלות הקשה, אבל כמו כן אלחום עמהם בעזרתך הקדושה ובזכות "שלמה המלך עליו השלום" שתיקן מצות עירובין, למחות שמם כליל מתחת השמים; ואקוה שעל ידי זה יחזור לך השמחה והתענוג במילואו, ועל ידי זה ישלח לנו השם משיחו התמים בב"א.**

ענתה ואמרה אלי בזה הלשון: בני החייתני החייתני, ומתנה זה אתן לך בשכר זה, שאעבר בך נשמת **"שלמה המלך"**, שרק על ידו תצליח המלחמה עם הערב רב זרע עמלק, שהוא היה גם כן מלך על על כל העולם, על עליונים ותחתונים, וכששלמה המלך עליו השלום ילחום עמהם, אזי ילחום עמהם בתקופה קצרה מאוד. ולא ימשוך הרבה זמן, שתיכף **ומיד** בזמן קצר יבוא גם כן **משיח בן יוסף**, והוא יגמור עמהם המלחמה, ואחר כך יבוא **אליהו מלאך הברית** לתקוע בשופר גדול ולבשר בשורות טובות על בוא משיח ה' בב"א.

עד כאן החזיון שלי בחזוותא **דלילה** בנפול תרדימה על כל האנשים; בבוקר קודם תפלת שחרית נפל אלי הארה עצומה מאוד מן השמים, והבנתי שזה מן הסתם נשמת שלמה המלך עליו השלום שנתעבר בי, ואני צריך תיכף ומיד להתחיל המלחמה עם זרע עמלקים הערב רב שבדורינו; וכך הולך בי מחשבה אחר מחשבה, עד שבפתאום ראיתי בבית המדרש הגליון שלכם **"מחזיקי הדת"**, והצצתי בו, ונעשיתי מלא שמחה, עד **שעשיתי נדר על אתר**, שאעשה כל ההשתדלות במסירת נפש ממש ללחום עם כל הערב רב שבדורינו, מפני שזה לא סתם פאליטיק שאבי זצ"ל צוה עלי שלא להתערב בזה, רק שבזה תלוי כל הגאולה של כלל ישראל, ואסור להסיח **דעת** אפילו רגע אחת מזו המלחמה; וכיון שראיתי הגליון שלכם ואני רואה ומבין שמן הסתם היה לכם גם כן כמו זו החזיון, ובפרט הגליון שלכם **"מחזיקי הדת על תיקון עירובין"** שזה מורה ששלמה המלך עליו השלום **עוד חי** וקים, שזה מורה על נשמתו, ואני חושב שמן הסתם היה לכם גם כן חזיונות כאלו, ונשמת שלמה המלך עליו השלום נתעבר גם כן בכם; וכיון שיש לנו נשמה אחת, **נחגוד עוז בכל הכוחות שלנו ללחום עם כל הערב רב שבדורינו, לבטל כל התחבולות שלהם, בפרטי פרטיות בעניני מצות "תיקוני עירובין" של כל ישראל בכל מקומות מושבותיהם, להקים עירובין בישראל אפילו במקום שרק יהודי אחד גר בו, כל שכן בערים הגדולים של אמעריקא, ובפרטי פרטיות "במקום ההוא" הנקרא ברוקלין ניו יארק יע"א, נשתדל ביחד בכל עוז שיהיה לא רק עירוב אחד במקום ההוא, רק אפילו מאה ואלף עירובין, מפני שזה הוא התענוג היחידי של השכינה הקדושה בזמן הזה בזמן גלותה, וזה הוא התקוה היחידי והעצה היחידי ללחום על ידי זה עם זרע עמלק, עד שימחו לגמרי מן העולם, בב"א.**

על כן אבקש מכם מאוד לפרסמו ברבים ולהפיצו בישראל, **ואקוה שזה יעזור לעשות תיקון גדול להכרית זרעו של עמלק**, וח"ו שלא נתעצל בזה, כמו שכתוב בתורה (שמות יז). והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק. וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש. ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב. ויאמר ד' אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים. ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי. ויאמר כי יד על כס יק מלחמה לד' בעמלק מדר דר.

משה ש. – מאנסי ניו יארק

אַ בריוו און אַ פאַרכטיגער חזיון אויפן מצב פון אונזער דור, און וואָס מען ברויך צו טוהן שוין תיכף ומיד, אַז השי"ת זאָל אונז דערנענטערן משיח צדקינו בב"א.

ב"ה יום ב' לסדר ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו, א"ך תמוז תשס"ג לפ"ק

לכבוד דעם חשובן בית דין "בית דין מיוחד לחזק תקנת שלמה המלך עליו השלום"!

איך האָב געזעהן אייער גליון, און ממש איך האָב זייער זייער הנאה געהאַט דערפון. אין די לעצטערע טעג בין איך געווען זייער שטאַרק צובראָכן און צוקלאַפּט, ממש אין דער בחינה פון "נישט עסן, נישט טרינקען, נישט שלאָפן אין אַ בעט", אא"וו, ממש אָן אַ גוזמא.

לגבי וועלכער זאַך זענען די דאָזיגע רייד געזאָגט געוואָרן!!! איך בין נישט קיין סאַטמאַרער חסיד, אויך נישט קיין וויזניצער, און נישט בעלז, אא"וו. נאָר זייער אַ פשוטער חסידישער איד, איך בין ערצויגן געוואָרן אויפן אַלטן וועג וואָס אונזערע עלטערן זענען געגאַנגען דערין פון אייביג אָן, אַלעס אַלעס אויפן אַלטן וועג, מיטן לבוש, מיט כשרות, מיט השקפה, מיט חסידישע זאַכן, אא"וו. און מיין טאַטע זצ"ל נבג"מ האָט אַריינגעגעבן אין אונז אַ שטאַרקן חינוך, צו שטיין אַנטקעגן אַלע פרעמדע השקפות וואָס שטראָמען פונדרויסן, אַריינגעכנט אַלע פאַרטייען, באַזונדער אין עניני לבוש, און אין עניני אמונה על דרך ישראל סבא.

מיין טאַטע זצ"ל פלעגט כמעט יעדן טאָג רעדן מיט אונז פון עניני ציונות מיט די אגודה, ער פלעגט זיי פאַרמיאוסן ממש מיט מוקצה מחמת מיאוס, ער האָט אונז אויסגעלערנט זיך אָפּצושיידן פון די רשעים און זייערע נאָכשלעפּערס, און נישט צו ווערן נאָכגעשלעפּט נאָך זיי. ער פלעגט אונז זייער מחזק זיין צו לערנען שטענדיג אין ספר הקדוש "ויואל משה", און צו גיין אין זיין הייליגן שיטה, כאָטש ער איז נישט געווען באַזונדער פון זיינע חסידים, מיט דעם אַלעם פלעגט ער שטענדיג רעדן בשבחו, און אַז ער איז געווען דער לעצטער צדיק פון אונזער צייט וואָס האָט מגלה געווען דעם אמת אָן קיין שום פחד ומורא אא"וו. אויך האָט ער אונז באַפוילן אין זיין צוואה וואָס ער האָט איבער געלאָזט ממש פאַר זיין פטירה, אַז מיר זאָלן זיך נישט מישן אין קיין שום ענינים פון מחלוקת און פּאָליטיק אא"וו, נאָר ביי אַלע ענינים צו שטיין פונדרויסן, און מתפלל צו זיין אויף יעדן טריט און שריט נישט געשטרויכלט צו ווערן ביי ענינים פון אידישקייט.

אַזוי איז אַדורכגעגאַנגען אויף מיר כמעט 10 יאָהר כולם שוין לטובה, כאָטש איך האָב יעדעס מאָהל געהאַט נסיונות זיך צו מישן מיטן פּאָליטיק, בפרטי פרטיות די לעצטע 4 יאָהר וואָס עס איז אַדורך וואָס עס איז אַדורך אין סאַטמאַר אא"וו, אָבער איך בין געשטאַנען יעדעס מאָהל פונדרויסן, און אַזוי טוה איך מיטן הילף פון השי"ת ערציען מיינע קינדער אויפן דרך התורה וטהרה ברוח ישראל סבא.

אָבער וואָס קען איך טוהן אַז אין די לעצטע 3 חדשים האָט מיר ממש אָנגעכאַפּט אַ ציטערניש, ווייל איך זעה יעדן טאָג ווי דאָס אידישקייט גייט ממש אַראָפּציר און אַראָפּציר, און ביי אונז אין בית המדרש רעדט מען יעדן טאָג ממש כפירה און מינות, אַזוי ווי די צדוקים וואָס האָבן נאָר געגלייבט אין תורה שבכתב, און האָבן געלייקענט רח"ל אין תורה שבעל פה, אַזוי איז אויך דאָ ביי אונז אין בית המדרש, מען רעדט יעדן טאָג צוזאַם רח"ל וואָס מען רעדט צוזאַם, און קיינער רופט זיך גאָרנישט אָן, מיר האָבן זיך נישט צו פאַרלאָזן נאָר אויף אונזער טאַטן אין הימעל.

איי וועט איר פרעגן, וואָס איז דאָ אַנדערש פון אַלע פּאָליטיק וואָס איז געווען ביז יעצט; אויף דעם וועל איך אייך דאָ פאַרציילן אַ חזיון וואָס איך האָב געהאַט דעם פאַרגאַנגענע וואָך, בחזותא דלילה, אינמיטן נאַכט ווען אַלע זענען געשלאָפן; דאָס איז נישט קיין גוזמא און קיין באָבאָ מעשיות, נאָר דער אמת'ן אמת.

איך האָב געזעהן אינעם הייליגן ספר "ליקוטי עצות" ביי "ערך התבודדות" אות י"א מיט דעם לשון: ווען דער מענטש טוט זיך מתבודד זיין און זיך אויסרעדן זיין געשפרעך און זיין צער פאר השי"ת, און ער טוט זיך מתודה זיין און חרטה האָבן אויף די גרויסע פגמים וואָס ער האָט פוגם געווען, "טוט דאַן די שכינה הקדושה זיך אויסרעדן פאַר אים איר געשפרעך און איר צער", ווייל יעדן פגם און פגם וואָס ער האָט פוגם געווען אין זיין נשמה, האָט ער כביכול פוגם געווען אין איר אויך, און זי טוט אים טרייסטן אַז ער זאָל זוכן מיטלן צו פאַרדעכטן אַלע פגמים. ביז דאָ איז דאָס לשון פונעם אויבנדערמאַנטען ספר.

איך בין זייער נתעורר געוואָרן פון דעם דאָזיגן הייליגן ספר, זיך מתבודד צו זיין מיט השי"ת יעדן טאָג, און זיך אויסרעדן פאַר אים מיין געשפרעך און מיין צער, באַזונדער וואָס עס גייט אַריבער אויפן כלל ישראל בגשמיות וברוחניות, וואָס עס איז נישט געווען נאָך אַזאַ צייט זינט אידן זענען אַ פאָלק. און אַזוי אויך ווידוי און תשובה און גוטע פאַרנעמונגען אויפן עתיד אא"וו.

אַזוי איז אויך געווען יענעם נאַכט אינעם פאַרגאַנגענע וואָך, איך האָב מתפלל געווען ווי געוועגליך, איך האָב זיך אויסגעגאָסן דאָס האַרץ אויף מיין מצב און אויפן מצב פון כלל ישראל, בכלל ובפרט.

פלוצלינג האָט מיר השי"ת אַריינגעלאָכטן אַ שטאַרקער הארה פון הימל (איך וויל זיך נישט גרויסהאַלטן דערמיט ח"ו, ווייל יעדער איד קען זוכה זיין דערצו, ווי עס שטייט אינעם אויבנדערמאַנטען ספר, דאָס איז זייער אַ פשוט'ער זאַך, אדרבא פרוב דאָס אַליינס אויס), איך האָב ממש געשפּירט ווי דער הייליגער שכינה איז געקומען זיך אויסצורעדן פאַר מיר כביכול איר געשפּרעך און איר צער, און זי האָט כביכול זייער געוויינט; האָב איך איר געפרעגט פאַרוואָס וויינסטו אַזוי שטאַרק? **האָט זי מיר געזאָגט מיט דעם לשון** (אָן קיין צוגאָב און פאַרסינערונג): פון דער צייט פון שלמה המלך עליו השלום, האָב איך נישט געהאַט נאָך אַזויפיל צער ווי די לעצטערע צייט, יעצט איז די צייט פון "חבלי משיח ממש", און עס איז נאָנט דער יום ד', און עס איז געווען אין דעם יאָהר אַ גרויסן "עת פקודה", אַז כלל ישראל זאָל נפקד ווערן אין דעם יאָהר דורכן אָנקום פונעם משיח ד'.

און ממש זי האָט (כביכול) נישט געקענט רעדן אפילו איין וואָרט, נאָר זי האָט זייער געוויינט בדמעות שליש.

נאָכדעם האָט זי געזאָגט צו מיר מיט דעם לשון: פון די צייט וואָס שלמה האָט געקעניגט אויף די אידן, און ער האָט מתקן געווען "מצות עירובין", האָב איך געהאַט דורכדעם יעדעס מאָהל אַ גרויסן שמחה, ווי אונזערע הייליגע הכמים האָבן מגלה געווען (שבת יד:): אין די צייט וואָס שלמה האָט מתקן געווען עירובין און נטילת ידים, איז אַרויס אַ בת קול און האָט געזאָגט: "בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני" (משלי כג, טו) – "חֲכַם בְּנִי וְשַׂמַּח לִבִּי וְאָשִׁיבָה חֹרְפִי דָבָר" (שם כז, יא). "מיין זון, אויב דיין האַרץ איז קלוג, וועט זיך מיין האַרץ אויך פרייען" – "זיי קלוג מיין זון וועט זיך מיין האַרץ פרייען, און איך וועל צוריקקערן פאַר די וואָס פאַרשעמען מיר אַן ענטפער"! און דאָס איז מיין גאַנצער התחזקות אין צייט פון גלות, וואָס טוט מיר דערהאַלטן אינעם גלות און מיר דערפרייען און טרייסטן, נאָר "מצות עירובין און נטילת ידים", וואָס דורך די דאָזיגע צוויי מצות האָב איך אַ קיום אין מיין שווערן גלות, כאָטש עס גייען אריבער אויף מיר זינט דעם חורבן בית המקדש זייער שווערע און ביטערע טעג, אָבער כל זמן די אידן טוען מקיים זיין די דאָזיגע צוויי מצות נטילת ידים און עירובין, האָב איך אַ חיות און אַ קיום.

און וויבאַלד עס איז געווען יעצט אַן "עת פקודה" פאַר די אידן, בין איך געפרעגט געוואָרן אין הימל "וועלכע באַזונדערע זכותים האָבן יעצט די אידן אַז מען זאָל זיי פוקד זיין", האָב איך געענטפערט פאַרן בית דין של מעלה מיט דעם לשון: 2 מצות האָבן די אידן וואָס דאָס גיט מיר אַ שמחה און אַ חיות און אַ קיום אין צייט פונעם גלות, דאָס זענען "נטילת ידים און עירובין", דאָס הייליג פאָלק אידן זענען שוין לאַנג מקיים די מצוה פון "נטילת ידים" מיט אַ גרויסן הידור, און דאָס גיט מיר זייער זייער אַ חיות אינעם שווערן צייט פונעם גלות; אָבער די צווייטע מצוה פון "עירובין", איז פאַרהאַן אַזעלכע פלעצער צווישן אידן וואָס זיי האָבן נישט קיין עירוב, און זיי ווערן געשטרויכעלט מיט חילול שבת רח"ל וויסנדיג און אומוויסנדיג, כאָטש באמת איז פאַרהאַן אַסאַך פלעצער ביי אידן וואָס זיי האָבן יאָ אַן עירוב און זיי טוען מקיים זיין "מצות עירובין" מיט אַ גרויסן הידור, און דאָס איז באמת מיין גאַנצער חיות אינעם צייט פונעם גלות, דורכדעם וואָס דאָס הייליג פאָלק אידן טוען מקיים זיין מצות "נטילת ידים און עירובין" מיט אַ גרויסן הידור; אָבער איין פלאַץ איז פאַרהאַן ביי אידן וואָס עס וואוינען דאָרט אַסאַך הייליגע אידישע קינדער, און זיי טוען מקיים זיין אַלע מצות מיט אַ גרויסן הידור, און אויך האָב איך פון זיי זייער אַ גרויסן חיות, ווייל זיי טוען מקיים זיין אַלע מצות אָן קיין שום פשרות און נייע ווינטן, נאָר אַלעס אויפן אַלטן וועג וואָס זייערע עלטערן זענען געגאַנגען פון אייביג אָן, און באַזונדער אַז זיי טוען זיך אָפּשיידן פון די ערב רב און פון אַלע נייע כיתות אא"וו; נאָר דאָס איינציגסטע חסרון וואָס זיי האָבן, איז דאָס וואָס זיי האָבן נישט קיין עירוב, און זיי טוען נישט מקיים זיין די מצוה פון "עירוב" ווי עס ברויך צו זיין, און זיי ווערן געשטרויכעלט מיט חילול שבת רח"ל.

אַזוי האָט זי ממשיך געווען און געזאָגט: איך האָב געזאָגט פאַרן בית דין של מעלה, איך האָב אַן עצה דערצו, הקב"ה זאָל אַראָפּברענגען אַ גייסט פון הימל אויף אַלע איינוואוינערס פון יענעם פלאַץ, און באַזונדער אויף די עלטערע צדיקים און רבנים פון יענעם פלאַץ, אַז זיי זאָלן נתעורר ווערן מתקן צו זיין "תיקון עירובין" אויף יענעם פלאַץ.

און דורכדעם וואָס זיי וועלן מתקן זיין "תיקון עירובין" אויף יענעם פלאַץ, דורכדעם וועל איך האָבן זייער זייער אַ גרויסן חיות און קיום, און אַ שמחה און פאַרגעניגען ביז גאָר קיין עק, און דורכדעם וועט זיין פאַרן כלל ישראל אַ באַזונדערן זכות אַז זיי זאָלן יעצט נפקד ווערן מיטן אָנקום פון משיח צדקינו בב"א, אויף אַזוי ווייט, אַז זיי וועלן זיין אין די בחינה פון "כולם זכאים".

האָט זי זיך נאָכאַמאָל אָנגערופן און מיר געזאָגט: אָבער וואָס איז געשעהן; תיכף ומיד האָט השי"ת אַראָפּגעברענגט אַ גייסט פון הימל מיט זייער אַ גרויסן התעוררות, און דאָס מערסטע האָבן זוכה

געווען דערצו 2 גרויסע צדיקים און גדולים, זקנים ששמשו כל צרכן, און זיי האָבן זיך משתדל געווען דערצו מיט זייער אַ גרויסן השתדלות, מתקן צו זיין "תיקוני עירובין" אויף יענעם פלאַץ, און זיי האָבן געטוהן אַלעס וואָס איז געווען אין זייער מעגליכקייט ממש מיט מסירת נפש, עד כדי הכאה, און אַזוי האָבן זיי אַריינגעשלעפּט אַסאַך אידן זיי אויך מזכה צו זיין מיט דעם דאָזיגן גרויסן זכות וואָס וועט ברענגען משיח תיכף ומיד.

אָבער....... אָבער....... (מיט דמעות שליש און מיט אַ טרויעריג פּנים כביכול)........ זי האָט נישט געקענט ממשיך צו זיין צו רעדן....... אָבער זי האָט זיך געשטאַרקט כביכול תיכף ומיד, און זי האָט מיר געזאָגט מיט דמעות שליש אין אידע אויגן: אָבער....... אָבער....... וואָס זאָל איך טוהן אַז די סטרא אחרא האָט זיך געשטאַרקט מיט זייער אַ גרויסן התגברות, וויבאַלד דער בעל דבר ווייסט אַז זיין טאָג איז געקומען, וואָס האָט ער געטאָן, ער איז געגאַנגען צו די ערב רב, וואָס טוען אויפהאַלטן די גאולה..... און ער האָט געפּועלט ביי זיי אַז זיי זאָלן טוהן אַלעס וואָס איז אין זייער מעגליכקייט צוצושטערן די "תיקוני עירובין" וואָס די אויבנדערמאַנטע צוויי צדיקים און זקנים האָבן געמאַכט.

און וואָס האָבן די ערב רב געטאָן, זיי זענען געגאַנגען צו אַלע רבנים פון יענעם פלאַץ און פון די גלילות פון יענעם פלאַץ, און זיי האָבן זיי משחד געווען מיט געלט, און זיי האָבן געפּועלט ביי זיי, אַז זיי זאָלן שטיין אַנטקעגן אַלע עניני "תיקוני עירובין" פון די גאַנצע וועלט רח"ל; נישט נאָר אַז זיי זאָלן שטערן מקיים צו זיין די מצוה פון "עירובין" ווי עס דאַרף צו זיין אויף יענעם פלאַץ, און דורכדעם וועט משיח צדקינו קומען בקרוב ממש, נאָר זיי זאָלן שטיין אַקעגן אַלע עניני "תיקוני עירובין" פון די גאַנצע וועלט.

נאָכדעם איז געגאַנגען דער שטן, "ער איז דער וואָס רעדט אָן און ער איז דער וואָס איז מקטרג", אַנצוזעדן פאַרן טאַטן אין הימעל, זעה וואָס דיינע קינדער האָבן געטאָן, אַז נישט נאָר וואָס זיי האָבן פאַרשטערט אַז דו זאָלסט נישט קענען האָבן קיין נחת און קיין קיום און קיין שמחה און פאַרגעניגען פון מקיים זיין די מצוה פון "עירובין" אויף יענעם פלאַץ, נאָר זיי טוען לייקענען רח"ל אין די גאַנצע מצוה פון "עירובין", און זיי טוען אויסרייסן "מסכת עירובין" פונעם ש"ס רח"ל אא"וו.

און אַזוי האָט זיי זייער זייער געוויינט, אַז מען האָט אַוועקגענומען פון איר דאָס גאַנצע שמחה און חיות, און נישט נאָר דאָס, נאָר יעדן טאָג און טאָג טוט מען צוגזלנ'ען פון איר איר חיות, יעדן טאָג דורכן מבטל זיין די מצוה פון "תיקוני עירובין" פון אַ אַנדערן פלאַץ רח"ל. איין טאָג קעגן די עירוב פון ירושלים עיר הקודש, אַ אַנדערן טאָג פונען פון אַ אַנדערן פלאַץ, און אַזוי וויל מען צוכאַפּן פון מיר מיין גאַנצען שמחה און חיות.

האָב איך איר געענטפערט מיט דעם לשון: "יהא שמך הגדול מבורך לעולם ולעולמי עולמים" - דיין גרויסן נאָמען זאָל זיין געבענטשט אויף אייביג און אויף אייביגע אייביגקייטן, דו האָסט מבטיח געווען און צוגעזאָגט: אַז דיין גרויסן נאָמען וועט נישט געהייליגט ווערן, סיידן עס וועלן אויסגעמעקט ווערן די קינדער פון עמלק; און וואָס איך פאַרשטיי איז, אַז די ערב רב וואָס זיי זענען ממש פון די קינדער פון עמלק, זיי ווילן האָבן אַ שליטה אויף די גאַנצע וועלט, וויל זיי ווייסן, אַז אין יענעם טאָג וואָס עס וועט אַנטפּלעקט ווערן די כבוד פון דיין קעניגרייך אויף אונז, וועט בטל ווערן דאָס גאַנצע מלכות זייערע און זייער גאַנצע פּראָפּעגאַנדע, און זייער גאַנצער קעניגרייך וועט אין איין רגע פאַרלוירן ווערן; און וויבאַלד זיי ווייסן דאָס, במילא טוען זיי אַלעס וואָס זיי קענען אַז משיח צדקינו זאָל נישט קומען רח"ל: דעריבער פאַרשטיי איך, אַז יעצט איז דער צייט לוחם צו זיין מיט זיי בכלליות מיט זייער גאַנצער רשעות, נישט נאָר בפרטיות מיט "מצות עירובין"; ווי השי"ת האָט אונז באַפוילן אין זיין הייליגע תורה "תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח", אַז מען ברויך מלחמה האַלטן מיט עמלק, אינגאַנצען אויסצומעקן זייער געדענקעניש.

איך בין דיר מבטיח: אַז מיט דיין הייליגן הילף, וועל איך טוהן אַלעס וואָס איז אין מיין מעגליכקייט מלחמה צו האַלטן מיט זיי, אויסצומעקן זייער גאַנצער רשעות פון אונטערן הימל, און אַ דיין קדימה וועל איך געבן פאַר די מצוה פון "תיקוני עירובין", וויל נאָר פון דעם האָסטו אַ חיות און אַ קיום און אַ פאַרגעניגען און אַ נחת מיט אַ שמחה אינעם שווערן גלות צייט: אָבער אַזוי אויך וועל איך לוחם זיין מיט זיי, מיט דיין הייליגער הילף, און דורכן זכות פון "שלמה המלך עליו השלום" וואָס האָט מתקן געווען די מצוה פון "עירובין", אינגאַנצען אויסצומעקן זייער נאָמען פון אונטערן הימל; און איך האָף אַז דורכדעם וועט צוריקגעקערט ווערן צו דיר דאָס שמחה מיטן פאַרגעניגען בשלימות, און דורכדעם וועט אונז השי"ת שיקן זיין משיח בב"א.

האָט זי זיך אָנגערופן צו מיר און געזאָגט מיט דעם לשון: מיין קינד, החייתני החייתני - האָסט מיר אויפגעלעבט, האָסט מיר אויפגעלעבט, און די דאָזיגע מתנה וועל איך דיר געבן פאַר אַ באַלוינונג, אַז איך וועל אַריינגעבן אין דיר די נשמה פון "שלמה המלך", וויל נאָר דורך אים וועסטו מצליח זיין די מלחמה מיט די ערב רב די קינדער פון עמלק, וויל ער איז אויך געווען אַ קעניג אויף די גאַנצער וועלט, אויף די אויבערשטע און אויף די אונטערשטע; און ווען שלמה המלך עליו

השלום וועט מלחמה האַלטן מיט זיי, דאַן וועט ער לוחם זיין מיט זיי אין זייער אַ קורצע תקופה, עס וועט זיך נישט פאַרציען אויף אַסאַך צייט, ווייל תיכף ומיד אין אַ קורצע צייט וועט אויך קומען "משיח בן יוסף", און ער וועט ענדיגען מיט זיי די מלחמה, און נאָכדעם וועט קומען אליהו מלאך הברית צו בלאָזן מיט אַ גרויסן שופר, און מבשר צו זיין גוטע בשורות אויפן אָנקום פון משיח ה' בב"א.

ביז אַהער איז מיין חזיון בחזוותא דלילה אין די צייט ווען עס פאַלט אַ שלאָף אויף אַלע מענטשן; אינדערפרי פאַר תפלת שחרית איז אַרויפגעפאַלן אויף מיר זייער אַ שטאַרקע הארה פון הימעל, איך האָב פאַרשטאַנען אַז דאָס איז מן הסתם די נשמה פון "שלמה המלך עליו השלום" וואָס איז אַריינגעקומען אין מיר, און איך ברויך תיכף אָנצופאַנגען די מלחמה מיט די זרע עמלקים די ערב רב פון אונזער דור; און אַזוי קומט אַריין אין מיר אַ מחשבה נאָך אַ מחשבה, ביז פלוצלינג האָב איך געזעהן אין בית המדרש אייער גליון "מחזיקי הדת", איך האָב אַריינגעקוקט דערין, און איך בין געוואָרן אָנגעפילט מיט שמחה, ביז איך האָב געמאַכט אַ נדר אויפן פלאַץ, אַז איך וועל טוען דאָס גאַנצע השתדלות ממש מיט מסירת נפש, לוחם צו זיין מיט די גאַנצע ערב רב פון אונזער דור, ווייל דאָס איז נישט סתם קיין פאָליטיק וואָס מיין טאַטע זצ"ל האָט באַפוילן אויף מיר זיך נישט צו מישן דערין, נאָר אין דעם איז אָפּהענגיג דער גאַנצער גאולה פון כלל ישראל, און עס איז אסור מסיח דעת צו זיין אפילו איין רגע פון דעם מלחמה.

און וויבאַלד איך האָב געזעהן אייער גליון, און איך זעה און איך פאַרשטיי, אַז מן הסתם האָט איר אויך געהאַט אַזאַ סאָרט חזיון, און בפרט וואָס אייער גליון "מחזיקי הדת אויף תיקון עירובין" טוט ווייזן אַז "שלמה המלך עליו השלום" לעבט נאָך, וואָס דאָס ווייזט אויף זיין נשמה, און איך טראַכט אַז מן הסתם האָט איר אויך געהאַט אַזעלכע סאָרט חזיונות, און אַז די נשמה פון "שלמה המלך עליו השלום" איז אויך אַריינגעקומען אין אייך; און וויבאַלד מיר האָבן איין נשמה, וועלן מיר זיך אָנגאַרטלען מיט אַ שטאַרקייט מיט אַלע אונזערע כוחות, לוחם צו זיין מיט דאָס גאַנצע ערב רב פון אונזער דור, מבטל צו זיין אַלע זייערע מיטלן, בפרטי פרטיות אין די ענינים פון "מצות תיקוני עירובין", פון אַלע אידן אין אַלע זייערע וואוינאָרט פלעצער, אויפצושטעלן עירובין ביי די אידן, אפילו נאָר אין אַזאַ פלאַץ ווי איין איד וואוינט דאָרט, כל שכן אין די גרויסע שטעט פון אַמעריקאַ, און בפרטי פרטיות "אויף יענעם פלאַץ" וואָס ווערט אָנגערופּו "ברוקלין ניו יאָרק יע"א", וועלן מיר זיך צוזאַמען משתדל זיין מיטן גאַנצן שטאַרקייט, אַז נישט נאָר איין עירוב זאָל זיין אויף יענעם פלאַץ, נאָר אפילו הונדערט און טויזענט עירובין, ווייל דאָס איז דער איינציגסטער פאַרגעניגען פון די הייליגע שכינה בזמן הזה אין די צייט פון איר גלות, און דאָס איז דער איינציגסטער האָפענונג און די איינציגסטע עצה, לוחם צו זיין דורכדעם מיט די קינדער פון עמלק, ביז זיי וועלן אינגאַנצען אויסגעמעקט ווערן פון די וועלט, בב"א.

דעריבער טוה איך זייער בעטן פון אייך דאָס מפרסם צו זיין ברבים און צוצושפרייטן צווישן די אידן, און איך האָף אַז דאָס וועט העלפן צו מאַכן אַ גרויסן תיקון צו פאַרשניידן די קינדער פון עמלק, און חס ושלום מיר זאָלן זיך נישט פוילן דערין, ווי עס שטייט אין די תורה (שמות י"ז): וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגָבַר יִשְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ וְגָבַר עֲמָלֵק. וִידֵי מֹשֶׁה כְּבֵדִים וַיִּקְחוּ אֶבֶן וַיָּשִׂימוּ תַחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאַהֲרֹן וְחוּר תָּמְכוּ בְיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֱמוּנָה עַד בֹּא הַשָּׁמֶשׁ. וַיַּחֲלֹשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת עֲמָלֵק וְאֶת עַמּוֹ לְפִי חָרֶב. וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה כְּתֹב זֹאת זִכָּרוֹן בַּסֵּפֶר וְשִׂים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כִּי מָחֹה אֶמְחֶה אֶת זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם. וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ ה' נִסִּי. וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כֵּס קָהּ מִלְחָמָה לַה' בַּעֲמָלֵק מִדֹּר דֹּר. – און עֶס אִיז גֶעוֶוען אַז מֹשֶׁה הָאט אוֹיפְגֶעהוֹיבְּן זַיינֶע הֶענְט צוּ גָאט אוּן הָאט תְּפִלָּה גֶעטָאן, הָאבְּן דִי אִידְן גוֹבֵר גֶעוֶוען דִי מִלְחָמָה. אוּן אַז עֶר הָאט אַפְּגֶעלָאזְט זַיינֶע הֶענְט אוּן הָאט אוֹיפְגֶעהֶערְט תְּפִלָּה צוּ טָאן, הָאט עֲמָלֵק גוֹבֵר גֶעוֶוען. אוּן דִי הֶענְט פוּן מֹשֶׁה זֶענֶען גֶעוָוארְן שְׁוֶוער אוּן מִיד, הָאבְּן אַהֲרֹן אוּן חוּר גֶענוּמֶען אַ שְׁטֵיין, אוּן הָאבְּן גֶעלֵייגְט אוּנְטֶער מֹשֶׁה, אוּן מֹשֶׁה הָאט זִיךְ גֶעזֶעצְט דֶערוֹיף, אוּן אַהֲרֹן מִיט חוּר הָאבְּן אִים אוּנְטֶער גֶעלַאהֶנְט מִיט זַיינֶע הֶענְט, פוּן דֶער זַייט הָאט אֵיינֶער אוּנְטֶער גֶעלַאהֶנְט אוּן פוּן דֶער אַנְדֶערֶער זַייט הָאט דֶער אַנְדֶערֶער אוּנְטֶער גֶעלַאהֶנְט, אוּן עֶס אִיז גֶעוֶוען דִי הֶענְט פוּן מֹשֶׁה וָוארְהַאפְטִיג (גְלֵייבִּיג) בִּיז דִי זוּן אִיז אוּנְטֶערְגֶעגַאנְגֶען. אוּן יְהוֹשֻׁעַ הָאט שְׁוַואךְ גֶעמַאכְט עֲמָלֵק מִיט זַיין פָאלְק דוּרְךְ דֶער שַׁארְף פוּנֶעם שְׁוֶוערְד. הָאט גָאט גֶעזָאגְט צוּ מֹשֶׁה, שְׁרֵייבּ דָאס צוּ אַ גֶעדֶענְקֶעניש אִין דֶער סֵפֶר תּוֹרָה, אַז עֲמָלֵק אִיז גֶעוֶוען דֶער עֶרְשְׁטֶער וָואס אִיז גֶעקוּמֶען מִלְחָמָה הַאלְטְן מִיט דִי אִידְן, אוּן טוּה אִין דִי אוֹיעֶרְן פוּן יְהוֹשֻׁעַ, וֵוייל אָפְּמֶעקְן וֶועל אִיךְ אַפְּמֶעקְן דָאס גֶעדֶענְקֶעניש פוּן עֲמָלֵק פוּן אוּנְטֶערְן הִימְל. הָאט מֹשֶׁה גֶעבּוֹיט אַ מִזְבֵּחַ, אוּן עֶר הָאט גֶערוּפְן דֶעם נָאמֶען פוּן דֶעם מִזְבֵּחַ "ה' נִסִּי" גָאט הָאט אוּנְז אוֹיף דֶעם אָרְט אַ נֶס גֶעטָאן. הָאט מֹשֶׁה גֶעזָאגְט: גָאט הָאט אוֹיפְגֶעהוֹיבְּן זַיין הַאנְט אוּן הָאט גֶעשְׁווֹאוֹירְן בַּיי זַיין שְׁטוּהְל "גָאט זָאל הָאבְּן אַ מִלְחָמָה אוּן אַ פֵיינְטְשַׁאפְט מִיט עֲמָלֵק פוּן אֵיין דוֹר צוּם אַנְדֶערְן דוֹר, דָאס מֵיינְט מֶען אוֹיף אֵייבִּיג.

משה ש. מאנסי

משולם פייש סג"ל לאווי
אבדק"ק טאהש
רחוב בית הלוי 9
קרית טאהש, קאנאדא

בס"ד

Grand Rabbi F. Lowy
9 Beth Halevy Ave.
Kiryas Tash
Boisbriand P.Q. Canada

למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך.

אליכם אישים אקרא, שמעו אלי וישמע אליכם אלקים, אדברה וירוח לי אפתח שפתי ואענה. הנה מימי כל מגמתי הוא לרדוף אחר השלום ולהרבות שלום בין שלומי אמוני ישראל, ואת אדרוש מכל הסרים למשמעתי בל יתערבו עם שונים המבקשים קטטה ותחרות אל יהי חלקם עמם, רק ישימו חלקם עם אותם המרבים שלום בעולם כמאמרם ז"ל שלא מצא הקב"ה לישראל בלי מחזיק ברכה אלא השלום, ושארית ישראל המדקדקים במצות קלות כחמורות לא יעשו עולה ח"ו, והכית דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום, ודברי חכמים בנחת נשמעין.

הנה כל יודעי חזו לי כי אין דרכי להתערב בדין והוראה שבין תלמידי חכמים המדיינים ומנצחים זה עם זה בהלכה, כי לא עלי רידי רמיא, כי אם על היושבים על מדין להם הדין והמשפט, אך את אשר יגורנו ממנו בא, כי באו לפני על אודות העירוב בעיר ואם בישראל וויליאמסבורג עיר גדולה לאלקים כ"י, ופתשגן הכתב הציעו לפני וכה נאמר, שאין רוח חכמים נוחים מזה, ורוב הרבנים יצאו נגדה וכו', ויותר כמה שכתוב אמרו לפני, וראיתי לפי דבריהם כאילו האספסוף הרימו ראש נגד הרבנים במעשי אלמות אשר לא יעשה, ואמרתי על בנון זה אין לחשות, והתמתי שמי על הכתב הנ"ל, אך אחר שנודעתי מכמה רבנים ומאנשים נאמנים שליט"א שלא כן פני הדברים, אך רבנים גדולים מובהקים שליט"א מדיינים אלו עם אלו, ולו הייתי יודע זאת מקדם לא הייתי מדקדק כלל לכל זה כאמור שהוא חוץ לגדרי.

על כן להוי ידוע לכל כי אין לי עסק בכל הוכוח והנצוח אודות העירוב, והכתב הנ"ל מיום ג' קרח ר"ח תמוז דהאי שתא שחתמתי שמי עליו אין בו שום תוקף, כי הנני מעיד עלי שלא ידעתי אז את כל אלה, ואינני לא מן האוסרים ולא מן המתירים לא מן המקילים ולא מן המחמירים, והרבנים הגדולים שליט"א היושבים על מדין המה יורו כאשר יורו, ואנכי ידי מסולקת מכל זה.

ואשנה ואשלש עוד, בקשו שלום בשעריכם דרשו את שלום העיר ויושביה, אל נא אחי תרעו הזהרו ברבריכם ואל תרבו מחלוקת בישראל, כי דברי חכמים בנחת נשמעין, ואמרו חז"ל שמי שעושה מריבה על ת"ח כאלו עושה מריבה על מי שאמר והיה העולם, על כן כל אחד ינוס מן המחלוקת ואש הקטטה כמו מן האש, כי אש אוכלה הוא, וכל אחד יחוש ויחוס לעצמו.

ולו יתן אצפה כי יהיו דברי נשמעים ומקובלים על לב מבין, ויעשו פרי לטובה, והוא ברחמיו יברך את עמי בשלום, וכל הרודפים אחר השלום והמשימים שלום בין ישראל לאביהם שבשמים, יתברכו בשלום ובברכה המשולשת בתורה החתום בשלום, ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום.

באתי על החתום י"ג תמוז שנת תשס"ג לפ"ק פה קרית טאהש יע"א

המצפה לישועת ה'

משולם פייש הלוי

הננו לאשר ולקיים כי ב"ק מרן אדמו"ר רבינו הקדוש שליט"א צוה לכתוב את כל הנ"ל וחתם את שמו על כתב הלז, וצוה אותנו להודיע את כל הדברים האלו לכל מאן דבעי למידע הדברים לאמיתותן, ובקש מאתנו לקיים ולאשר את פתשגן הכתב, ולכן באנו על החתום בפקודת הקודש.

אבד"ק קהלת טאהש — ראש הכולל, הרב"ג — המ"ק

כן הי' דרך בעלי מחלוקת אלו בכל מחלוקת שהי' להם הן בפרשת קאשוי חלב. בעלז. וויזניץ (פייפער). ניקלשבורג. בני יואל. ערבאות. וויזניץ ב"ב. ספינקא. סערדעהעלי. אודוואר. אונוואר. קלויזנבורג. באבוב. האליין. ליובאוויטש. סערעט. פאפא. קיוואשטר (קוויוס), קרעטשניעוו. וואידיסלאוו. אלטע רעבעצין. הויזאד. סקווער. סקווער בא"פ. סקאליע. ועוד שהלבו בשקרים ובזיבים וזיופים. וזייפו חתימות רבנים ואדמור"ים הן בעל כרחם. ואם לא הלך אז הי' בעד בצע כסף. ואם לא הסכימו הלבו באלימות ובעזות שלא הי' בזאת מעולם. ואכמ"ל. ואי"ה עוד חזון למועד. וכל קול קורא"ס שיוצא מהם עם כל החתימות הם בתספא בעלמא. ואין להם שום תוקף כלל וכלל וכולם בטלים ומבוטלים לא שרירין ולא קיימין. ולא יהון חליל כלל וכלל מעתה ועד עולם.

מכתב קודש

מהוד כבוד קדושת עטרת תפארת ישראל

מרן אדמו"ר מטאהש שליט"א

משולם פייש סג"ל לאווי
אבדק"ק טאהש
רחוב בית הלוי 9
קרית טאהש, קאנאדא

בס"ד

Grand Rabbi F. Lowy
9 Beth Halevy Ave.
Kiryas Tash
Boisbriand P.Q. Canada

אל מע"כ אנ"ש תושבי עיר וויליאמסבורג יצ"ו

אודות העירוב הנעשה שם, היות שאין רוח חכמים נוחים מזה, שרוב הרבנים יצאו בקריאה גדולה נגד זה, וגם תקיפי קדמאי מייסדי הישוב לא רצו להזדקק לזה, ע"כ בודאי אין לטלטל בשב"ק ע"י העירוב, ועל הגדולים להזהיר על הקטנים, וכדאי שבת קדשינו להגן בעד הזהירים בכבודה ובקדושתה, והשומע לדברינו ייטב לו בזה ובבא.

וע"ז באתי עה"ח למען השבת,
ג' קרח, ר"ח תמוז תשס"ג לפ"ק

משולם פייש הלוי

לט"נ כ"ק אדמו"ר הגה"ק רשכבה"ג מרן רבי יואל טייטלבוים זצוק"ל אבדק"ק סאטמאר